

Veslemøy Helseth

Vampyrbølgens Fankultur

En studie av The Twilight Sagas fankultur
og hvordan den kommer til uttrykk gjennom
de sosiale mediene

Masteroppgave i medievitenskap

Trondheim, våren 2013

Vampyrbølgens fankultur

En studie av *The Twilight Sagas* fankultur og hvordan den kommer til uttrykk gjennom de sosiale mediene.

Veslemøy Helseth

Masteroppgave i medievitenskap

Våren 2013

NTNU

Forord

Det er en utrolig følelse å innse at når jeg ferdig med denne oppgaven så er jeg en ferdig utdannet masterstudent. I det jeg leverer denne oppgaven er et kapittel av mitt liv ferdig. Det er en nokså surrealistisk tanke. Etter 6 år i Trondheim skal jeg nå returnere sørover med en bachelorgrad i filmvitenskap og en mastergrad i medievitenskap rikere. Hva som venter meg etter dette er så åpent og usikkert at jeg sitter igjen med en overveldende følelse. Det skal sies at jeg er umåtelig stolt over meg selv for å ha klart å gjennomføre dette, selv i en tid som ikke har vært nevneverdig lett, noe som bare forsterker mesteringsfølelsen ytterligere. Men jeg hadde ikke klart det på egenhånd.

Jeg vil takke veilederen min, Sara Brinch, for trivelige samtaler om fankulturers fantastiske verden, for konstruktive tilbakemeldinger og interessante problemstillinger. Jeg vil også rette en takk til vennene mine, Nicole Gumatay og Thomas Litherland, som har hjulpet meg med korrektur og rettskriving, i tillegg til medstudent Tom Rafaelsen som en dag spurte meg om at «du som er så interessert i fankultur, hvorfor skriver du ikke bare om det i masteroppgaven?». Men jeg må også takke Emma Clark, som kanskje er mer kjent som «Nutty Madam» fra YouTube. Hennes aktivitet på YouTube har vært et interessant bidrag for oppgaven min om *The Twilight Sagas* fankultur.

Nå gjenstår det bare å si at jeg håper at leserne vil syntes at det er en underholdende og fascinerende lesning. Og jeg er takknemlig for muligheten til å kunne få bidra til forskningen av den nye fankulturen. God lesning.

Innholdsfortegnelse

Kapittel 1: Innledning.....	7
1.1. En hverdag med de sosiale mediene.....	7
1.2. Se Meg-generasjonen.....	8
1.3. Masseproduserte fantasier.....	10
1.4. Vampyrbølgens fankultur.....	11
1.5. En såpeopera i sladrepressen.....	12
1.6. «At the risk of sounding like Chris Crocker».....	13
1.7. Fankulturens nye synlighet.....	14
Kapittel 2: Fenomenet, dets arena og hvordan forklare det?.....	19
2.1. «En vampyr kan elske deg for alltid».....	19
2.2. Fenomenet <i>Twilight</i>	21
2.3. Twihards skaper ny filmtrend.....	23
2.4. Fan eller nerd?.....	25
2.5. Fans og fankultur.....	27
2.6. Myten om «the orgiastic fan».....	30
2.7. <i>The Twilight Saga</i> som et melodrama.....	31
2.8. Såpeoperaen <i>The Twilight Saga</i> : Familiedrama.....	33
2.9. Masseproduserte fantasier for tenåringsjenter.....	36
2.10. De sosiale mediene.....	38
2.11. YouTube: «Broadcast Yourself».....	39
2.12. Vlogging og Se Meg-generasjonen.....	41
2.13. Fansens interaktivitet på hjemmesider.....	42
2.14. Twitter: Fankulturens nye hjemmeside.....	45
2.15. Tumblr: Bloggen til en «fangirl».....	48
Kapittel 3: En analyse av Twihards nettaktivitet.....	51
3.1. YouTube-stjernen NuttyMadam3575.....	52
3.2. Eksempel 1: Trailer-reaksjonene til en Twihard.....	53
3.3. Beskrivelse av video 1.....	54
3.4. Analyse av video 1.....	56

3.5.	De melodramatiske fantasiene.....	57
3.6.	Den totale intimiteten med produktet.....	58
3.7.	Beskrivelse av video 2.....	58
3.8.	Analyse av video 2.....	60
3.9.	Den vanskelige avslutningen.....	60
3.10.	Mobbingen av Nutty Madam.....	61
3.11.	Nutty Madam som en såpeopera-tilhenger.....	63
3.12.	Fankulturenes nye hjemmesider.....	64
3.13.	Internasjonal filmkveld og MTV-boikott.....	66
3.14.	Twihards reaksjoner på trailere.....	68
3.15.	Eksempel 2: Reaksjoner på utroskapsdramaet.....	71
3.16.	Fansen protesterer: «Robsteners», «Krisbians» og Nutty Madam.....	73
3.17.	Beskrivelse av video 3.....	74
3.18.	Analyse av video 3.....	76
3.19.	Ordkrig mellom Twihards: Falske fans.....	76
3.20.	«The Orgiastic Fan»: Drømmen om Edward.....	78
3.21.	En såpeopera på Twitter og Tumblr: Fansens historier bak «bildet».....	79
Kapittel 4: Konklusjon.....		83
4.1.	Fansens hverdagslige nettaktivitet.....	85
4.2.	Fansens forsvaringer og protesteringer.....	86
4.3.	Fankulturens uttrykksform.....	87
4.4.	Fansens nye synlighet.....	88
4.5.	Tilfellet Nutty Madam.....	88
4.6.	Avslutning.....	88
Kildehenvisninger.....		91
Bibliografi.....		91
Nettartikler.....		93
Filmografi.....		95
Andre medier.....		97
Bildereferanser.....		99

Kapittel 1: Innledning

Mye av menneskers hverdag blir i dag dominert av de sosiale mediene, noe som for eksempel blir tydelig gjennom å se på aktiviteten innenfor diverse nettsteder som Facebook, Twitter, Tumblr, YouTube, Instagram og blogg.no. Mange av nettbrukerne er ungdommer og på disse nettstedene kan de formidle om deres hverdag, meninger og interesser. Mange av disse brukernes aktiviteter kan også kategoriseres innenfor en fankultur. Fankultur er noe som har fascinert meg gjennom årene som student ved film- og medievitenskap. Det har blitt sagt at fankultur nå har fått en ny synlighet, og dette var noe som motiverte meg til å ville skrive en illustrering av hva som kan ha forårsaket denne nye synligheten. Men jeg trengte en fankultur å ta et utgangspunkt i. Valget falt noe overraskende på en fankultur som jeg tidligere ikke hadde oppsøkt, men som jeg likevel hadde observert på nettstedene. Det var omtrent perfekt for masteroppgaven; jeg hadde funnet en synlighet ved en fankultur jeg selv ikke hadde oppsøkt. Valget falt dermed på *The Twilight Sagas* fankultur.

Jeg har da sett på de aktivitetene på de forskjellige nettstedene og vurdert hvilke aspekter som sørger for å fremheve denne aktiviteten i mediene. Jeg har valgt å ta utgangspunkt i det kanskje mest eksponerende og synlige blant de sosiale mediene, nemlig nettstedet YouTube. Men jeg kommer også inn på Twitter og Tumblr som ansees å være de nyeste arenaene for fankulturer. Og mens jeg observert aktiviteten på de sosiale mediene, vitende om at jeg selv har blitt en ivrig bruker av de disse nettstedene, kan jeg ikke la være å unngå en sammenligning mellom dagens tenåringer og min egen pubertet da jeg var rundt 16 år gammel.

1.1. En hverdag med de sosiale mediene

Da jeg var rundt 16 år gammel hadde vi ikke et like dominerende bruk av de sosiale mediene. Vi chattet kanskje en times tid hver dag og var muligens aktive på våre idolars hjemmesider. Men det kommer ikke i nærheten av den aktiviteten som vi kan finne på Internett i dag. Selv satt jeg antageligvis for det meste alene på pikerommet og tegnet på noe som kan tilsvare konseptet «fanart». Eller jeg leste meg opp på så mye fakta i bøker og magasiner som jeg kunne komme over som nevnte filmene eller fjernsynsseriene jeg likte. Vi hadde tross alt bare én stasjonær PC og en vanlig mobiltelefon på den tiden. I dag har for eksempel alle i familien sin egen bærbare PC, MAC eller iPad og alle har smartphones.

Siden jeg ikke hadde min egen bærbare PC eller smartphone på denne tiden brukte jeg friminuttene på ungdomsskolen til å tulle i korridorene og diskutere siste nytt i populærkulturen med vennene

mine. Jeg og venninnene mine oppdaterte ukentlig vår topp 10 av mannlige superstjerner, trolig som et tidsfordriv eller kjedsommelighet på skolen, men det var vår måte å uttrykke våre fascinasjoner på da. Vi tegnet favorittbandets logo eller drømmemannens navn på våre pennal, ryggesekker og pulter. I dag overtar antageligvis bloggene, diverse hjemmesider eller superstjernes egne profiler på Twitter og Instagram denne aktiviteten.

Jeg kan huske at jeg gledet meg til hver fredags ettermiddag, noe alle skoleelever antageligvis gjør i dag også. Men fredags ettermiddag var ekstra stas før, fordi da viste NRK prisen fra torsdagskvelden av VG-lista topp 20 med de nyeste og mest populære låtene og musikkvideoene fra uka. Mange av friminuttene eller besøkene av min bestevenninne gikk til å diskutere nettopp dette. Vennegjengen min var blant de som aldri helt ble revet med, i motsetning til de andre jentene på skolen, av musikkvideoen «Dirrty» av Christina Aguilera, men jeg ble da klar over hvilken påvirkningskraft populærkulturen hadde på mine medelever.

Jeg har en liten mistanke om at de lengre samtaleene jeg hadde med vennene i korridorene kan i dag ha blitt begrenset til en «like» på Facebook eller en kommentar på maks 140 tegn på Twitter. Og NRK-programmet VG-lista topp 20 ble lagt ned i 2008 og begrenset til P3s radiosendinger. YouTube utgjør for eksempel i dag nordmenns eneste formidler av musikkvideoer, hvor artistenes produksjonsselskaper nå har sine egne kanaler på nettstedet.

1.2. Se meg-generasjonen

Jeg kan som sagt ikke unngå å sammenligne min pubertet med dagens tenåringer. Forskjellen kan være at denne generasjonen har vokst opp med den oppfattelsen av at oppmerksomhet på nettet er noe verdt å streve etter. Et eksempel på hvordan eksponering på nettet kan virke attraktivt for ungdommen er rosabloggene. Dette er blogger skrevet av unge jenter som for det meste publiserer flere poseringsbilder enn å produsere tekster, og hvis de skriver noe formidler de enten om klær, sminke, hårprodukter, dietter og treningstips. Men mesteparten av rosabloggene bærer et preg av å være elektroniske dagbøker for disse jentene.

En som omtrent kan regnes som en dronning og veteran blant rosabloggerne i dag er bloggeren Caroline Berg Eriksen¹. Hun og antirosabloggeren Linnea Myhre² kan sies å utgjøre forbilder for tenåringsjentene på grunn av hvordan de fikk publisere sine egne bøker takket være sin popularitet

¹ Se bloggen hennes her: www.fotballfruen.no

² Se bloggen henne her: www.liniie.com

gjennom bloggene. I tillegg til dette blir de populære rosabloggerne oppfattet som en god og enkel måte for diverse produktselskaper å kunne markedsføre for sine produkter på. Disse selskapene tilbyr bloggerne produkter sånn at de kan reklamere for diverse merkevarer, noe som for det meste vil bestå av kosmetikk, sminke og klær. Aftenposten-journalisten Wenche Fuglehaug skrev for eksempel at disse bloggere kan tjene opptil 100.000 kroner i måneden! «De unge toppbloggerne på 17-18 år kan ha en brutto månedslønn på 100 000 kroner. Noen enda mer.»³ Det er derfor ikke så overraskende at så mange tenåringsjenter lar seg forføre av mulighetene denne eksponeringen kan tilby dem. Til og med negativ oppmerksomhet, som for eksempel den oppmerksomheten rosabloggeren Heidi Alexandra Olsen⁴ får, blir likevel oppfattet som populært – selv må hun nok tåle å bli latterliggjort og kritisert, kanskje litt mer enn de andre rosabloggerne.⁵ All PR er god PR. En som ikke tålte den negative oppmerksomheten derimot var Norges tidligere mest leste og mest populære rosablogger, Voe⁶, som ga seg etter å ha blitt utslitt etter skolearbeid, fritid og negativitet rundt bloggen.

På mange måter virker det innimellom som om det er en jakt på oppmerksomhet for oppmerksomhetens skyld. For eksempel virker jakten på flere antall «likes» og kommentarer på Facebook å være viktigere enn å ytre en mening – og når bildene deres ikke får gode nok tilbakemeldinger sletter de dem. Jeg har ofte villet spørre dem om hva som er formålet med denne aktivitet, men det kan hende det ikke finnes noe annet svar enn usikkerhet; at de ønsker å passe inn og ønsker å bli anerkjent. Sånn sett kan man si at de sosiale mediene bare ekstremgjør essensen av alle generasjoners pubertet. Tenåringsjenter er som regel på søken etter egen identitet og mange søker muligens tilflukt eller henter inspirasjon i populærkulturen. Det er mulig de bare ønsker å bli sett og hørt i sin søken etter identitet. Og de sosiale mediene har gitt dem en ny arena hvor de kan få uttrykke seg og kanskje komme i kontakt med likesinnede.

Kommentatorkultur er noe man kan påstå har oppstått, i det minste blitt synliggjort, på grunn av de sosiale mediene. Mange nyhetsartikler på nettavisene legger for eksempel opp til at leserne skal kommentere innlegget og formidle sine meninger om saken. Men dette er ikke problemfritt. Det er for det meste usensurerte og ekstreme meninger som kan dukke opp på disse kommentarfeltene, og

³ Wenche Fuglehaug, Aftenposten, publisert 18. januar 2013, oppdatert 24. januar. Sett 11. mars 2013.
<http://www.aftenposten.no/nyheter/iriks/--Rosabloggerne-kan-tjene-100000-kroner-i-maneden-7094822.html>

⁴ Se bloggen hennes her: www.heidialexandra.no

⁵ For mer lesning om rosablogger, se Anette Kristoffersens masteroppgave «Fra dagbok til markedsføringskanal.»

⁶ Les innlegget hennes hvor hun forteller at hun slutter å blogge her: <http://www.voeblogg.no/2011/01/02/jeg-slutter/> (Publisert 02. januar 2011, sett 28. mai 2013)

man kan noen ganger spekulere i hvorfor noen velger å formidle sine kontroversielle meninger. Hvis kommentarene og meningene blir for brutale blir de derimot fjernet av redaksjonen i ettertid. De fleste nettstedene har en ordning hvor de fjerner kommentarer de får klager og henvendelser på. Dette blir ofte opplyst på kommentarfeltene også, hvor det blir informert om at «kommentaren er slettet». Mennesker har et stort behov for å bli sett og hørt i dag, og dette er en av årsakene til at denne generasjonen kalles for «Se Meg-generasjonen».

I NRK-programmet *Puls* hadde de en temasending om «Se Meg-generasjonen», hvor psykolog Hedvig Montgomery, komiker Jon Niklas Rønning (bak boken «*Generasjon Facebook*») og artist og blogger Elisabeth Carew var gjester. Der diskuterte de forskjellige arenaer hvor mennesker kan oppfylle sine drømmer med å bli sett og her påpekte de at blant annet reality-program har medvirket til denne utviklingen. Ønsket om å bli sett og hørt har blitt forsterket etter fjernsynsunderholdning som de eksponerende programmene *Robinson* og *Paradise Hotell*. Noen som ble intervjuet på *Puls* fortalte at de ønsket å delta på reality-program fordi det skaper en status. «*Alle vet hvem du er.*»⁷

1.3. Masseproduserte fantasier

Man vet kanskje ikke hvem man er når man er 16 år, men man vet hva man liker og det oppfattes kanskje som et godt utgangspunkt for mange. Og hvis man skulle komme over bøker, filmer, fjernsynsserier eller musikk som man kjenner igjen sine drømmer og lengsler i, da tviholder man som regel på det så lenge man har behov for den følelsen av samhørighet som det kan gi. Alle tenåringsjenter har nok, på et eller annet tidspunkt, hatt et ønske om å vinne hjertet til skolens drømmepriens. Flere har kanskje ønsket å kunne rømme fra sin kaotiske pubertet og forsvinne inn i magiske eller romantiske fantasier, det være i bøker, filmer, fjernsynsserier eller musikk. Noen forsvinner kanskje inn i *Harry Potters* magiske verden, andre forsvinner kanskje inn i *The Twilight Sagas* romantiske verden.

I boken *Introduksjon til film* (2006) av Braaten, Kulset og Solum hevder de at mennesker alltid har fortalt hverandre historier på forskjellige måter. Forskjellige måter for forskjellige reaksjoner, det være latter, tårer eller grubling.

Formålet har ofte vært det samme: et forsøk på å formidle oss selv eller forstå oss selv, et forsøk på å vinne perspektiver på vår egen tilværelse eller kanskje en invitasjon til å komme bak vår egen umiddelbare hverdag og de konfliktene

⁷ Se *Puls*-episoden på YouTube: <http://www.youtube.com/watch?v=-Gc3z6Kr5FQ>

som opptar oss. På denne måten formidler fenomenet fortelling våre behov og søker samtidig å komme dem i møte. (Braaten, Kulset, Solum 2006: 11)

Når det kommer til tenåringsjenter tror jeg det går lenger enn bare et avbrekk fra sin travle hverdag. Det ligger kanskje mer i selve fantasien. De ønsker å forsvinne inn i fantasien, se drømmene sine fra bøkene bli forankret i filmen og muligens mest av alt ønsker de å møte sine drømmer i virkeligheten. Kanskje de for eksempel begynner å idealisere kjærlighetsforholdet mellom Bella og Edward og kanskje ønsker de seg noe tilsvarende? Kanskje noen ønsker å bli elsket av flere på samme tid, hvor det motsatte kjønn ser verdier i dem de selv ikke kan finne? Dette er intet nytt med *The Twilight Saga*. Denne dramatikken har lenge eksistert innenfor melodramaet og såpeoperane. Derfor kan *The Twilight Saga* regnes som en masseprodusert fantasi for tenåringsjenter.

1.4. Vampyrbølgens fankultur

Min masteroppgaven kommer ikke til å fokusere på rosabloggene eller utviklingen av de sosiale mediene. Den kommer derimot til å fokusere på *hvordan* de blir tatt i bruk (av en bestemt gruppe brukere) og deres evne til å fremheve en nettaktivitet som tidligere var en nærmest usynlig aktivitet for folk flest. Og jeg har valgt å ta utgangspunkt i hvordan de sosiale mediene fremhever nettaktiviteten innenfor fankulturen. Vampyrbølgens fankultur. Ikke bare var *The Twilight Saga* et enormt fenomen da jeg startet på denne oppgaven, den var også en av de seriene med (tilsynelatende) størst intensitet blant fansen under denne perioden.

The Twilight Saga er et nytt bidrag innenfor vampyrfilmsjangeren, som er basert på Stephenie Meyers bokserie med samme navn. Den første boken ble publisert i 2005 og den siste i 2008, rundt samme tid som da den første boken ble filmatisert av Catherine Hardwicke med Kristen Stewart og Robert Pattinson i hovedrollene som Bella Swan og Edward Cullen. *The Twilight Saga* forteller en historie om den alminnelige 17-åringen Bella som flytter til sin far i den regnfulle småbyen Forks og som forelsker seg hodestups i skolens kjekkeste fyr, Edward. Men barndomsvennen hennes, Jacob Black (Taylor Lautner), ber henne om å holde seg unna ham og familien, som viser seg å være vampyrer. Kjærlighetstriangelet mellom Bella, vampyren Edward og varulven Jacob utspiller seg gjennom de fire bøkene og fem filmene hvor de møter motstand fra de andre ondskapsfulle vampyrene i Volturi-klanen.

Til tross for at *The Twilight Saga* handler om vampyrer er den likevel en utradisjonell vampyrfilm, noe Marius Wangen Strand påpeker i sin masteroppgave, *Bølgen av blodtørstige: Nåtidige*

vampyrframstillingerens likheter og mangfold på film og fjernsyn (2011). I denne oppgaven analyserer han filmen *Twilight* (Hardwicke, 2008), som ifølge Strand, består av flere likhetstrekk med tenåringsfilmer og melodrama i forhold til den tradisjonelle vampyrfilmen. Det er en kjærlighetshistorie mellom den 17 år gamle Bella og vampyren Edward, og det er et faktum at vi derfor får en helt annen type tilhenger enn vi ville ha fått med de tradisjonelle vampyrfilmene.

1.5. En såpeopera i sladrepressen

Da det ble kjent at Stewart og Pattinson også hadde et forhold på privaten, sørget det for at det kunne bli vanskelig for fansen å skille mellom hva som var forskjellen på dem og rollefigurene. Dette skal jeg komme nærmere innpå senere i oppgavens analysedel. I en ELLE-artikkel, «*Showmance*»⁸ av Cecilie Aurstad, påstod Aurstad at «kjendis + kjendis blir kjendis opphøyd i annen.» Aurstad beskriver «showmance» og «fauxmances» som «Hollywoods arrangerte ekteskap», hvor det hele er en PR-strategi for å få mer oppmerksomhet i mediene. (Aurstad 2012) Hun ramser blant annet opp Stewart og Pattinson som et av disse falske parene:

Spekulasjonene er også mange rundt *Twilight*-duoen Robert Pattinson og Kristen Stewart. Etter at Kristen var utro med regissøren Rupert Sanders, ble de, beleilig nok, sammen igjen parallelt med lanseringen av den siste filmen. Angeline Jolie er en av dem som har gått hardt ut og påstått at romansen var en *showmance* fra dag én, fabrikkert av filmselskapet for å øke interessen for filmene. Om så, kan man jo ikke gjøre annet enn å applaudere dem for godt utført jobb. Nå som filmene er ferdig innspilt og markedsført, ryktes det imidlertid at forholdet er over. Tilfeldighet? Neppe. (Aurstad 2013)

Formålet med dette er å øke oppmerksomheten rundt filmene eller i sladrepressen, sånn at man alltid er friskt i publikums minne. Og det er nettopp dette som skjedde da Stewart og Pattinson-dramaet herjet som verst i sladrepressen.

Iløpet av sommerferien, noen måneder etter at jeg hadde valgt temaet for masteroppgaven, oppstod en situasjon som rystet *Twilight*-fansen. *Twilight*'s hovedskuespillerinne, Kristen Stewart, hadde blitt tatt på fersk gjerning med hennes *Snow White and the Huntsman*-regissør, Rupert Sanders. I flere år hadde hun og *Twilight*-kollegaen, Robert Pattinson, vært et drømmepar for mange av fansen, men nå slo glansbildet stygge sprekker. På denne tiden satt jeg uten Internett på en holme ute på Hvaler

⁸ April-nummeret av ELLE Norge i 2013

og hadde bare de ukentlige Se og Hør-numrene å forholde meg til. Og jeg satt hver tirsdag og fredag og leste om situasjonen som etterhvert lignet mer og mer på en såpeopera enn noe annet. «Stewart ber om tilgivelse, Pattinson har flyttet ut.» Da jeg endelig returnerte til fastlandet og PC'en min druknet jeg omtrent i researchmaterialer. Fansen hadde reagert med intense Twitter-oppdateringer og opplastninger av YouTube-videoer med seg selv og sine betroelser om hva de syntes om hendelsen. Noen av dem gråt på videoene, andre var rasende. En av dem var YouTube-brukeren NuttyMadam3575 (som heretter blir omtalt som Nutty Madam).

1.6. «At the risk of sounding like Chris Crocker»

Den 25. juli 2012 lastet hun opp en video som hun hadde kalt for «HOW COULD YOU DO THIS KRISTEN?!»⁹. Videoens tittel og dens fremhevende bilde (se bilde 1) gir et inntrykk av at dette er en video av de mer impulsive typene, motivert av intense følelser. Hun starter noe gråtkvalt med å fortelle at hun trodde bildet som sirkulerte i sladrepressen hadde vært manipulert, at hun ikke *ville* at det skulle være sant, men at hun måtte innse det da hun leste Stewarts pressemelding:

I'm deeply sorry for the hurt and embarrassment I've caused to those close to me and everyone this has affected. This momentary indiscretion has jeopardized the most important thing in my life, the person I love and respect the most, Rob. I love him, I love him, I'm so sorry.¹⁰

Nutty Madam sin video kan minne om Chris Crockers merkelige video fra 2007 som het «LEAVE BRITNEY ALONE!»¹¹ siden begge har intense følelser og diffuse meldinger. De går begge fra å gråte til å bli sinte, de krever at omverden skal la sine idoler få være i fred og hvis ikke må de «gå gjennom dem» først. Men Nutty Madam er litt skiftende i sitt ståsted. Hun ber fansen gråtkvalt om at de måtte la *Twilight*-paret få være i fred (hun repeterer det flere ganger i den nesten fem minutter lange videoen; «*leave them alone!*»). Det merkelige med videoen er at hun går fra å være forsvarende for paret til omtrent å kritisere Stewart selv, noe som startet med at hun for eksempel forteller at hun aldri var noen stor fan av Stewart; «*You wouldn't have done it if you loved him. And you were stupid enough to get photographed doing it! Don't be so stupid!*»

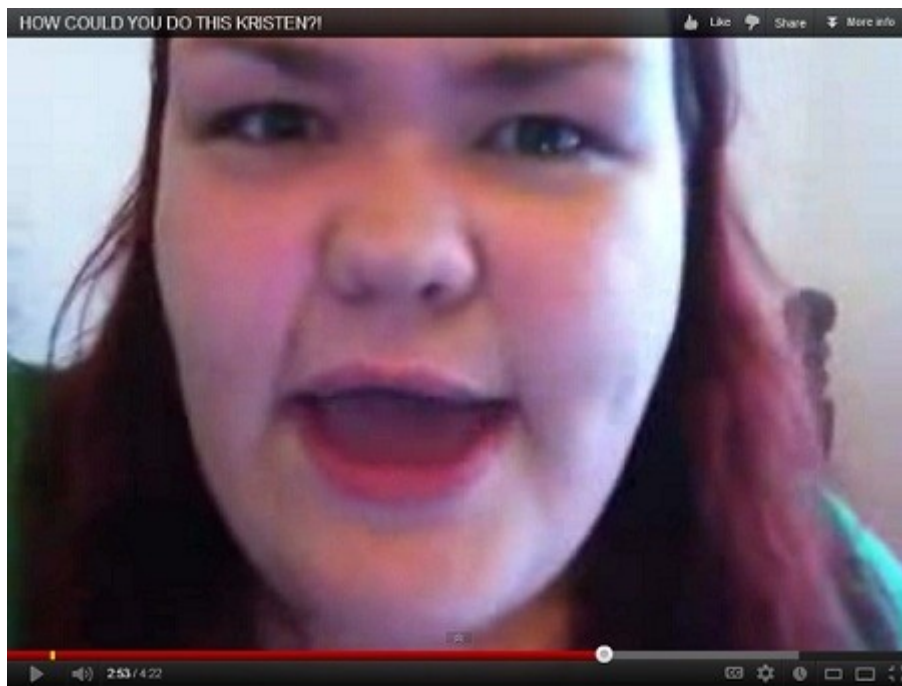
Hun sender mildt sagt blandende signaler ut med denne videoen; hva skal seerne tro? At hun har

⁹ Se YouTube-videoen her: http://www.youtube.com/watch?v=V_Qrt1k8qHo

¹⁰ Pressemeldingen ble funnet på nettsiden til People, se linken her: <http://www.people.com/people/article/0,,20614722,00.html>

¹¹ Se YouTube-videoen her: <http://www.youtube.com/watch?v=kHmvkRoEowc>

den eneste retten til å kritisere Stewart? Hun kritiserer fansen for å kritisere Stewart, men så ender hun opp med å gjøre det samme selv. Det er ikke rart hun får mange (dog ufine) kommentarer, for det er en merkelig video. Hun begynner for eksempel å gråte, åpenlyst skuffet og tvinger fram «*I can't believe that she would do this... And I thought it was photoshopped. And I thought it wasn't real, but it is real...*». Noe som tyder på at hun kanskje ikke misliker Stewart så mye som hun påstod tidligere i videoen. På den andre siden kan det hende at hun er mer fan av Pattinson enn av Stewart, for det er først da hun nevner ham at hun begynner å gråte. Hun forteller at hun tenker på hvordan Pattinson måtte ha det og begynner igjen å forlange at folk må la dem få være i fred. «*At the risk of sounding like Chris Crocker: If you don't you'll have to go through me,*» sier hun og ler litt før hun plutselig avslutter videoen. Denne videoen kommer jeg til å analysere nærmere senere i oppgavens analysedel.

Bilde 1: Nutty Madam

1.7. Fankulturens nye synlighet

Nutty Madam utgjør bare et eksempel på hvordan de sosiale mediene kan fremheve fankultur og skape en større synlighet for de tilfeldige brukerne i dag. Man har kanskje snublet over denne videoen av Nutty Madam ved en tilfeldighet eller fått den tilsendt av en venn, uavhengig av om man er fan av *The Twilight Saga* eller ei. Årsaken til at jeg valgte å ta utgangspunkt i *The Twilight Saga* i denne oppgaven er på grunn av at dette var en fan-aktivitet jeg selv bare har observert som en tilfeldig bruker. Dette var ikke noe jeg oppsøkte før denne masteroppgaven. Det var dens synlighet som

fascinerte meg og jeg syntes det kunne være et interessant bidrag. Det jeg skal forsøke å svare på i denne oppgaven er problemstillingen *hvordan The Twilight Sagas fankultur kommer til uttrykk gjennom de sosiale mediene?* I tillegg til dette har jeg underproblemstillingen om *hva som kan være årsaken til fankulturers nye synlighet i dag?*

I mitt forsøk på å svare på disse problemstillingene skal jeg gjøre en studie av *The Twilight Sagas* fankultur om hvordan den 1) kommer til uttrykk gjennom det bildet avisartikler tegner av fansens felleskap som fenomen, blant annet gjennom intervjuer av den norske fansen, og 2) kommer til uttrykk gjennom fansens egenaktivitet i sosiale medier, hvor Nutty Madam sin aktivitet på YouTube utgjør hovedeksempelet mitt i analysedelen.

Det sies at det ikke er uvanlig blant fans å ta til seg nyere medier som deres uttrykksformer. I *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide* (2006) påpeker han at [f]ans have always been early adapters of new media technologies; their fascination with fictional universes often inspires new forms of cultural production, ranging from costumes to fanzines and, now, digital cinema.» (Jenkins 2006: 131) Fans utgjør et type publikum som kan nekte å akseptere det materialet de har fått levert som det endelige resultatet. Og noen ønsker muligens også å kunne bli «full participants». Men sånn har det vært siden 60-tallets sci-fi-serie, *Star Trek* (Roddenberry, 1966-1969), og filmene *Star Wars* (Lucas, 1977-1983) på begynnelsen av 80-tallet. Men det som er nytt ved dette er fankulturens *synlighet*. (Ibid. 131) Og det er denne synligheten jeg har blitt fascinert av og det er denne synligheten som jeg ønsker å utforske i denne oppgaven. Jeg skal i denne oppgaven se nærmere på noen av disse arenaene hvor fansen kan få uttrykke seg. Men først skal jeg gjøre rede for hvilke teoretikere og hvilket tekstmateriale jeg skal basere meg på.

Teorikapittelet kommer derfor til å bestå av tre deler: fankultur, såpeoperaens tilhengere og de sosiale mediene. Tilsammen skal de gjøre rede for nettaktiviteten innenfor *The Twilight Sagas* fankultur og fankulturens nye synlighet. Målet er ikke å svare hvorvidt deres nettaktivitet er synlig eller ikke – målet er å kunne gi en mulig forklaring på hva det er som gjør aktiviteten synlig. I analysekapittelet skal jeg hovedsakelig ta utgangspunkt i en av de mest synlige av de sosiale mediene, nemlig YouTube- og videoene til brukeren Nutty Madam. Her skal jeg forsøke å gi en hermeneutisk forståelse for hvilke fankulturelle aktiviteter som hun tar for seg og hvordan videoene fremstiller fankulturen. I tillegg til dette kommer jeg til å ta for meg noen brukere på Tumblr og Twitter for å illustrere deres aktivitet og forsøke å argumentere for hva som synliggjør den.

For å kunne forstå hva det vil si å være en Twihard og en fan generelt innenfor en fankultur har jeg valgt å gjøre rede for teoriene innenfor fankultur da med utgangspunkt i Henry Jenkins sitt arbeid. Når man skal skrive om fankultur kommer man rett og slett ikke unna Jenkins. Til tross for at han for det meste tar utgangspunkt i den «førdigitale» fankulturen kommer jeg hovedsaklig til å forholde meg til hans arbeid i teorikapittelet om fankultur. Jeg kommer til å bruke hans arbeid fra *Fans, Bloggers, and Gamers: Exploring Participatory Culture* (2006) og *Textual Poachers: Television Fans and Participatory Culture* (1992) når jeg skal forsøke å utføre dette. Jeg kommer også til å ta i bruk Click, Aubrey og Behm-Morawitz sin artikkelsamlingen *Bitten By Twilight: Youth Culture, Media and the Vampire Franchise* (2010) og Mark Cotta Vaz sin *Twilight: The Complete Illustrated Movie Companion* (2009) i min beskrivelse av *The Twilight Sagas* fankultur.

Når det gjelder den norske fansen av *The Twilight Saga* har jeg basert mine teorier på skildringen av dem i forskjellige intervjuer. Disse nyhetsartiklene består av Romerrikes Blad sin artikkel «*Total Eclipse of the Heart*» (2010), VG sine «*'Twilight'-fansen skaper ny filmtrend*» (2012) og «*Det er alltid tid for sex, blod, død og kniplinger hvis man finner den rette innfallsvinkelen.*» (2008), og Aftenposten sin «*Vi klarte ikke puste eller snakke. Hjertet bare slo og slo. Mange gråt*» (2009), Anne Gjelsvik sin «*Vampyren eller nerd?*» (2010)

I *Textual Poachers* nevner han for eksempel Fred Vermorels som i boken *Starlust: The Secret Fantasies of Fans* (1985) påstår at den feminine siden av fandom er manifestert i bilder av skrikende tenåringsjenter som forsøker å rive klærne av Beatles eller som besvimer ved berøring av et av Elvis' svette skjerf. (Jenkins 1992: 15) Til tross for at de skriver om musikkverdens «groupies» kan man også se likhetstrekk mellom det som kalles for «the orgiastic fan» (Ibid. 15) og Twihards, og dette skal jeg prøve å gi et par eksempler på senere i oppgaven. Jeg kommer derfor til å nevne Vermorel sin *Starlust*, i tillegg til W.J.T. Mitchell sin *What Do Pictures Want? The Lives and Loves of Images* (2005) i delen om fansen og forståelsen av deres «tilbedelse», og den fankategorien som kalles for «groupies». Jeg kommer også til å nevne fjernsynsserien *The Big Bang Theory* (Lorre, Prady, 2007-) i delen hvor jeg forsøker å skille mellom begrepene «fan» og «nerd» og i tillegg til å forklare hvorfor disse to kan forveksles.

Etter at jeg har beskrevet groupies og «the orgiastic fan» vil jeg komme inn på såpeoperaens tilhengere. Twihards kan sies å ha mer likhetstrekk med såpeoperaens tilhengere fremfor *Star Treks* sci-fi-fans, dermed kommer jeg til å si meg enig med Strand og konkludere med at *The Twilight Saga* er et melodrama. Dette gjør nemlig fansen tydeligere for meg. Det er ikke fascinasjonen for

det vampyriske som nødvendigvis driver fansen; det er det romantiske i historien som fanger fansen. Med utgangspunkt i Strand sine teorier om *The Twilight Saga* som et melodrama i masteroppgaven *Bølgen av Blodtørstige*, kan man også sammenligne *The Twilight Sagas* fans med såpeoperaens.

Jeg kommer til å ta i bruk Barry Langford sin *Film Genre: Hollywood and Beyond* (2005) i beskrivelsen av filmsjangeren melodrama, mens jeg tar utgangspunkt i Christine Geraghty sin *Women and Soap Opera: A Study of Prime Time Soaps* (1994) og Tania Modleski sin *Loving with a Vengeance: Mass-Produced Fantasies for Women* (2008) i redegjørelsen for såpeopera og dens tilhengere. Jeg kommer til å nevne noen såpeserier som *Dallas* (Jacobs, 1978-1991) og *Dynasty* (Shapiro, 1981-1989) i denne delen for å illustrere likhetstrekk når det kommer til fokuset på harmonien i kjernefamilien som trues av en hevnløst kvinne.

I den tredje og siste delen kommer jeg til å redegjøre for teoriene om og beskrivelsen av de sosiale mediene. For å kunne vise til fankulturens nye synlighet har jeg valgt å se nærmere på arbeid som har blitt gjort på nettstedene YouTube, Twitter og Tumblr for å få en bedre forståelse av nettstedenes funksjoner og dens brukere. Det finnes flere eksempler på fankulturers synlighet i dag, og jeg kommer til å vise til diverse eksempler fra både Tumblr og Twitter, men de tydeligste eksemplene er YouTube-videoene. På Tumblr og Twitter kan brukerne være ansiktsløse og anonyme, mens man som bruker av YouTube blir invitert med inn i fansens hjem hvor henvender seg direkte til oss. Jeg kommer derfor til å ta for meg nettstedene YouTube, Tumblr og Twitter i tillegg til forumsaktivitet på hjemmesider.

I denne delen kommer jeg til å vektlegge meg på Henry Jenkins sin *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide* (2006), *The YouTube Reader* (2009) av Pelle Snickars og Patrick Vonderau. Men jeg kommer også til å bruke nyhetsartikler i delen om Tumblr og Twitter I tillegg til flere nyhetsartikler. (Se kildehenvisningen) Jeg har i tillegg tatt i bruk boken *Fighting the Force: What's at Stake in Buffy the Vampire Slayer* (2002) av Rhonda V. Wilcox og David Lavery i delen om forumsaktiviteten – og ikke minst – fansens interaktivitet med dette forumet.

Kapittel 2: Fenomenet, dets arena og hvordan forklare det?

I dette kapittelet kommer jeg til å gjøre rede for de teoriene som jeg kommer til å ta i bruk for analysen av nettaktiviteten i analysekapittelet. Som jeg nevnte tidligere er dette kapittelet delt inn i tre deler. Den første delen kommer til å ta for seg fenomenet *Twilight* og en beskrivelse av fankultur. Den andre delen kommer til å ta for seg såpeoperaen og dens tilhengere, mens den tredje og siste delen kommer til å omfatte de sosiale mediene.

Før jeg kommer nærmere inn på disse teoriene skal jeg gjøre rede for fenomenet *Twilight*.

2.1. «En vampyr kan elske deg for alltid»

En norsk *Twilight*-fan ved navn Karoline (som da var 16 år gammel) ble sitert av Romeriket Blad -journalisten, Ingrid Næsbakken Ekeberg¹² i et intervju – og det kan være fullt mulig at mange deler Karolines drømmende fantasier innenfor *The Twilight Sagas* fankultur. Det kan derfor være ganske passende å innlede denne delen om fenomenet *Twilight* med dette sitatet – «En vampyr kan elske deg for alltid». Her skal jeg forsøke å forklare hva det vil si å være en del av *The Twilight Sagas* fankultur og hva det betyr å være en «Twi-hard». (Ekeberg 2010)

Som *Star Trek* har sine «Trekkies» har *The Twilight Saga* sine «Twi-hards», som kan sies å være en vittig samkjøring av ordene «Twilight» og «hard». Ordet «hard» kommer antageligvis fra begrepet «hardcore-fan», til motsetning for «light». I artikkelen «*Transnational Twilights: A Twilight Fan Community in Norway*», fra artikkelsamlingen *Bitten by Twilight*, valgte Inger-Lise Kalviknes Bore & Rebecca Williams å bruke «Twilights» framfor Twi-hards:

There are a number of terms for «Twilight fans» circulating both within and outside of *Twilight* fandom. For the sake of clarity, we here opt for the straightforward term «Twilights», rather than less obvious terms, such as «fanpires», or more loaded terms, like «Twi-hards». (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 190)

Personlig liker jeg ikke betegnelsen Twilights. Ordet vekker en assosiasjon til at denne fansen er en lettveker innenfor fankulturen. Etter min mening er Twi-hard en av de mest brukte og mest forklarende begrepene for fansen. Mine oppfattelser av kallenavnene er at Twilights kan ha en vis

¹² Nyhetsartikkelen «*Total 'Eclipse' of the Heart*» i Romerikes Blad den 02. juni 2010: http://www.rb.no/lokal_kultur/article5178303.ece (Sett 27. november 2012)

interesse i *The Twilight Saga*, mens Twihards høres ut som fansen som er virkelig dedikert til sine fascinasjonsobjekter og idoler.

Sånn jeg ser det er formålet med disse kallenavnene antageligvis en måte for fansen å kunne kategorisere seg innenfor populærkulturen. Og de har mest sannsynlig oppstått gjennom fansens lek på de sosiale mediene. Ifølge Jenkins har fans alltid vært tidlig ute med å ta til seg de nyeste medieteknologiene: «Their fascination with fictional universes often inspires new forms of cultural productions[.]» (Jenkins 2006: 131) Kallenavnene blir skapt gjennom vitser eller omtaler i media, men også av fansen selv. For eksempel får til og med skuespillerne selv og deres fans sine egne kallenavn, sånn som Kristen Stewarts «K-Stew» og hennes «Krisbians». De sosiale nettstedene Twitter og Tumblr kan være en stor påvirkningskraft med sine kategorisering og arkiveringen av brukernes innlegg med hashtags (man skaper en hyperlenke ved å plassere tegnet # foran nøkkelordet). Og jo vittigere sammensettingen av ordene er, desto større sannsynlighet er det for at kallenavnet kommer til å bli gjenbrukt av andre fans og brukere. Til og med komikeren Will Ferrell bidro med et (ikke særlig flatterende) kallenavn for Kristen Stewart. Etter at utroskapsskandalen ble kjent, parodierte han en deprimert fan på Conan Show hvor han anklaget Stewart for å være en «trampire»¹³.

Som vi nå har sett finnes det mange kallenavn innenfor *The Twilight Sagas* fankultur, i tillegg til «TwiMoms» eller «Twilight Moms» som illustrerer de forskjellige underkategoriene som inkluderer den eldre kvinnelige fansen innenfor fankulturen. Underkategoriene inneholder også grupperingene «Team Edward» og «Team Jacob» som skal illustrere hvilket av Bellas forhold fansen foretrekker: «Such talk can be described as 'shipping', which refers to the fan practice of supporting fictional romantic relationships, or 'ships'. Fans who engage in this activity are referred to as shippers (short for relationshipippers).» (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 198) Fansen som ikke blir fornøyd med det endelige resultatet av serien, noe Team Jacob-fansen muligens kan være, kan bli motivert til å skrive sine egne versjoner av romansene. Dette blir kalt for «fanfiction».

Et annet aspekt ved fankulturen og Twihards er deres umettelighet for materialet. «As Watson (1997) notes: 'A common aspect of fandom is the effort of the fan to attain closeness to the source product or producers.'» (Ibid. 193) Et eksempel på fansen sitt engasjement og hva dette kan forårsake er at de som gruppe kan få viljen sin hvis mange nok er enige i sin sak. En fotoshoot av

¹³ Se videoen fra talkshowet Conan på YouTube: <http://www.youtube.com/watch?v=KL7KFtDOa4>

Vanity Fair-fotografen Peggy Sirota med Stewart og Pattinson¹⁴ ble så populær at de ble nødt til å publisere resten av bildeserien etter en massiv forespørsel fra fansen.

Et annet eksempel på dette engasjementet er den norske *Twilight*-fansen som klarte å framskynde den norske premieren for den første filmen i 2008. I et intervju gjort av Aftenposten-journalisten Helle Skjervold¹⁵ skriver hun om en venninnegjeng som ikke hadde tålmodighet til å vente i to-tre måneder på den norske premieren. Spesielt ikke da filmen hadde premiere tidligere i Sverige. Julia, som da var 16 år gammel, fortalte Skjervold at «heldigvis terroriserte jo twilightere over hele Norge sjefen i Nordisk Film så mye at de måtte ha et krisemøte og vise filmen noen ganger i desember. Folk fikk tak i privatnummeret hans og ringte og truet ham.» (Skjervold 2009) Tatt til betraktning at mange Twihards var fan av bøkene kan de ha en sterk mening om hva produsentene vil gjøre med adaptasjonen. Mange kan kommentere og kritisere visse valg produsentene gjør med filmen. Dette er også et tegn på hvordan fansen ønsker en «closeness» til produktene sine kilder. Her kan derimot kilden bety fansen idé om hva bøkene er; hvilke fantasier de har rundt historien og hva de vil den skal være. Dette kommer jeg tilbake til i analyse av Nutty Madam sine YouTube-videoer.

2.2. Fenomenet *Twilight*

Hvor skal man starte når man skal forsøke å beskrive omfanget av *The Twilight Sagas* fankultur? Det er et fenomen hvor for eksempel bøkene har toppet bestselgerlistene verden over. Innen 2010 hadde bøkene til Stephenie Meyer solgt over 100 millioner eksemplarer og blitt oversatt til 47 språk.¹⁶ Filmserien, som består av fem adaptasjoner av de fire bøkene, tjente hver for seg flere hundre millioner dollar på en verdensbasis, hvor den som har tjent inn mest er avslutningen på filmserien. *The Twilight Saga: Breaking Dawn Part 2* (Condon, 2012) tjente inn 829 millioner dollar på en verdensbasis ifølge nettstedet Box Office Mojo¹⁷.

I begynnelsen av filmserien var aktiviteten og det intense engasjementet stort. Tormod Halleraker skrev for VG¹⁸ at «bare seks uker etter oppstarten har Det Norske Twilight Forumet 15 000 innlegg

¹⁴ Desember-nummeret av *Vanity Fair* i 2008: <http://www.vanityfair.com/culture/features/2008/12/twilight200812>

¹⁵ Nyhetsartikkelen «Vi klarte ikke puste eller snakke. Hjertet bare slo og slo. Mange gråt» av Helle Skjervold i Aftenposten, den 09. januar 2009: <http://www.osloby.no/oslopuls/film/Vi-klarte-ikke-puste-eller-snakke-Hjertet-bare-slo-og-slo-Mange-grat-6916428.html#.UZ9rnXwm3s> (Sett 27. november 2012)

¹⁶ Tall funnet på en nyhetsartikkelen «'Twilight'-forfatteren planla ikke ny bok» av Dagbladet-journalisten Marie L. Kleve, 18. juni 2010: http://www.dagbladet.no/2010/06/17/kultur/litteratur/bok/twilight/stephenie_meyer/12176984/ (Sett 24. mai 2013)

¹⁷ Nettstedet IMDb, som står for Internet Movie Database, refererer til dette nettstedet for oversikt over filmers inntekter. *The Twilight Saga: Breaking Dawn Part 2* befinner seg på 35.plass på nettstedet Box Office Mojos liste over de mest inntjente filmene: <http://www.boxofficemojo.com/alltime/world/> (Sett 24. mai 2013)

¹⁸ Nyhetsartikkelen «Det er alltid tid for sex, blod, død og kniplinger hvis man finner den rette innfallsvinkelen» av

om alt fra favorittsitater til slettede kysscener. Mange av brukerne er også aktive på de utallige engelskspråklige foraene.» (Halleraker 2008) Den store aktiviteten synes imidlertid å ha vært nokså kortvarig. I arkivet over *Twilight*-baserte nyhetsartikler fant jeg en av en usignert i Bergensavisen¹⁹. I denne spalten stod det at den norske *Twilight*-fansens hovedblogg var «<http://www.twilightnorway.org/>». Jeg finner ikke denne bloggen i dag på denne hyperlenken. Bergensavisen skriver videre at en som startet «forumsamfunnet» for Twihards i Norge var Yvonne Wollertsen med bloggen «http://www.twilightnorge.com». Jeg finner ingen blogg på denne linken heller. Til Bergensavisen skal Wollertsen ha fortalt at hennes mål hadde vært å «samle *Twilight*-fansen og gi dem et norsk nettsted. Etter *New Moon*-premieren kom følte jeg at mitt arbeid var gjort.» (Bergensavisen 2011) Til tross for stor aktivitet på forum og blogger iløpet av de første filmene fra serien, begynte aktiviteten å dale desto nærmere de kom til filmseriens avslutning. Jo lengre ut i filmserien vi kom desto mindre ble aktiviteten fra den norske fansen på disse bloggene. Årsaken til at jeg ikke finner dem i dag kan trolig være på grunn av at de har blitt lagt ned etter at filmserien ble avsluttet i november 2012.

Bergensavisen skrev at de norske *Twilight*-bloggene brukte lengre tid mellom hver oppdatering og det ble færre innlegg etter at hysteriet fra den første filmen i 2008 hadde lagt seg. (Bergensavisen 2011) Man kan derfor spekulere om hvorvidt *The Twilight Saga* vil stå igjen som en døgnflue i fansens hukommelser. Men så har vi diverse engelskspråklige blogger som handler om *Twilight*-paret Stewart og Pattinson (for eksempel www.robstendreams.com og www.strictlyrobsten.com). For selv om filmserien nå er avsluttet, holdes noe av fankulturens aktivitet gående på disse bloggene. Utroskapsskandalen disse skuespillerne har vært innblandet i har ført til at interessen fortsatt var intens rundt paret lenge etter filmseriens avslutning. Denne interessen fortsetter omtrent som en egen såpeopera i sladderpressen. «*Hvordan vil det gå videre med drømmeparet?*»

På mange måter er det dette som er en stor del av hysteriet rundt *The Twilight Saga*. Det kan være at tenåringsjenter er på jakt etter identitet, eller at de har valgt *Twilight* som sitt objekt til å sirkulere sine hemmelige fantasier om anerkjennelse og kjærlighet rundt. Historien i serien handler jo om en kjedelig og ganske alminnelige jente som vinner hjertet til skolens drømmeprins, som tilfeldigvis viser seg å være en vampyr. Dette kan derfor sies å være en fantasi de fleste tenåringsjenter har. Fenomenet kan riktig nok ha startet blant vampyrfans som leste bøkene, men i det vampyrbølgen vokste fram, med *Twilight*-filmen og fjernsynsseriene *True Blood* (Ball, 2008-) og *The Vampire*

Tormod Halleraker i VG, den 14. desember 2008. (Sett 27. november 2012)

¹⁹ Dette stammer fra en liten spalte, «*Mindre 'hot' i blogg*», som ble publisert av Bergensavisen den 13. november 2011. Sett 27. november 2012.

Diaries (Williamson, Plec, 2009-) kan *The Twilight Saga* ha blitt en fascinasjon for den gjennomsnittlige tenåringsjenta. Hysteriet kommer fra følelsene som oppstår i noen tenåringsjenter når de opplever denne historien, både av filmene og bøkene. «Måten man kan kjenne seg igjen i Bella på er veldig fin. Jeg mener hun er ikke en utrolig heltinne, hun er bare en vanlig jente som finner kjærligheten i denne drømmegutten ... Da er det liksom håp for resten av oss,» fortalte Karoline til Romerrikes Blad.²⁰ (Ekeberg 2010)

2.3. Twihards skaper ny filmtrend

Mange i filmbransjen var negative til filmprosjektet *Twilight* i 2008. I VG-artikkelen «*Twilight-fansen skaper ny filmtrend*» av Mari Glans forteller hun at ingen hadde noen tro på *Twilight*: «MTV Pictures hadde rettighetene og var i preproduksjon av første film, da de brått ombestemte seg og solgte rettighetene til lille Summit Entertainment, et underselskap av Lionsgate.» (Glans 2012) Det som er interessant i denne artikkelen er at Glans påstår at filmbransjen «undervurderte jenter». (Ibid. 2012) Nå skal de derimot ha lært og fått øynene opp for mulighetene til å gjøre store penger ved å lage filmer for det unge, kvinnelige publikummet.

Glans skriver videre og påstår at den kvinnelige fansen kan oppfattes å være et langt mer dedikert publikum enn den mannlige fansen. Den kvinnelige fansen kan være ganske trofaste overfor film- og fjernsynsseriene de har fått sansen for, noe Glans hevder å være oppsiktsvekkende. Det oppsiktsvekkende ved dette skal være det faktum at tenåringsjenter (som utgjør mesteparten blant Twihards) regnes å være en nokså illojal og derfor vanskelig markedsgruppe. Men «hvis de blir fanget av noe, så blir de værende.» (Ibid. 2012)

Glans hevder at *The Twilight Saga* på denne måten har avslørt en målgruppe som med disse filmene hadde en sterkere gjennomslagskraft enn hva filmbransjen først hadde antatt, og hun skriver videre at produksjonsselskapene nå velger å satse mer konsentrert på denne målgruppen. Etter at *The Twilight Saga* ble avsluttet i november 2012 har det nå kommet flere filmer som satser på å fange *Twilight*-fansen med fantasy for tenåringsjenter. De følger en *Twilight*-oppskrift, mer eller mindre. Noen av disse filmene er *Beautiful Creatures* (LaGravenese, 2013), forfatteren bak *Twilight* sin andre bokserie *The Host* (Niccol, 2013) og *The Mortal Instruments: The City of Bones* (Zwart, 2013). To av disse har foreløpig floppet, noe som kan tyde på at *The Twilight Saga* kan vise seg å være en døgnflue av en trend.

²⁰ Nyhetsartikkelen «*Total 'Eclipse' of the Heart*» i Romerrikes Blad den 02. juni 2010: http://www.rb.no/lokal_kultur/article5178303.ece (Sett 27. november 2012)

Denne målgruppen består av det Glans kaller for «jentenerder», som i hovedsak skal befinne seg i tenårene: «Etter internett gjorde sitt inntog og det ble lett å finne likesinnede kvinnelige filmnerder på nett, har kvinnelig «fandom» eksplodert. Det er blitt kult å være jentenerd.» (Ibid. 2012) Disse «jentenerdene» som Glans skriver om kommer jeg tilbake til senere i teksten for å klargjøre forskjellen mellom «fan» og «nerd» og hvorfor noen forveksler dem. Jeg er ikke enig med betegnelsen, men jeg skal forklare årsaken til dette senere i teksten.

Disse jentene som Glans skriver om skal ha måttet møte mye negativitet. Mens jenter på sin side skal ha blitt mer komfortable med å stå frem med sine fascinasjoner innenfor fankulturer, kan guttene på den andre siden sies å være ganske misfornøyd med jentenes aktivitet. Ifølge Glans har mange av disse jentene blitt mobbet på internett. For eksempel har denne aggresjonen mot jentenes nettaktivitet resultert i nettfarsotten «Idiot Nerd Girl»²¹. Dette er et bilde som består av en jente i tenårene med briller og en skrift i håndflaten som viser ordet «nerd». Dette bildet tillegges forskjellige «replikker»²² som skal avsløre jentas manglende kunnskap innenfor «nerdekulturen». Eksempelet jeg har valgt framstiller jentas manglende kjennskap til Nintendo-spillet *The Legend of Zelda: Twilight Princess* fra 2006. [Bilde 2.]

Bilde 2. Idiot Nerd Girl

²¹ Les om opphavet av «Idiot Nerd Girl» på nettsiden Know Your Meme, her: <http://knowyourmeme.com/memes/idiot-nerd-girl> (Sett 24. mai 2013)

²² Disse replikkene kan bli lagt til av brukerne av Meme-samfunnet, som for eksempel nettstedet Quick Meme, her: <http://www.quickmeme.com> (Sett 24. mai 2013)

Det er altså de jentene som har en fascinasjon for det som kan regnes som guttenes domene på nettet og ikke bare Twihards generelt som må få gjennomgå på disse nettsidene: «Ikke alle synes det er like stas at kvinner nå invaderer interesseområder som tradisjonelt sett har vært dominert av gutter, som science fiction, fantasy, tegneserier eller TV-spill.» (Ibid. 2012) Men man kan også finne en latterliggjøring av *Twilight*-fansens elskede serie på Internett. Et eksempel som illustrerer dette er de manipulererte *Twilight*-bildene hvor karakterer som vampyrslakterne *Blade* (Norrington, 1998) og *Buffy the Vampire Slayer* (Whedon, 1997-2003) er plassert med undertittelen «This is how it should have ended». Disse er laget av individer som tydeligvis ikke liker *The Twilight Saga*. Bildene skal tross alt indikere at filmene hadde blitt bedre eller mer underholdende hvis disse vampyrslakterne hadde dukket opp og satt en stopper for den romantiske vampyrfilmen. [Bilde 3.]

Bilde 3. «This is how it should have ended».

2.4. Fan eller nerd?

Det later til som at det finnes en forveksling og forvirring mellom begrepene «nerd» og «fan». Det «Idiot Nerd Girl» er en kritikk på er ikke nødvendigvis et tegn på de mannlige nerdenes avvisning av tenåringsjenter som nerder. Jeg hevder at det er en større sannsynlighet for at disse tenåringsjentene får kritikk på grunn av deres bruk av begrepet nerd som sin beskrivelse av deres fan-aktivitet. De forveksler betegnelsen fan med nerd. Hvis man for eksempel leser *Twilight*-bøkene

flere ganger, camper utenfor kinosentrene før filmpremierene og diskuterer konseptet med venner er man ikke nødvendigvis en nerd. Man er en fan.

Noen kan argumentere for at det er det samme som «poteto-potato», noe som ikke er helt feil. Begrepene er beslektet fordi de handler om en tilnærming til et objekt, men de inneholder også visse kriterier som skiller dem. Kanskje misforståelsen ligger i intensiteten og engasjementet – eller kanskje populære fjernsynsserier som *The Big Bang Theory* (Lorre, Prady, 2007-) har ført til at publikummet nå oppfatter fankulturers aktivitet som en nerdete atferd. Til tross for sin popularitet møter serien en del kritikk fra noen av nerdene i publikummet. Noen ønsker at serien kunne skille mellom nerd og «geek», mens andre ønsker å kunne le med karakterene istedenfor å le av dem.²³ Og hvis man ser bort ifra deres vitenskapelige og akademiske vitser, består resten av humoren i serien av karakterenes fan-aktivitet. Et eksempel på dette er episoden *The 21-Second Excitation* (4x08) hvor vennegjengen skal se *Raiders of the Lost Ark* (Spielberg, 1981) med et ekstra materiale på 21 sekunder, hvor de camper utenfor kinosenteret for å sikre seg plasser i kinosalen. Det samme med episoden *The Bakersfield Expedition* (6x13) hvor gruppen kler seg ut som karakterer fra *Star Trek: The Next Generation* (Roddenberry, 1987-1994).

Begrepene fan og nerd kan påstås å illustrere en sterk reaksjon på og tilnærming til et objekt. Den stereotypiske nerden regnes for eksempel som et ganske intelligent individ som sliter med sine sosiale antenner og er ensporet med sine interesser.²⁴ På den andre siden blir den klassiske nerden også assosiert med *Star Trek*-fansen, noe *Saturday Night Live* valgte å parodisere da *Star Trek*-stjernen William Shatner gjestet programmet. I *Textual Poachers* beskriver Jenkins at

[t]he «Trekkies» were depicted as nerdy guys with glasses and rubber Vulcan ears, «I Grock Spock» T-shirts stretched over their bulging stomachs. One man laugh maliciously about a young fan he has just met who doesn't know Yeoman Rand's cabin number, while his friend mumbles about the great buy he got on a DeForest Kelly album. (Jenkins 1992: 9)

Både fans og nerder beskrives som «obsessive» i deres tilnærmelser til sine fascinasjonsobjekter, som Jenkins får fram i sin beskrivelse av *Saturday Night Live*-sketsjen. Men det som skiller dem fra

²³ Dette er bare en av flere blogginnlegg og artikler på internett som diskuterer den dårlige fremstillingen av nerder i fjernsynsserien *The Big Bang Theory*: <http://butmyopinionisright.tumblr.com/post/31079561065/the-problem-with-the-big-bang-theory>

²⁴ Beskrivelse funnet på elektronisk ordbok her: <http://www.nob-ordbok.uio.no/perl/ordbok.cgi?OPP=nerd&bokmaal=+&ordbok=bokmaal>

hverandre er at nerder regnes som teknisk smarte individer, noe som ikke er en del av kriteriet for en fan. Man kan heller beskrive en nerd som et intelligent individ som er fan av sine favorittobjekter. Serien *The Big Bang Theory* kan ha forsterket forvekslingen av fan-aktivitet som en nerdete atferd. Men nerdene i serien er egentlig, mer eller mindre, nerdete fans.

2.5. Fans og fankultur

I Vermorels *Starlust* (1985) sammenligner Pete Townshend idoler med guddommelige figurer og påstår at: «we all need to have heroes that are of this world, as well as spiritual figures that we put above or beyond it. That makes us all potential 'fans'.» (Vermorel 1985: 7)

Ordet «fan» er en forkortelse på ordet «fanatisk» som stammer fra det latinske ordet «fanaticus». Det latinske ordet bærer flere betydninger og kan sies å stå for det å tilhøre et tempel, være guddommelig inspirert, entusiastisk, panisk eller rasende. Gjennom ordets utvikling har «fanatisk» utviklet seg fra å være en referanse til en vis overdreven religiøs tilbedelse til å bli en generell overdreven og misforstått entusiasme - «often evoked in criticism to opposing political beliefs, and then, more generally, to madness 'such as might result from possession by a deity or demon'.» (Jenkins 1992: 12) Jenkins påstår at selv om begrepet «fan» ble humoristisk og sympatiserende tatt i bruk av sportsreportere på slutten av 1800-tallet, har det aldri klart å frigjøre seg fullt og helt fra sine tidligere konnotasjoner til religiøs og politisk fanatisme, falsk tro, besettelse, galskap og «orgiastic excess» - konnotasjoner som ser ut til å utgjøre kjernen av de mange representasjonene av fans innen moderne diskurs. (Ibid. 12)

Fans har blitt fremstilt i mange forskjellige drakter, det være rock-fans, sports-fans, «movie buffs» eller opera-entusiaster: «'Fans' have a much longer history, fitting more generally into longstanding debates about the popular consumption of fiction or audience response to popular entertainments.» (Ibid. 1) Robert Jewett og John Shelton Lawrence fremstilte Trekkies som religiøse fanatikere (de betegnet dem altså som «disciples»), nyhetsmediene har fremstilt mordere som Charles Manson, John Hinckley og Dwight Chapman som sinnssyke og besatte fanatikere (disse har fått betegnelsen som «the fan in the attic»). Kvinnelige fans, på den andre siden, blir som oftest fremstilt som «groupies», som er en betegnelse som består av inntrykket til «the orgiastic fan». (Ibid. 12-15)

Som jeg nevnte tidligere blir fans ofte beskrevet som «obsessive» i sine reaksjoner på sine idoler, men det er et ganske negativt ladet ord. Jeg velger derfor å heller bruke ordet «fascinasjon» fremfor «fanatiske besettelser» som «obsessive» ville være en oversettelse på. Dette gjør jeg fordi de

negativ-ladete ordene fører til å fremstille fans som potensielle *fan in the attic*. Jeg foretrekker det positive ordet fascinasjon og fascinasjonsobjekter når jeg snakker om fansens reaksjoner og tilnærmelser til sine idoler, fordi disse ordene fremstiller en sunnere interesse hos fansen enn «obsessive».

Når det gjelder hva det vil si å være en fan beskriver Jenkins, i *Fans, Bloggers, and Gamers*, at det er deres evne til å forvandle personlige reaksjoner til sosial interaktivitet, hvordan de kan forvandle en «tilskuerkultur» til en «deltakerkultur». Det er dette som utgjør en av de mest sentrale karakteristikkene av *fandom*. Jenkins påstår at man nødvendigvis ikke blir en fan når man er en gjennomsnittlig tilskuer av en fjernsynsserie. Man blir en fan når man «translating that viewing into some kind of cultural activity, by sharing feelings and thoughts about the program content with friends, by joining a 'community' of other fans who share common interests.» (Jenkins 2006: 41) I analysedelen kommer jeg til å vise et eksempel av dette gjennom Nutty Madam sitt engasjement med selv det å se en trailer. Her deler hun følelser og tanker rundt den knapt tre minutter lange promoteringsvideoen hun nettopp hadde sett. Man blir en fan når man har en dypere relasjon til objektet, det være bøker, filmer eller serier.

Som jeg har nevnt tidligere er fans tidlige ute med å adaptere de nyeste medieteknologiene, noe som kan være bli motivert av deres umettelige appetitt på en fortsettelse av sine serier. Mange fans kan ha vanskeligheter med å se seg fornøyd med det endelige materialet de har fått levert av produsentene. Og dette kan også motivere dem til å lage sine egne produkter, det være fanfiction eller kortfilmer. Et eksempel på denne aktiviteten kan være Kevin Rubio sin 10 minutter lange film, *Troops* (Rubio, 1998). *Troops* er en *Star Wars*-versjon av fjernsynsprogrammet *Cops* (Barbour, Lanley, 1989-) som handler om stormtroopers hverdag. «As a result, the story reported, Rubio was fielding offers from several studios interested in financing his next project. Lucas admired the film so much that he gave Rubio a job writing for the *Star Wars* comic books.» (Ibid. 132)

Star Wars har inspirert mange fans til å lage sine egne filmer, på grunn av filmens opprinnelige spesialeffekter og det faktum at videokamera ble et allemannseie rundt denne tiden. Men sånn kan omtrent alle regissørerne ha vokst opp: «Fan artists» har vært en del av en større del av amatørfilmers og videoproduksjonens historie. Selv George Lucas og Steven Spielberg var amatør-filmskapere som tenåringer hvor de produserte lavbudsjettsfilmer innenfor skrekk eller science fiction. (Ibid. 143)

Mye av det Jenkins skriver om angående fankultur er en «førdigital» fankultur. Hans skildringer av fankulturer er for det meste basert på *Star Trek* sin fankultur, som bestod av brevveksling og «conventions», som er arrangementer for fansen. I dag har mye av denne kommunikasjonen flyttet til forumer på hjemmesider (som jeg kommer til å se nærmere på senere med «The Bronze») og nettsteder som YouTube og Twitter (som jeg kommer til å se nærmere på i analysedelen). Det nye digitale miljøet med de sosiale mediene har fjernet mange av de opprinnelige hindringene for fansen kommunikasjon, noe som resulterer i det Matthew Hills kaller for «just in time fandom». (Ibid.141) Fansen innenfor den førdigitale fankulturen var avhengig av brevveksling, noe som var billigere enn å for eksempel ringe sine venner på kryss og tvers av landet. Fansen som tidligere vekslet ideer og oppfatninger av sine fascinasjonsobjekter gjennom postgangen, ser muligens på denne brevvekslingen nå som «snail mail». (Ibid. 141) Det tar altfor lang tid for å kunne tilfredsstille deres ønske om umiddelbar respons. Fankulturens praksis utvikler seg til å bli stadig mer innviklet med rytmen og det umiddelbare med kringkasting at fansen nå kan diskutere en episode mens man ser den på fjernsynet - «perhaps in order to demonstrate the 'timeliness' and responsiveness of their devotion.» (Ibid. 141) Mens den førdigitale fansen muligens brukte telefonen for denne aktiviteten tidligere, har fansen nå tilgang til et større og bredere omfang av perspektiver tilgjengelig på internettet. (Ibid. 141)

På samme tid som fankulturers samfunn forstørres og reaksjonstiden minskes er fandom i ferd med å bli en like effektiv som en platform for en forbrukeraktivitet. Fans kan nå effektivt mobilisere en «grasrotinnsats» for å redde fjernsynsprogram eller protestere mot upopulære utviklinger i konseptet:

New fandoms emerge rapidly on the Web – in some cases before media products actually reach the market. As early participants spread news about emergent fandoms, supporters quickly develop the infrastructure for supporting critical dialogue, producing annotated program guides, providing regular production updates, and creating original fan stories and artwork. The result has been an enormous proliferation of fan Web sites and discussion lists... (Ibid. 142)

Som en varierende fankultur har den utviklet seg fra å ha en kultstatus til å oppnå en kulturell «mainstream», bestående av flere internett-brukere som deltar innenfor en form for fan-aktivitet. (Ibid. 142) Men ifølge Townshend er vi alle tross alt potensielle fans, noe som muligens kan

gjenspeile vår aktivitet på de sosiale mediene.

2.6. Myten om «the orgiastic fan»

I *Starlust* forteller Pete Townshend at vi stadig er på søken etter perfeksjon, enten i oss selv eller i andre, og han oppfatter denne søken som vår leting etter Gud – og at vi ofte finner dette i våre idoler. (Vermorels 1985: 7) Når man leser om fankulturer kommer man ikke unna fremstillinger som «fanatiske disipler». Dette fører til at mine tanker blir rettet mot tre former for objektrelasjoner som *totem*, *fetisj* og *idol* vekker hos sine tilskuere. I all hovedsak er dette *ting* som krever, ønsker og begjærer noe av sine tilskuere, som for eksempel mat, penger, blod eller respekt. Ifølge W.J.T. Mitchell krever idol tilbedelse av sine tilskuere, fetisj krever besettelse og totem krever ofring. (Mitchell 2005: 194-195) Disse objektene er alt annet enn objektive: «They are really objectivist projections of a kind of collective imperial subject, fantasies about other people, specifically other people's beliefs about certain kinds of objects.» (Ibid. 162) Når det kommer til fantasier om andre mennesker inngår det i noen Twihards oppfatninger av Twilight-paret. Som jeg sa tidligere kan fansen muligens ha fått vanskeligheter med å skille mellom hva som er Bella/Edward og Stewart/Pattinson. Noen glorifiserer muligens det forholdet de *tror* skuespillerne har.

Vermorels sin *Starlust* handler først og fremst om kvinners fantasier om diverse popstjerner, og betroelsene i denne boken virket såpass ekstreme og private at jeg hadde en liten fordom i det jeg åpnet boken. Men allerede på den første siden i boken fikk jeg beskjed om å forkaste denne holdningen: «This book, at first glance full of the fantasies of maniacs, is really full of the wonderful dreams of people just like you and me.» (Vermorels 1985: 7) Alle har nok sine fantasier og dagdrømmer, om deres fascinasjonsobjekter eller deres ønsker i livet, men forskjellen mellom fansen og de gjennomsnittlige tilskuerne er hvor intenst de velger å dvele ved disse fantasiene.

Jenkins henviser til Vermorels *Starlust* når han beskriver kvinnelige fans, de som ble oppfattet som «the orgiastic fan», og påstår at de ønsker å oppnå fullstendig intimitet med sitt fascinasjonsobjekt:

... the female side of fandom is manifested in the image of screaming teenage girls who try to tear the clothes off the Beatles or who faint at the touch of one of Elvis's sweat-drenched scarfs, or the groupie servicing the stars backstage after the concert in rockumentaries and porn videos. Not only are these women unable to maintain critical distance from the image, they want to take it inside themselves, to obtain «total intimacy» with it. (Jenkins 1992: 15)

Jeg kan ikke la være å se noen likhetstrekk i betegnelsen «the orgiastic fan» og Twihards. Da jeg for eksempel så *Twilight* (Hardwicke, 2008) på kino ble jeg overrasket over den utadvendte holdningen fansen hadde til filmen i kinosalen. Jentene sukket, jublet og stønnet åpenlyst og høylytt i sin beundring av kysscener og replikker, eller så fort de mannlige skuespillerne dukket opp på skjermen og kastet skjorten. Og det er nok her fankulturen til *The Twilight Saga* skiller seg fra andre sci-fi- og fantasys fankulturer. I *Star Treks* og *Harry Potters* fankulturer ligger nok mye av fascinasjonen i det filosofiske, intellektuelle eller dens evne i å gi sitt publikum et fristed, en invitasjon til en drømmeverden. Jeg mener ikke at *The Twilight Saga* ikke kan tilby sine tilskuere et fristed eller en invitasjon til en drømmeverden. Men i denne fankulturen ligger fascinasjonen i drømmen om Edward. Konseptet er en romantisk og melodramatisk twist på hverdagen. Det kan derfor være lite givende å sammenligne Twihards med fankulturene innenfor sci-fi- og fantasy-sjangeren. Aktiviteten er muligens den samme, men engasjementet er av en annen natur i denne fankulturen. Til tross for at *The Twilight Saga* er en fantasyfilm er den først og fremst et melodrama hvor de har forvandlet drømmeprinsen om til en vampyr. Det vil være bedre å sammenligne Twihards med såpeoperaens tilhengere.

2.7. *The Twilight Saga* som et melodrama

I Romerrikes Blad sin nyhetsartikkel, «*Total 'Eclipse' of the heart*»²⁵, av Ekeberg spør hun «*hvordan kan noen bøker og et knippe filmer skape seg et slikt verdensherredømme som Twilight har?*» (Ekeberg 2010) For å kunne svare på dette vil det for min del være et godt sted å starte med negativiteten spesielt filmene har måttet møte. Denne negativiteten kan ha samme funksjon som å kaste bensin på bålet: Fansen kan bli mer intense i deres beundring av sitt idol når de møter motstand, for de ønsker da å bevise sin støtte ytterligere og vil forsøke å overbevise andre om deres kvalitet. Og det er ikke bare filmene og bøkene som møter denne negativiteten, men også fansen selv, som jeg skrev tidligere angående nettfarsotten «*Idiot Nerd Girl*» og bildevitsene «*This is how it should have ended*».

Det interessante spørsmålet Ekeberg spurte var «*hvordan noen bøker og et knippe filmer kunne skape seg et slikt verdensherredømme som Twilight har?*» En annen måte å spørre på kan være «*hvordan har de klart å provosere så mange med et par bøker og et knippe filmer?*» Svaret på begge spørsmålene kan for min del gå hånd i hånd. *The Twilight Saga* er nemlig et melodrama, som

²⁵ Nyhetsartikkelen «*Total 'Eclipse' of the Heart*» i Romerrikes Blad den 02. juni 2010: http://www.rb.no/lokal_kultur/article5178303.ece (Sett 27. november 2012)

er inspirert av andre kjærlighetshistorier, sånn som for eksempel de tragiske dramaene «Romeo and Juliet» og «Wuthering Heights» - noe verken bøkene eller filmene prøver å skjule. Til tross for at *The Twilight Saga* har referanser til disse historiene, blir den latterliggjort for sine emosjonelle og melodramatiske dramaturgi. Men dette skyldes kanskje mest av alt historiens originale fremstilling av vampyrene. Vampyrene og historiens rammer innenfor den melodramatiske sjangeren, som ofte har blitt undervurdert som en filmsjanger. På denne måten er det ikke overraskende at *The Twilight Saga* både kan fascinere og provosere sitt publikum.

En av *Twilight*-filmens produsenter ved navn Greg Mooradian skal ha fortalt at han aldri så på *Twilight* som en vampyrfilm: «Det er lagd hundrevis av vampyrfilmer, men jeg tenkte aldri på *Twilight* som en vampyrfilm. Vampyrene er i grunnen bare en knagg, en ramme for denne fortellingen om forbudt kjærlighet.» (Vaz 2009: 16) I sin masteroppgave beskriver Strand *Twilight* som en tenårings- og melodramatisk film, noe som er ganske forståelig. *The Twilight Saga* er nemlig ingen vanlig vampyrfilmserie. Hindringene og motgangen Bella og Edward møter med de onde vampyrene får svært liten plass i filmenes dramaturgi, og mesteparten av både bøkene og filmene tar for seg forholdet mellom Bella og Edward:

[D]et er liten tvil om at *Twilight* henter inspirasjon og konvensjoner som ikke nødvendigvis har vært særlig fremtredende i vampyrproduksjoner. Her inkorporeres elementer fra tenåringsfilmer og melodrama. Det finnes få skremmende eller actionfylte scener i *Twilight*. [...] Den primære dramatikken ligger nok heller i dynamikken mellom Bella og Edward, og deres kjærlighetsforhold. (Strand 2011: 41)

Vi får for eksempel en helt annen tilhengerintensitet enn vi ville ha fått med filmer som *Interview with the Vampire: The Vampire Chronicles* (Jordan, 1994) og *Bram Stoker's Dracula* (Coppola, 1992), eller til og med fjernsynsserien *True Blood* og *The Vampire Diaries*. Disse konseptene er mer tro til den tradisjonelle vampyren enn det *Twilight* er. I *The Twilight Saga* er vampyrene bare en adskillelse for to elskede: «Han er evig ung, men det er ikke Bella. [...] D]e kan aldri eldres sammen. Begge to har en form for ensomhet som brytes når de møtes, men av natur er de i det lange løp inkompatible.» (Strand 2011: 42)

Vampyrfilmtilhengerne, noe vi også kan kalle for «sjangerpurister», kan reagere på det melodramatiske i *The Twilight Saga*; for eksempel hvor lite spenning det er i filmene og ikke minst

fremstillingen av vampyrene. *Twilight*s fremstilling av vampyrer bryter med den tradisjonelle vampyren. Vampyrtilhengere som liker vampyrfilmer som *Dracula*, *Interview with the Vampire* og lignende kan mislike denne romantiske fremstillingen av vampyrer med manerer fra en forsvunnet tid framfor det djevelske og erotiske i de andre filmene. Mens de i *Twilight* tviholder på sin fortids tradisjonelle verdier, handler *Dracula* og *Interview with the Vampire* om vampyrenes frigjøring fra denne tilbakeholdenheten. Vampyrene i *Twilight* kan derfor bli ganske tamme og kjedelige i forhold for vampyrfansen.

Vampyrene i *Twilight* har en annen funksjon enn vampyrer har i andre vampyrfilmer: «Den reserverte jenta har kapret den utilnærmelige kjekke gutten, og kjekkasen gjøres enda mer utilgjengelig enn vanlig når han i tillegg er vampyr.» (Strand 2011: 41) Drømmemannen er en vampyr for å skape en splittelse mellom de to elskede. Fremstillingen av vampyrer i denne franchisen bryter også med fremstillingen av den tradisjonelle vampyren. For eksempelet tåler disse vampyrene sollys, men de unngår det på grunn av at huden glitrer i solskinnet. Det er forståelig at mange vampyrfans reagerer negativt på denne fremstillingen.

Vitende om at *The Twilight Saga* kan oppfattes som et serielt melodrama kan man da altså sammenligne fansen med såpeoperaens tilhengere. *The Twilight Saga* er, for å bruke Tania Modleskis tittel, en masseprodusert fantasi for tenåringer. Det jeg hevder er fansens fantasier når det gjelder *The Twilight Saga* er drømmen om Edward. Dette er noe jeg kommer til å komme tilbake til i analysedelen av Nutty Madam sin nettaktivitet.

2.8. Såpeoperaen *The Twilight Saga*: Familiedrama

Serien er en saga om en alminnelig skolepike som finner kjærligheten med en som er uoppnåelig. Forholdet er spenningsfylt på grunn av de grunnleggende forskjellene i deres eksistens: Hun er et menneske, han er en vampyr. Men gjennom de forskjellige kapitlene i sagaen utvikler hun seg fra å være en sjenert skolepike til å bli en selvsikker kvinne. I den siste delen av serien blir hun kone, mor og vampyr. Og når farene begynner å true for datteren hennes, forsvarer hun familien sin med nebb og klør. Når hun endelig er en vampyr er hun likeverdig med Edward og ikke lenger den hjelpeløse porselensdukken som alltid trengte beskyttelse. Den starter som en melodramatisk kjærlighetshistorie og utvikler seg til å bli et familiedrama. Men også i begynnelsen av historien ser vi tegn på at hun vil bli et medlem av vampyrfamilien Cullen. Selv kommer hun fra en dysfunksjonell familie og møter den perfekte vampyrfamilien og ber Edward om å forvandle henne

til en vampyr.

I *Women and Soap Opera: A Study of Prime Time Soaps* (1991) av Christine Geraghty diskuterer hun familieforholdene i såpeoperaene *Dallas* (Jacobs, 1978-1991), *Dynastiet* (Shapiro, 1981-1989) og *Brookside* (McKeown, Redmond, 1983-2003). Hun argumenterer for at de første (samt andre amerikanske) seriene har tendenser til å være et maskulint melodrama, mens den sistnevnte (og andre britiske serier) later til å være et feminint melodrama. Men det de har felles er at de sentraliserer seg rundt familiene:

It will come as no surprise that the basis of soap operas is family life. The rich and powerful in *Dallas* and *Dynasty* and the troubled residents of Brookside Close have one thing in common – they live in a family and their pleasures and dramas take place within that all-embracing structure. The reason for this fit between the soap opera and the family lie in both the requirements of the form's structure and the nature of its appeal to its audience. (Geraghty 1991: 60)

Man skulle kanskje ikke først tro at *The Twilight Saga* skulle engasjere tenåringsjenter med giftemål som 18-åring og å vente med sex før etter bryllupet. Men de har opplevd at hovedkarakteren har utviklet seg gjennom bøkene og i filmene, og siden mange lesere setter seg i Bellas sko føles det kanskje mer naturlig:

Mulvey skiller mellom to forskjellige innledende standpunkter for melodramaene. Den ene er basert på den kvinnelige protagonistens dominerende oppfatninger av hendelser, som fungerer som en mulighet for seeren til å kunne identifisere seg med karakteren. Den andre skildrer spenningen i familien, mellom kjønn og generasjoner, men her blir ikke kvinnes synspunkter og oppfatninger verken analysert eller brukt til å innlede dramaet. I det kvinnelig dominerende melodramaet blir dramaet illustrert gjennom kvinnes synspunkter og publikummet får eksposisjon gjennom den kvinnelige protagonisten. På denne måten oppfordres vi til å indentifisere oss med hennes behov og misnøyer. (Ibid. 61-62) *The Twilight Saga* kan derfor kategoriseres som et kvinnelig melodrama: Vi opplever alt gjennom henne, både i bøkene og i filmene. Og hennes vennskap med vampyrfamilien utsetter henne for farer og pakten mellom vampyrene og varulvene er i ferd med å sprekke.

Bellas forhold med vampyren Edward fremprovoserer noen hendelser som følger dem som en forbannelse: I *Twilight* møter Bella vampyrene James (Cam Gigandet), Victoria (Rachelle Lefevre)

og Laurent (Edi Gathegi), som lever på menneskeblod. Når James og Victoria kommer i bråk med Cullen-familien rømmer Laurent til en vegetarianer-familie i Alaska for å unngå konflikter. Men etter at Edward drepte James starter Victoria i *The Twilight Saga: New Moon* en hvileløs vendetta mot Bella og Edward. Laurent returnerer for å hjelpe Victoria og da han prøver å ta livet av Bella blir han selv drept av varulvene i klanen til Jacob.

Senere, i *The Twilight Saga: Breaking Dawn Part 1*, får vi vite at Laurent var elskeren til en venn av Cullen-familien fra Alaska. Irina av Denali-søstrene (Maggie Grace) blir da også ganske hevnlysten. Etter at Bella og Edward har blitt gift og foreldre til datteren Renesmee, som viser seg å være en hybrid mellom menneske og vampyr, feiltolker Irina Renesmee for å være et «immortal child». Et Immortal Children er vampyrbarn, noe som er strengt forbudt ifølge de kongelige vampyrenes regler. Vampyrbarna er ukontrollerbare med sine impulsive tørste og deres usikkerhet mellom hva som er rett og galt. Denali-søstrenes mor, Sasha, skapte et vampyrbarn og hendelsene som fulgte ble kalt for «*The Plague of the Immortal Children*». Volturi-vampyrene ble tvunget til å gripe inn og drepte alle som hadde kjennskap om vampyrbarnet, i tillegg til Sasha og barnet.

I sin hevnlystenhet forteller hun Volturi-vampyrene hva hun har sett, noe som setter hele Cullen-familien i fare. Geraghty påstår at familieharmonien i såpeoperaene alltid blir utfordret av et «business attack»; «public power by family dissatisfaction with the means by which it has been achieved.» (Ibid. 65) Hvis man ser på J.R. i Dallas er det forståelig å gå ut ifra dette, at hans ekskone sammenslår seg med fienden hans for å ta hevn, noe som kan slå ut på familiefirmaet deres eller harmonien i familien. «[M]ore often than not behind that challenge is a woman.» (Ibid. 65) Nå utfordrer verken Victoria eller Irina Cullens økonomiske liv, men de kommer fryktelig nærme å avsløre familien for sin sanne natur overfor lokalbefolkningen og ikke minst truer de deres eksistens. Tania Modleski påstår også at kvinnen er fienden i såpeoperaen: «The evil 'villain' in soap opera is often female[.]» (Modleski 1990: 14) Og dette er i grunn en del av *The Twilight Sagas* historie også. Volturi-klanen kan ansees som de ondskapsfulle vampyrene, men de er egentlig en form for kongelige vampyrer som styrer lover og regler for verdens vampyrbefolkning. Victoria bryter for eksempel vampyrenes lov når hun transformerer mennesker om til sin egen vampyrhær i *The Twilight Saga: Eclipse* (Slade, 2010), mens Irina drives av bitterhet og hevnlyst når hun henvender seg til Volturi-klanen som kan utføre hevnen for henne.

The Twilight Saga kan beskrives som et feminint dominert melodrama ut ifra disse kriteriene. Historien sirkuleres rundt Bella og hennes oppfatninger av situasjoner. Og når noen truer harmonien

i kjærlighetsforholdet mellom henne og Edward, er gjennom en annen kvinnes hevnlystige planer. I tillegg er det ett serielt melodrama, noe som kan gi serien klare koblinger til såpeoperaen.

2.9. Masseproduserte fantasier for tenåringsjenter

Artikkelen «*Relating to Twilight: Fans' Responses to Love and Romance in the Vampire Franchise*» fra artikkelsamlingen *Bitten by Twilight* (2010) forsøker å gi en forståelse for fansens fascinasjon og tar utgangspunkt i forholdene i serien handler om. «Most fans and critics agree that it is the characters in the Twilight series, as well as the relationships between them, that make the saga so compelling.» (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 138) Hovedpersonen, Bella, er ganske diffus og identitetsløs både i bøkene og filmene, men hun har nok blitt skrevet sånn for at leserne lettere skal kunne legge til sin egen personlighet. Bøkene er i tillegg skrevet i jeg-form, så leserne blir forvandlet til Bella og kan dermed oppleve at Edward forelsker seg i *dem*. I et intervju av VG-journalisten Halleraker fortalte en Twihard ved navn Vilde (som da var 16 år gammel) at «bøkene er skrevet på en måte som gjør at du blir Bella. Edward er den perfekte på en ikke-perfekt måte. Du forelsker deg på deres vegne.» (Halleraker 2008)

Det er også her jeg tror intensiteten i fankulturen ligger: leseren har tatt det inn til seg, levd seg inn i fortellingen og «lest inn» seg selv. Dette kan føre til at de føler en *tilknytning* til fortellingen og serien. Tenåringsjenter er også på søken etter sin egen identitet, de har drømmer og fantasier de ønsker å få oppleve. Gunn Enli ved UiO fortalte Halleraker at «en fankultur som bygger på at man identifiserer seg med personene, blir veldig sterk. tenåringer er søkende i jakten på identitet, samtidig som de i mye større grad møtes på nettet enn tidligere.» (Halleraker 2008) Vampyren Edward fremstår som en emosjonell trygghet og som Twiharden Karoline fortalte Romerrikets Blad kan en vampyr «elske deg for alltid» (Ekeberg 2010): Edward oppfattes som en gammeldags romantiker og han fungerer derfor som en «powerful antidote to the hypersexual characters found in other popular teen media.» (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 139)

Det kan være mulig, som jeg har vært litt innpå tidligere, at publikum har savnet en «old-fashioned» romantiker. For Rushprint skrev for eksempel Anne Gjelsvik artikkelen «*Vampyren eller nerden?*»²⁶ hvor hun prøvde å svare på fascinasjonen rundt *The Twilight Saga* og vampyren Edward. I denne teksten påpekte hun at

²⁶ Se Anne Gjelsvik sin Rushprint-artikkel her: <http://rushprint.no/2010/6/vampyrer-eller-nerd/> Publisert 22. juni 2010, sett 21. mai 2013.

romantiske drømmer er basert på det uoppnåelige. Derfor har ikke den romantiske fortellingen – i vår 'Sex og singelliv-tid' – verken tragisk basis, eller troverdig dramaturgisk motstand. Hvis du vil ha en mann så er det vel ingenting som står i veien for at du bare kan ta ham? Penger, slekt, allerede gift – ingen hindring. Hvorfor skulle to mennesker som har lyst på hverandre ikke ha sex? (Gjelsvik 2010)

Det kan hende at jenter har gått lei av de romantiske komediene hvor nerden ikke er bra nok for drømmedama. Det kan jo hende at de også er lei av at kostymedramaet er de eneste filmene hvor det romantiske dramaet blir tatt på alvor. Det kan være mulig at *The Twilight Saga* har avslørt et savn hos publikum fremfor at de har avslørt en ny målgruppe. Det kan være mulig at *The Twilight Saga* har gjenopplivet en «old-fashioned» romantiker i vampyren Edward: «Det er i vampyrfortellingene den virkelige romantiske fortellingen lever i dag. Den romantiske helten, slik vi kjente ham er død, derfor trenger vi de levende døde.» (Gjelsvik 2010)

Melodrama er en genre som domineres av det emosjonelle, hvor fortellingene formidles kraftig gjennom patos og sjangeren kan oppfattes som kvinners fristed hvor de kan få utløp for sine hemmelige ønsker og lengsler:

Radway's (1984) ethnographic work with adult female romance readers, for example, highlights how romance novels can be used to serve women's needs. Radway argues that the preference for a story in which the heroine is supported and protected by the hero reflects a desire for an escape from readers' own lives, many of which are focused on serving others' needs. (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 140)

Noe antageligvis både Gjelsvik og Radway er inne på, er at det er et behov blant det kvinnelige publikummet, og det kan være tilstrekkelig å tro at disse ikke har blitt møtt før nå. Det er trygt å si at melodramaet er en sjanger som har blitt undervurdert og begrenset til betegnelser som «women's films» og «weepies». (Langford 2005: 31) Som Gjelsvik kaller det har vår «Sex og Singelliv-tid» ødelagt for romantikken. Hun skriver videre at vi derfor fikk

behovet for Jane Austen og et revenge of kostymedramaene for få år siden. Selv britene, som fremdeles har et klassesamfunn, måtte tilbake til Victoriatiden (and beyond) for å finne virkelige hindringer for de elskende. Men britene klarte da

også å revitalisere genren ved å adaptere romantiske romaner og ved å utnytte andre kulturelle utfordringer; berømmelsen og medieverdenen som hindring i *Notting Hill*, eller kulturkollisjoner i det flerkulturelle som hindring i *Bend It Like Beckham*. (Gjelsvik 2010)

Vampyren Edward representerer den døde romantikken. Selv utgjør han selve hindringen mellom seg selv og Bella, men han ønsker å gjøre hva som er rett med Bella. Han bestemmer seg for at hvis han må forvandle Bella til en vampyr må de bli gift først. Han er også bestemt på å vente med sex før etter bryllupet, til Bellas store frustrasjon. Men det mange av Twihards som er betatt av Edward og idealiserer han som kjæreste, så det kan være mulig at det kvinnelige publikummet savner en «old-fashioned» romantikk i populærkulturen. Noen kan ønske seg mer etter at serien nå er avsluttet, og en måte å holde det i live på - i tillegg til å gjøre det til sitt eget – er gjennom fanfiction. I *Loving with a Vengeance* beskriver også Tania Modleski fansens aktiviteter i dag, med utgangspunkt i tilhengerne av såpeoperaene sin fanfiction:

We have arrived at a moment in time where, on the one hand, globalization permits the dissemination of mass-produced fantasies to and from far reaches of the planet and where, on the other hand, new media allows the individual to rework a fantasy so it more closely meets her own psychic needs and desires and to send it out into the world to join up and intermingle with fantasies fashioned by others. (Modleski 1990: XXXII)

Dette stemmer ganske godt. I dag har de sosiale mediene bidratt til at fans kan komme i kontakt med hverandre på en raskere måte. De har ført til at det eneste som kan skille fansen i dag er tidssoner. Jeg skal komme tilbake til dette senere i analysedelen om Twitter-aktiviteten rundt MTV-protesteringene til *Twilight*-fansen.

2.10. De Sosiale Mediene

Mye har skjedd iløpet av de siste 10 årene, som jeg ramset opp i innledningskapittelet. I dag kan det for eksempel være tilfelle at YouTube utgjør nordmenn sin eneste kanal for musikkvideoer, i motsetning til da jeg var 16 år. Det kan være mulig at MTV fortsatt driver denne virksomheten, dog på nettet, men da fremstår også YouTube som det enkleste nettstedet. MTV kan kreve at man må være en amerikaner for å kunne se diverse videoer og aktiviteter på nettsiden, og hvis man ikke befinner seg i USA kan man få erfare at visse videoer ikke har tillatelse å spilles for oss. Trolig på

grunn av MTV sine rettigheter og lisenser. De fleste kanaler for denne funksjonen har enten forandret fokus eller blitt lagt ned. For eksempel har mange produksjonsselskap skaffet seg egne kanaler på YouTube, hvor musikkvideoer blir publisert.

Ifølge Jenkins har fans alltid vært tidlig ute med å ta i bruk de nyeste medieteknologien. Deres fascinasjon for fiktive univers kan ofte inspirere dem til å ta for seg nyere former for kulturelle produksjoner, som for eksempel «digital cinema». Fans er de mest aktive blant mediernes publikum, hvor noen kan nekte å akseptere det endelige produktet de har fått servert og som krever en rett til å bli anerkjent som deltakere av produksjonen. Dette fører til at noen fans begynner å skrive det som kalles for fanfiction, som består av fansens egne historier og fantasier rundt idolene sine. Vi kan se tendenser av dette når jeg tar for meg noen av reaksjonene på Stewart sitt utroskap blant fansen, hvor mange Twihards hadde sine egne (melodramatiske) spekulasjoner om hva den virkelige historien bak det berømte bildet var.

Ifølge Jenkins er det intet nytt med dette aspektet innenfor fankulturen. Hva som derimot er nytt er aktiviteten innenfor fankulturers nye synlighet. «The Web provides a powerful new distribution channel for amateur cultural production.» (Jenkins 2006: 131)

I *Fans, Bloggers, and Gamers* påstår Jenkins at fandom har utviklet seg fra å ha kultstatus til å bli kulturell «mainstream» med flere brukere på Internett innenfor fankulturers aktiviteter. (Ibid: 142) Dette kan komme av at det i dag er lettere for fans å møte likesinnede gjennom de forskjellige arenaene på Internett. I denne delen av teorikapittelet skal jeg gjøre rede for hvilke forskjellige sosiale medier fansen kan bruke for å uttrykke seg om sine fascinasjoner. Nettstedet YouTube er kanskje det mest populære og det mest eksponerende hvor vi inviteres hjem til fansens private rom. Vi har også forum på idolenes offisielle hjemmesider, i tillegg til Tumblr og Twitter som nå regnes som fanklubbenes nye arena.

2.11. YouTube: «Broadcast Yourself»

YouTube er muligens det nettstedet som er det mest synlige i dag. YouTube har overtatt noen av funksjonene til fjernsynet. For eksempel er det knapt noen musikkvideoer på norsk fjernsyn i dag etter at MTV satset kraftig på sine reality-serier, VG-lista Topp 20 ble forflyttet til radioen og kanalen The Voice ble lagt ned i 2012. YouTube er for eksempel nå vår eneste kanal for musikkvideoer – produksjonsselskaper og artister har sine egne kanaler på nettstedet. Men ikke bare musikkbransjen bruker YouTube som sin kanal for fansen, filmbransjen har også sine kanaler.

Produksjonsselskaper og filmer har sine egne kanaler, som de bruker som en kanal for promotering.

Nå har YouTube også fått reklame som obligatorisk spilles før videoene, noen av disse er også promoteringer for nye musikkalbum og filmer som kommer på kino, i tillegg til de mest vanlige fjernsynsreklamer. William Uricchio diskuterer om YouTube er det samme som fjernsynet i artikkelen «*The Future of a Medium Once Known as Television*». Han understreker at en av de eldste elementene innenfor fjernsynets definisjon er dets form for «liveness» og dette er noe YouTube ikke kan tilby, selv om det prøver å simulere det.

In fact, if one searches on YouTube for live television, one is prompted with subcategories such as «bloopers, mistakes, accidents, gone wrong, and fights» – indications that liveness is understood by YouTube's minions as an excess of signification that cannot be cleaned up, edited away or reshot. (Snickars, Vonderau 2009: 32)

Men YouTube er i stadig kraftig utvikling og er nå i stand til å kunne tilby en form for liveness. Nettstedet sendte for eksempel en live streaming av festpremieren i London av *Harry Potter*-seriens siste film, *Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 2* (Yates, 2011).²⁷

Uricchio beskriver YouTube som en «video-sharing Web site» hvor brukerne kan laste opp, se og dele videoer og klipp. Nettstedet er et «everexpanding archive-cumbulletin board that both embodies and promotes democracy.» (Ibid. 26) Nettstedet markedsfører seg som et sted hvor man kan «broadcast yourself», noe mange av brukerne også gjør. Jean Burgess and Joshua Green beskriver disse brukerne i artikkelen «*The Entrepreneurial Vlogger: Participatory Culture Beyond the Professional Amateur Divide*»: «YouTube is a key site where the discourses of participatory culture and the emergence of the creative, empowered consumer have been played out.» (Ibid. 89) Dette nettstedet legger opp til at brukerne skal kunne få en kanal hvor de kan dele deres personlige meninger i tillegg til et samfunn hvor man enten kommenterer hendelser i verden eller deres situasjoner i hverdagen:

There is no doubt that there is a recognizable mode of production and a particular aesthetic style associated with the culture of user-created content on YouTube, and that amateur and everyday content creation is an essential drive of this. (Ibid. 90)

²⁷ Se invitasjonen av skuespillerne på YouTube-videoen her: http://www.youtube.com/watch?v=ME3t1_Rp_g0

Patricia Lange har gjort en forskning på de uformelle (ordinære) brukerne på nettstedet, og dette arbeidet demonstrerte at denne kategorien av YouTube-brukerne er mer kompleks enn man først skulle tro. Langes etnografiske undersøkelse av YouTube utviklet en liste over de forskjellige brukerne, som utgjorde «1. former participants; 2. casual users; 3. active participants; 4. YouTubers or Tubers; 5. YouTube celebrity». (Ibid. 93) Det er innenfor den tredje gruppen vi kan skille mellom amatørerne og de profesjonelle, om de er markedspraksis eller ikke. Og det er denne gruppen som er de mest aktive og reflekterende engasjert i eksperimenteringen og samarbeidende med YouTube og deres kultur. Blant amatørerne finner vi mest sannsynligvis «vloggerne». (Ibid. 93)

2.12. Vlogging og Se Meg-generasjonen

«Vlogging» er den dominerende formen for bruker-skapt innhold og regnes som grunnleggende for YouTubes forståelse av samfunn. Den vanligste strukturen baseres primært på en monolog som leveres direkte til kamera, som oftest blir produsert av webcam. Vlogging er derimot verken nytt eller unikt for nettstedet, men den er en symbolsk YouTube-deltakelse. Denne formen har en forløper i webcam-kulturen, personlig blogging, og den brede «confessional culture» som karakteriserer fjernsynets talk shows og reality-program som fokuserer på en observasjon av det hverdagslige livet. (Ibid. 94) Med reality-programmenes popularitet har flere fått et behov for å bli sett og hørt, for å kunne kommentere verdens hendelser. Med webcam og YouTube kan de tilby en lett tilgjengelighet for både uttrykksform og synlighet:

the vlog as a genre of communication invites critique, debate and discussion. Direct response, through comment and via video, is central to this mode of engagement. Particular vlog entries frequently respond to other vlogs, carrying out discussion across YouTube and directly addressing comments left on previous entries. (Ibid. 94)

Som jeg nevnte i innledningskapittelet kan for eksempel mange bloggere ta i bruk vlogging innimellom, enten for å svare på kommentarer og spørsmål som de har fått eller som et alternativt innlegg på bloggen. Noen av disse brukerne blogger i en dagboksform, noe som inviterer seerne hjem til deres private rom og gir oss et inntrykk av deres hverdagslige liv. Denne generasjonen som tar i bruk blogging og vlogging som uttrykksform kalles for Se Meg-generasjonen, som jeg forklarte i innledningskapittelet. For denne generasjonen er muligens denne synligheten mindre urovekkende enn det kan være for en eldre generasjon. De var for eksempel ikke vant med å

publisere sine meninger hver eneste dag (dog noen sikkert gjorde dette gjennom leserbrev i lokalavisene). Se Meg-generasjonen inviterer verden inn på sine personlige rom, og dette kan oppfattes som fjernt og unaturlig for den eldre generasjonen. Det er forståelig at mange reagerer med å ville beskytte denne generasjonen, for det er en mulighet for at de kan bli utsatt for mobbing (noe kommentatorkulturen er med på å utvikle) og misbruk på mediene. Mange av de populære rosabloggerne kjenner også til dette. Jeg skal også diskutere denne negative siden ved kommentatorkulturen i analysedelen.

En annen som også kjenner til dette er vloggeren og Twiharden Nutty Madam, som kan regnes som en av YouTube sine stjerner. Videoene hennes kan omtrent oppfattes som et fenomen i seg selv, når selv *Twilight*-skuespillerne kjenner til videoene hennes²⁸ (noe hun mer enn gjerne skryter av på profilen sin). Hun må for eksempel tåle latterliggjøring og kritikk fra andre YouTube-brukere, noe som blir tydelig i kommentarfeltet på hennes videoer. På samme tid det later ikke som om hun tar seg tid til å reflektere eller kommentere over dette på YouTube. Hennes formål med YouTube-profilen er å dokumentere sin hverdag som en Twihard. Mulighetene ligger jo tilgjengelig på denne nettsiden for fankulturer som et nytt miljø for forumvirksomhet. Men hennes videoer skal jeg diskutere og se nærmere på i analysedelen av oppgaven.

2.13. Fansens interaktivitet på hjemmesider

Hvis man skal se på et internett-samfunn for fans kan man se på idolenes offisielle hjemmeside. Mye har skjedd siden Trekkies sin fankultur på 60-tallet, hvor deres form for kommunikasjon og interaktivitet gikk gjennom brevvenner og «conventions». Da datamaskinen og internettet ble allemannseie fikk band, artister, filmer og fjernsynsserier egne nettsider for fansen sin. Dette er et type nettsted hvor fansen kan komme i kontakt med hverandre og diskutere det de alle har til felles. I dette tilfellet skal vi se litt nærmere på hjemmesiden til fjernsynsserien *Buffy the Vampire Slayer* (Whedon, 1997-2003), som er et eksempel på hvordan internett har gjort det enklere for fans å komme i kontakt med hverandre. I artikkelen «*www.buffy.com: Cliques, Boundaries, and Hierarchies in an Internet Community*»²⁹ av Amanda Zweerink og Sarah N. Gatson påpekte de at

the Internet merely accelerated a process that took the original highly public fan-based community – the fans of the original *Star Trek* – decades to archive

²⁸ Robert Pattinson nevner NuttyMadam i et intervju. Hun postet en video bare med denne samtalen fra intervjuet. Se videoen her: <http://www.youtube.com/watch?v=ZEDvQmmMtJ4>

²⁹ I artikkelsamlingen *Fighting the Forces: What's on Stake in Buffy the Vampire Slayer* (2002) av Rhonda V. Wilcox og David Lavery.

(Reeves, Rogers, and Epstein 26). The technology made it easier to find like-minded people on at least on issue: Buffy. (Wilcox, Lavery 2002: 241)

Tilgjengelighet ble enklere for fansen med Internett og organiserte hjemmesider. Her diskuterte de hvordan de kjente seg igjen i Buffys problemer på high school (Ibid. 241), men selv Joss Whedon, direktøren og forfatteren bak serien, deltok på hjemmesiden. Han hadde etterspurt fargekoder på forumet sånn at han og de andre produsentene av serien kunne delta, synlig framfor «undercover» med anonyme innlegg. (ibid: 240) Whedon regnes som en av regissøerne med mest lojale fans. Da han ble spurt «Are you still surprised by how fanatical your fan base is?» svarte han humoristisk: «I don't think of them as fanatical so much as extraordinarily well taste. They have great taste, they are very smart and they're better than other people.»³⁰

På *Buffys* hjemmeside, som ble kalt «The Bronze» (ibid. 239), foreslo brukeren «Blade the Vampire Hunter» at de burde holde et arrangement i Los Angeles sånn at fansen kunne møtes og bli bedre kjent med hverandre. Dette arrangementet ble kjent som det første «Posting Board Party» (PBP), som ble avholdt i februar 1998. (Ibid. 242) Siden Whedon og de andre produsentene også var aktive på hjemmesiden, ble også de inviterte til dette arrangementet. «Unlike many other events of this kind, the VIPs were not under contractual obligation to attend, nor was there a larger media or corporate presence that would make attending desirable.» (Ibid. 242) Det som førte til at dette arrangementet skilte seg ytterligere ut blant lignende arrangementer, er at mange av VIP-personlighetene godtok invitasjonen og møtte opp som vanlige gjester.

The Bronze ble aldri den samme etter dette arrangementet. Etter den første PBP begynte aktiviteten på hjemmesiden å bli mer intern og ekskluderende for utenomforstående. Deltakerne hadde nå møtt hverandre og blitt venner, og aktiviteten på hjemmesiden ble påvirket av dette. I stedet for å diskutere deres synspunkter på serien *Buffy*, diskuterte de nå hendelser i livene deres. Dessuten ble de neste PBP-arrangementene annerledes: Denne gangen bestemte planleggerne å samle inn penger for en veldedighet for fjernsynsserien og dens fans. Billettene ble da en dyrere utgift for de som måtte reise for å kunne delta på arrangementet. Planleggingskomiteen stiftet også et styre med direktører, for å kunne kontrollere pengeinnsamlingen til veldedighetene. Og siden den første PBP økte interessen betraktelig for fremtidige arrangementer og da ble planleggerne nødt til å begrense antall deltakere. Da de gjennomførte disse forandringene ekskluderte de mange fans og skapte et klasse-lignende system på forumet. De mest aktive på forumet ble planleggere for arrangementene

³⁰ Se intervjuet på YouTube, spørsmål på tidspunkt 1:37: <http://www.youtube.com/watch?v=4Bwf9RQMMfg>

og var derfor selvsikre gjester. Og dette ble selvfølgelig ikke godt mottatt av de som ikke fikk delta på det første arrangementet. Det kan sies at PBPs popularitet ødela for aktiviteten på The Bronze, siden det skapte et hierarki, «off-topic» diskusjoner og hvorfor ønsker fansen egentlig å delta på PBP? Å møte fansen og få venner fra forumet, eller å møte VIP-personene?

Whedon's observations and interactions with The Bronze – along with much of the writing and production staff – do seem to have placed this community and fan site at the top of the hierarchy of Buffy fan sites on the Web. At the same time, this aspect of the community has also been one of the main things that could be its downfall. All communities shift, grow, form subgroups, and even splinter. (Ibid. 247)

Når noen kommenterer på forumet at fansen overdriver sitt engasjement («It's just a TV show! Why are you getting so bent out of shape?»), protesterer de selvfølgelig. Men det er ikke nødvendigvis fjernsynsserien de forsvarer; det er atmosfæren og samfunnets regler som har blitt utviklet gjennom en periode på rundt tre år. Det er uenigheter mellom fansen på forumet over hva som burde domineres på hjemmesiden, og debatten om «on-topic» og «off-topic» er den mest heftigste. De nyeste brukerne på forumet («newbies») ønsker for eksempel at diskusjonene skal omfatte *Buffy*-serien – noe de eldre brukerne også kan være enig i. Men PBP-arrangementene førte til at relasjonene mellom brukerne skiftet, derfor forandret også kommunikasjonen seg. (Ibid. 248)

Bronzers as a community exist at a nexus of innovative uses of cultural images have tended to embody presumptions of danger, mindlessness, and fragmentation. While The Bronze itself as a «space» on the Internet is the official home for *Buffy* and is thus primarily part of an advertising site, there exists a somewhat subversive core of community builders. These people are indeed fans of *Buffy*, and they came to this site specifically as fans first. However, more and more of their conversation is about themselves as a community per se, not as a community of *Buffy* fans – that aspect is almost taken for granted at this point. Newbies [...], in fact, have become frustrated with these expressions about community and the ongoing battles, discussions, and formations that are now the everyday explicit and accepted tasks of the core. (Ibid. 247-248)

Man kan muligens se at fansens engasjement og interaktivitet kan føre til at fansen får viljen sin.

Jeg nevnte tidligere at norske Twihards klarte å fremskynde den norske kinopremieren på *Twilight*, mens den amerikanske Twihards fikk flere bilder etter skuespillernes fotoshoot med magasinet *Vanity Fair*. Man kan for eksempel også spekulere på om Whedon-fansens interaktivitet har ført til at fansen av fjernsynsseriene hans har fått alternative avslutninger etter at seriene ble avsluttet. *Buffy the Vampire Slayer* fikk et lengre liv gjennom en tegneserie (som hadde eksistert siden 1998), mens *Firefly* (Whedon, 2002-2003) fikk filmen *Serenity* (Whedon, 2005) noen år etter kanselleringen.

2.14. Twitter: Fankulturens nye hjemmeside

Mye har skjedd siden 1998. Som jeg ramset opp innledningsvis i oppgaven har det skjedd store forandringer rundt de sosiale mediene og vår bruk av dem gjennom de siste 10 årene. Jeg husker for eksempel den første gangen jeg hørte om nettstedet Twitter. Jeg husker dette spesielt godt siden nyhetssaken handlet om at komedieskuespilleren Ashton Kutcher og bildet av konas bakende.³¹ Med dette nettstedet forandret medieeverden seg på mange måter. Nå blir for eksempel journalister nødt til å referere til Twitter-profilene til stjernene fremfor tidligere intervjuer. Og, som en artikkel i *Aftenposten* påpekte, har fansens hjemmesider nå også flyttet til Twitter. Et enkelt søk på nettstedet etter «Kristen Stewart» er et godt eksempel på dette. Jeg fikk opp utallige og uendelig med fanklubb-profiler, men ingen godkjent profil (her mener jeg en personlig profil) av skuespillerinnen. På den andre siden har *The Twilight Saga* en offentlig *Twilight*-profil på nettstedet (profilen @Twilight), som i skrivende stund hadde rundt 1.329.205 følgere³². Sann som med YouTube bruker produksjonsselskaper dette nettstedet for å promotere sine nyeste prosjekter. For eksempel bruker *X-Men*-regissøren, Bryan Singer, sin profil (@BryanSinger) som en PR-kanal for sin nyeste film. Han laster opp bilder og erter fansen med små hint om hva som kommer i *X-Men: The Future Past* (2014).

Tall fra en undersøkelse gjort av Ipsos MMI viser de viktige årsakene til å bruke Twitter forteller at 41% bruker nettstedet for å følge venner eller bekjente, mens 34% velger å følge kjendiser. 24% «retvitrer» (Twitters begrep for «videresending») andres innlegg, mens 21% kommenterer eller svarer på andres innlegg. 17% deler hyperlenker til artikler og nettsider, mens 15% diskuterer aktuelle tema med andre³³. Twitter er et sted hvor mennesker kan diskutere diverse interesse-

³¹ VGs nyhetssak: «Ga fansen rumpa til Demi Moore», publisert 13. april 2009, sett 01. mai 2013. Se saken her: <http://www.vg.no/rampelys/artikkel.php?artid=552315>

³² Statistikk funnet på Twitter-profilen den 28. mai 2013.

³³ Tall funnet på nyhetsartikkelen «Fanklubbene har flyttet til Twitter» av *Aftenposten*, publisert den 27. oktober 2012, sett den 25. mai 2013: <http://www.aftenposten.no/kultur/Fanklubbene-har-flyttet-til-Twitter-7029071.html#.UaCkGEDwm3s>

områder, og bruken av hashtags foran nøkkelordet gjør ordet om til en hyperlenke slik at andre interesserte kan søke etter diskusjonen. I artikkelen «*Fanklubbene har flyttet til Twitter*» skriver journalist Kjersti Nipen at en forsker ved SINTEF av de sosiale mediene, Marika Lüders, mener det er «interessant å få konkrete tall som langt på vei avkrefter myten om Twitter som en arena der det hovedsakelig er kultureliten som bedriver intellektuell debatt seg imellom.» (Nipen 2012)

Nipen skriver videre at ifølge Lüders har det dukket opp flere forskjellige grupper for brukere av Twitter, og hun påpeker at én av disse er kjendiser som har fått en ny «direktekanal til sine fans.» Før hadde vi hjemmesider for fansen, som jeg illustrerte tidligere med *Buffys* «The Bronze», men nå har Twitter overtatt denne funksjonen når kjendiser som Lady Gaga, Justin Bieber og Rihanna nå kan kommunisere direkte til sine fans. (Nipen 2012) Denne kommunikasjonen kan også ha ført til at journalisters intervjuer av stjernene har blitt mindre interessante. I intervju kan stjernene for eksempel spille sin offentlige rolle, mens man på Twitter og Instagram har muligheten til å komme nærmere det vi *tror* er «privatpersonen». Nipen siterer Lüders som for eksempel nevner at journalistene tidligere stod for denne kontakten med idolene:

Twitter har skapt noe helt nytt. For gigakjendisene dreier dette seg om enveiskommunikasjon, der de selv velger hva fansen skal få se. Men ofte er det overraskende intimt og privat, i alle fall i kombinasjon med bildene de deler her og på Instagram. På mange måter er kjendisene blitt sine egne paparazzifotografer, og paradoksalt nok er det de viser frem også blitt mer interessant på denne måten. (Nipen 2012)

Stjernene og idolene har derfor blitt mer tilgjengelige, eller denne muligheten om kommunikasjon skaper en illusjon om at de er mer tilgjengelige for fansen. Og fansens reaksjoner på sine idoler har blitt minst like synlig som idolene selv. Et eksempel på fansens synlighet på Twitter kan være Justin Biebers sine «Beliebers». På Biebers verdensturné³⁴ («Believe Tour» som varer fra september 2012 til august 2013) ble det tydelig gjennom mediene at han levde under et enormt press og han ble skrevet inn og ut av sykehuset en periode. Flere av fansen reagerte dermed med å tvitre (dette omtales som Twitters begrep på «å tekste») om at de ønsket og ville ha en forståelse for det om han avlyste turneen, en diskusjon som kan finnes på hyperlenker som for eksempel #BieberNeedsABreak.

³⁴ Se et eksempel på dette i TV2 sin nyhetssak, «*Justin Bieber fraktet til sykehus etter kollaps*», publisert den 08. mars 2013, sett 25. mai 2013: <http://www.tv2.no/underholdning/justin-bieber-fraktet-til-sykehus-etter-kollaps-4004051.html> (Legg også merke til hans egen aktivitet på nettstedet Instagram i denne saken.)

Et eksempel på Twihards sin aktivitet på dette nettstedet er for eksempel da MTV skulle arrangere sin årlige MTV Movie Awards i 2013³⁵. Gjennom sin fem år lange filmkarriere hadde *The Twilight Saga* vært en stor vinner i denne prisutdelingen, hvor fansen selv kan stemme på sine favoritter. Det kommer som ingen stor overraskelse at *Twilight*-filmene gikk av med prisen for Beste Film hver gang de ble nominert. Men de ble ikke nominert innenfor årets beste film denne gangen. De fikk bare en nominasjon og det var Taylor Lautner i kategorien for «Best Shirtless Performance». Fansen reagerte selvfølgelig rasende på dette; det er filmseriens store avslutning, som også regnes å være den sjette mest innbringende filmen fra 2012.

Som et resultat av dette bestemte fansen seg for å vise sin misnøye ved å boikotte MTVs Movie Awards og de oppfordret alle andre Twihards til å gjøre det samme. Målet deres var å ødelegge for MTVs seertall, hvor de oppfordret Twihards til å heller se filmen som ikke ble nominert. På Twitter trendet for eksempel diskusjonen «#BreakingDawnPart2Night» hvor noen av meldingene oppfordret til boikotting, mens andre kritiserte MTV for deres valg å droppe filmserien i kategorien for årets beste film. (Dette er en mild beskrivelse siden noen bare skrev «Fuck you MTV.»)

Twitter er på denne måten et godt eksempel på det Hills kalte for «just in time fandom» (Jenkins 2006: 141). Med tanke på at mange av fansens idoler befinner seg på dette nettstedet er de lett tilgjengelig. Her kan fansen rose, støtte, kritisere og protestere sine idoler med det samme de har fått med seg en nyhet, film eller episode av en fjernsynsserie. Jeg skal se nærmere på fansen aktivitet på dette nettstedet i analysekapittelet, hvor noen eksempler vil omfatte deres reaksjon på utroskapsskandalen.

Det som kan være problematisk med Twitters arkiv er at det ikke finnes noen organisering etter tid. Hvis man skal finne en aktivitet som foregikk på en bestemt dato blir man nødt til å bevege seg bakover i profilens arkiv. Noe som tar lang tid. Noen kan for eksempel poste over ti «tweets» (som omtales som Twitters begrep for statusoppdatering) hver dag, og hvis man skal et helt år tilbake i tid tar det forståelig nok ganske lang tid. Derfor er funksjonen med spesifikke hyperlenker avgjørende for at oppdateringene skal bli sett. Twitter holder oss også oppdatert på hva som er de mest brukte ordene blant brukernes tweets i en liste på hovedsiden som blir kalt for «trends».

³⁵ Se nyhetssaken, «'Twilight' Fans Taking a Time Out from MTV Movie Awards», om fansens reaksjoner på MTV her: <http://movies.yahoo.com/blogs/movie-talk/twilight-fans-taking-time-mtv-movie-awards-010253237.html?cache=clear> (Publisert 14. april 2013, sett 25. mai 2013)

2.15. Tumblr: Bloggen til en «fangirl»

Hvis Twitter er en mikroblogg³⁶, kan Tumblr definitivt regnes som en blogg. Men blogger som da for det meste består av bilder, stillbilder så vel som bevegende GIF-bilder (en forkortelse for Graphic Interchange Format). Nettstedet ble nylig kjøpt opp av Yahoo³⁷, noe som kommer til å forandre nettstedet, Tumblr kommer for eksempel til å tjene penger nå som de kommer til å få annonsører. Ifølge nyhetsartikkelen av E24 har nettstedet rundt 108 millioner blogger og 50 milliarder blogginnlegg. Nettstedet brukes for å laste opp diverse historier, bilder og annet digitalt innhold. (E24, 2013) Men foreløpig har estetikken på Tumblr mye til felles med funksjonen til Twitter, som for eksempel at man kan følge en brukers profil, og man kan like og videresende deres innlegg. Tumblrs forside kalles for et «dashboard» hvor man får se de nyeste innleggene fra bloggene man følger. Hovedskillen derimot er at nettstedet simpelthen ikke har noen begrensninger når det kommer til antall tegn i innleggene (selv om mange velger å uttrykke seg noe minimalistisk også på dette nettstedet).

Det later derimot til at mesteparten av brukerne på Tumblr er tenåringsjenter, i det minste de jeg har sett når jeg har søkt etter mine interesser. Det er muligens på grunn av det minimalistiske innholdet hvor man skal uttrykke seg gjennom vittige GIF-bilder med spøkefulle kommentarer. Jeg har selv vært en fangirl på Tumblr og fikk oppleve en eksplosjon av fans sine store reaksjoner en gang. Det var dagen etter Superbowl i 2012 hvor de hadde vist en ny trailer av den kommende storfilmen, «superhelt-mashupen» *The Avengers* (Whedon, 2012) i pausen. Dette var noe jeg ble klar over etter at jeg så dashboardet på Tumblr som da var oversvømt av bilder, enten GIF-bilder redigert etter trailerens bildemateriale eller GIF-bilder som skulle illustrere fansens eksplosive reaksjoner på traileren. Og jeg var selv en superhelt-fan, som gledet meg umåtelig til filmens premiere, så jeg ble ganske revet med av aktiviteten på Tumblr så vel som på YouTube (hvor traileren også var blitt publisert).³⁸

Min oppfattelse av en fangirl er at hun rett og slett er en kvinnelig versjon av en «fanboy»³⁹. Dette er jenter, for det meste i tenårene, som har en sterk fascinasjon for visse serier eller idoler, noe som

³⁶ Begrepet funnet på VG-artikkelen «Ga fansen rumpa til Demi Moore», her: <http://www.vg.no/rampelys/artikkel.php?artid=552315>

³⁷ Se nyhetsartikkelen her: <http://e24.no/digital/yahoo-blar-opp-6-milliarder-kroner-for-bloggnettsted/20371196> (Publisert 20. mai 2013, sett 24. mai 2013)

³⁸ Se innlegget mitt om traileren til *The Avengers* her: <http://v3sl4.tumblr.com/post/17154873364/the-trailer-of-the-avengers-is-a-thing-of-beauty>

³⁹ Noe av «fangirl» beskrivelsen stammer fra det humoristiske nettstedet «Urban Dictionary». Beskrivelsene er ikke oppriktig troverdig siden de skrives av brukerne av nettstedet, derfor velger jeg å ta utgangspunkt i min egen oppfattelse av betegnelsen: <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=fangirl> (Sett 25. mai 2013)

kommer til uttrykk gjennom deres fanfiction eller fanart. Når man søker etter sine fascinasjonsobjekter, kommer man innimellom over «slashfiction». Fanfiction og slashfiction er to forskjellige ting. Selv om fanfiction kan bestå av erotikk, er slashfiction basert på en homoseksuell erotikk: «the homosocial desires of series characters erupt into homoerotic passion» som Jenkins beskriver slashfiction om *Star Trek*-karakterene i *Textual Poachers*. (Jenkins 1992: 175) Jeg har for eksempel kommet over et par innlegg av slashfiction ved bare å søke etter BBC-serien *Sherlock* (Gatiss, Moffat, 2010-) og *The Avengers*, men det ser ut å være lite av dette innenfor *The Twilight Sagas* fankultur. Dette kommer nok først og fremst av at fansen drømmer om å kunne få en Edward.

En fangirl er en jente som har lett for å skrike og hyperventilere ved synet av sine idoler, men jeg mener også at mange av brukerne på Tumblr engasjerer seg i denne aktiviteten med humoristisk holdning. Det gjør antageligvis de fleste i utgangspunktet, men Tumblrs muligheter til at brukerne kan leke med uttrykksformen fører til at det blir mange underholdende innlegg på dette bloggsamfunnet. Noe som kan ende med at man blir sittende og sirkulere rundt på de forskjellige kategoriene i altfor mange timer.

Det som er problematisk med nettstedet derimot, noe som er større her enn med Twitter, er at det ikke legges til noen tid eller dato på innleggene på bloggene. Twitter følger i det minste denne ordningen, men Tumblr viser bare hvor mange dager det er siden innlegget ble publisert. Det kan være frustrerende og egentlig nokså umulig å kunne lete etter et innlegg fra en bestemt dato på denne nettsiden. Ifølge E24 har nettstedet tross alt rundt 108 millioner blogger og nærmere 50 milliarder blogginnlegg. Man kommer aldri til å komme gjennom alt som skrives om *The Twilight Saga* for eksempel. Hvis nettstedet organiserte innlegg innenfor datoer kunne det vært enklere å orientere seg innenfor de bestemte kategoriene.

Kapittel 3: En analyse av Twihards nettaktivitet

I denne delen av oppgaven kommer jeg til å se på et selektivt utvalg av *Twilight*-fansens aktivitet på nettstedene Twitter, Tumblr og YouTube. Jeg har allerede brukt Nutty Madam som et eksempel på denne aktiviteten i oppgavens innledende kapittel, og jeg kommer til å ta utgangspunkt i flere av hennes videoer på YouTube. Årsaken til hvorfor jeg har valgt nettopp hennes videoer er på grunn av at det er en god illustrasjon av en Twihard sin dagbok. Hun har dokumentert hvordan hun opplever det å være en Twihard, hvordan hennes hverdag med fankulturen er.

På Twitter kan fansen være mer anonyme, jeg kommer derfor ikke til å vurdere deres aktivitet som en eksponerende nettaktivitet. Jeg kommer derimot til å se på diverse fan-profiler og vil først og fremst fokusere på hvordan de velger å fremstille Twihards og *Twilight*-fenomenet på nettsiden. En Twitter-bruker jeg har tatt utgangspunkt i her er for eksempel brukeren @WowKristenStew⁴⁰, som hovedsakelig er en Kristen Stewart-fan (en såkalt «Krisbian»), og som skriver om skuespillerinnen like mye som vampyrfenomenet. Tumblr består først og fremst av blogger hvor man uttrykker seg gjennom bilder, noe som er et spennende og fascinerende konsept. Dessverre har Tumblr en problematisk innlegg-arkivering, og tatt til betraktning at bloggkjempen har rundt 50 milliarder blogginnlegg, er det fort gjort å drukne i mange eksempler. Jeg har valgt å ta utgangspunkt i hvordan man må konkurrere for å fange oppmerksomhet på dette nettstedet og da har jeg valgt å la eksemplene sirkulere rundt trailer- og utroskapsreaksjonene. Det var for eksempel mange på Twitter som refererte til en Tumblr-blogg angående spekulasjonene om at det avslørende bildet av Stewart var manipulert.

For ordens skyld har jeg valgt å dele opp analysedelen i to eksempel-grupper. Den første gruppen vil bestå av den hverdagslige aktiviteten til fansen, hvor to av Nutty Madams YouTube-videoer vil bli analysert. Disse videoene blir kategorisert som «YouTube-video 1» og «YouTube-video 2» for å bedre kunne ha en oversikt. Når det kommer til aktiviteten på Twitter og Tumblr vil det bestå av den «just in time» aktiviteten, hvor fansen kommenterer og protesterer så fort de har fått noen oppdateringer om serien deres. Her vil protesterer mot MTV og mediaevents bli analysert.

Den andre gruppen vil ta for seg fansens reaksjon på utroskapskandalen. Årsaken til at jeg har delt eksemplene opp i disse to gruppene er at den første gruppen fremstiller en mer gjenkjennelig aktivitet innenfor fankultur. I den andre gruppen derimot skal jeg ta for meg årsaken til de store og emosjonelle reaksjonene på utroskapskandalen, som jeg mener har en tett tilknytning til fansens

⁴⁰ Denne Twitter-profilen har 4. 984 følgere, den 29. mai 2013

fantasier om *Twilight*-paret. Her kommer mye av aktiviteten til å bestå av Twitter-meldingene til @WowKristenStew, både brukerens spøkefulle tweets i tillegg til brukerens teorier bak det berømte bildet. Jeg kommer til å se nærmere på to Tumblr-innlegg som også sirkulerte på Twitter. Dette er bloggene «Robsten Monster» og «Elenlutz», som publiserte sine spekulasjoner om hva som virkelig skjedde da bildet av Stewart ble tatt.

I tillegg til dette kommer jeg nok en gang til å ta for meg to av Nutty Madams videoer, som blir omtalt som «YouTube-video 3». Årsaken til at jeg velger å vektlegge meg på hennes videoer er på grunn av hennes status som en «YouTube-stjerne». Hun har selv blitt et fenomen og det er omtrent umulig å ikke skulle inkludere henne også i denne delen.

3.1. YouTube-stjernen NuttyMadam3575

Denne berømte Twiharden har formidlet mye gjennom de 5 årene med *The Twilight Saga* og den 22. februar 2013 postet hun en video som het «Twilight Is Over!»⁴¹. Hun har nærmest blitt en kjendis selv, både på YouTube og innenfor *The Twilight Sagas* fankultur. Selv *Twilight*-skuespillerne og Stephenie Meyer kjenner til videoene hennes⁴².

Nutty Madam sin første video ble publisert for 5 år siden, rundt den tiden da den første filmen, *Twilight*, fortsatt var midt i produksjonen. Noen av de første videoene består av at hun filmer sine reaksjoner på promoteringsvideoene som ble publisert på nettet, da mest sannsynligvis gjennom YouTube. Og det er som oftest dette hun formidler på YouTube: sine impulsive tanker og følelser rundt filmene, bøkene og skuespillerne i *The Twilight Saga*. Det blir innimellom ganske åpenlyst at hun ikke baserer seg på manus. I en video hvor hun for eksempel skulle forsøke å gi en filmanmeldelse av filmen, tilsto hun at hun var altfor hyperaktiv til å kunne gjennomføre dette ordentlig. Det endte med at hun konkluderte det ganske kort og presist med at hun hadde forelsket seg i filmen.

Det er som sagt ganske tydelig at hun ikke forholder seg til et manus og det er i grunn litt synd for hennes egen del, for i all sin impulsive formidling ender hun ofte opp med selvmotsigende budskaper. Hvis hun hadde et manus å forholde seg til hadde hun muligens klart å argumentere bedre for sin sak enn hun gjør. Men hennes forsøk på å formidle sine meninger kommer uansett i skyggen av hennes enorme entusiasme for serien. Det blir mye skriking og det blir hyperventilering

⁴¹ Se videoen på YouTube her: <http://www.youtube.com/watch?v=tWf1AMPqbpq>

⁴² Ifølge Nutty Madam selv skal Meyer ha fortalt henne at hun kjenner til videoene hennes, se YouTube-videoen her: <http://www.youtube.com/watch?v=1RPi3cSc3B4> (Publisert 06. mars 2013, sett 29. mai 2013)

i videoene hennes. Til tross for at hun ikke alltid klarer å formidle sine meninger tydelig, kan man argumentere for at hennes bidrag på YouTube kan vise seg å være en god dokumentasjon på fansen sin hverdag. Hun har for eksempel dokumentert sine opplevelser og minner fra *Twilight-conventions* i sin «EternaL Twilight Diary.»⁴³ Hun filmer sine impulsive reaksjoner på promoteringsvideoene, det er denne aktiviteten hun er mest kjent for, og har filmet seg selv utenfor kinosalen før og etter at hun har sett den første filmen for første gang. Men igjen klarer hun ikke å formidle stort annet enn sin entusiasme.

3.2. Eksempel 1: Trailer-reaksjonene til Twihards

De videoene som skiller seg mest ut i hennes videoarkiv på YouTube er hennes opptak av sine reaksjoner av *The Twilight Sagas* trailere. Formålet med disse opptakene kan være noe uklart, og det er muligens ingen annen grunn enn en måte for henne å ta vare på sine første reaksjoner. Videoen med reaksjonene av den første traileren har blitt sett 557.042 ganger i dag⁴⁴. Det er disse videoene som har vært de mest populære i arkivet hennes, hvor traileren til *Breaking Dawn: Part 1* (Condon, 2011) er en av de mest sette med 1.899.028 visninger⁴⁵. Trailer-reaksjonen til *Breaking Dawn: Part 2* (Condon, 2012) følger tett etter med 1.291.225 visninger⁴⁶.

Jeg har valgt å bruke to av hennes trailer-reaksjoner, reaksjonene for filmene *Twilight* og *Breaking Dawn: Part 2*, i denne analysedelen. Videoen «Full Length Twilight Trailer Reaction!!!!»⁴⁷ som ble lastet opp på YouTube den 10. oktober 2008 er ikke hennes første reaksjon-video, men det er den første trailer-reaksjonen. Denne videoen utgjør «YouTube-video 1». Mens videoen «Breaking Dawn PT 2 Trailer Reaction!!» som ble lastet opp den 20. juni 2012 kommer til å utgjøre «YouTube-video 2» i analysedelen.

Årsaken til at jeg har brukt disse to videoene er at selv om de har samme funksjon er det to forskjellige videoer. Den første ble publisert i 2008 da den første filmen promoterte for åpningen av den nye filmserien, mens den siste ble publisert i 2012 og promoterer avslutningen på filmserien. Det er derfor to vidt forskjellige følelser som blir utløst av disse trailerne, i tillegg til at vi merker en

⁴³ «EternaL Twilight» er conventions, som er eventer som arrangeres for fans, for at de skal kunne møtes, veksle ideer og meninger, og møte noen av aktørene innenfor filmproduksjonen. Se videoen hennes «EternaL Twilight Diary» på YouTube her: http://www.youtube.com/watch?v=v6dX_PI9hgg

⁴⁴ Statistikk funnet på profilen hennes, tallet er hentet fra datoen 29. mai 2013.

⁴⁵ Statistikk er hentet fra datoen 29. mai 2013.

⁴⁶ Statistikk er hentet fra datoen 29. mai 2013.

⁴⁷ Se videoen «Full Length Twilight Trailer Reaction!!!!» på YouTube her: <http://www.youtube.com/watch?v=vFG9lXc2upQ>

forandring på både videoenes form og på Nutty Madam selv.

3.3. Beskrivelse av YouTube-video 1

Hun forteller innledningsvis at hun har skyndet seg hjem fra jobb og beklager tilstanden av håret hennes som krøller seg når hun har vært ute i regnet. Men hun har ikke hatt tid til å ordne seg for opptaket av utålmodighet for å se den første traileren av *Twilight*. Denne traileren ender hun opp med å se tre ganger før hun skrur av kamera, og det er mange sterke følelser som dukker opp i den nesten ti minutter lange videoen. Bare de første sekundene inn i traileren har hun slått hendene foran munnen for å undertrykke skrikene, hyperventilert og brølt av opphisselse. Inntrykkene blir nesten overveldende iløpet av den knapt tre minutter lange traileren. Hun velger også å sette traileren på pause kun midtveis inn i traileren, trolig for at hun skal kunne få en utblåsning så hun skal klare å få med seg resten av videoen.

Hun vifter med hendene og får en såpass lys stemme at den omtrent bare blir bestående av pipelyder, men man kan høre ordet «eplet» inni all bablingen hennes. Noe som tyder på at hun likte referansen til den første bokas cover.⁴⁸ I den første visningen var reaksjonene bare spontane og impulsive utbrudd at hun knapt klarte å formidle annet enn en hysterisk entusiasme. Under den andre visningen av traileren er hun mer aktiv med å uttrykke meningene om traileren mens hun forsøker å kontrollere pusten. Nå uttrykker hun sin beundring for musikken i åpningen, svarer aktivt på teksten og replikkene i traileren og virker noe opphisset av Pattinsons «amerikanske stemme», noe hun forteller med et stønn. Hun elsker både det ene og det andre, og spesielt det med eplet. Hun svarer spesielt ofte på Pattinsons replikker også, som «*Oh, I will say it how many times you want me to say it!*» og «*Oh, I wanna be in your world!*». Men når hun kommer til kyssescenene i traileren, som er kun et halvannet minutt inn i traileren, gjør hun store øyne og forteller at den scenen må hun se om igjen. På den andre visningen av kyssescenen begynner hun igjen å snakke direkte til karakterene i videoen. For eksempel sier Edward i scenen: «*I just want to try one thing,*» før han lener seg inn mot Bella og kysser henne. «*Try it with me! Fuck her!*» svarer Nutty Madam.

Når hun endelig har sett ferdig hele traileren, hviner hun «herregud» og vifter med hendene foran ansiktet. Hun skriker mens hendene dekker over ansiktet. Etter å ha fått utløp for følelsene puster hun dypt for å kunne roe seg ned. Som om ikke disse visningene var nok, bestemmer hun seg for å se hele traileren en gang til: «*I love that with the apple, I wanna be that apple!*»

⁴⁸ Hvis du ikke kjenner til coveret som er et av to hender som holder et rødt eple, kan du se bildet her: <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/1/1d/Twilightbook.jpg>

Hvis den første visningen hadde impulsive utbrudd, og den andre visningen hadde aktiv kommentering av karakterene, er hysteriet et faktum i den tredje visningen. Her påstår hun at *Twilight* kommer til å bli den beste filmen i hele verden. Hun har forelsket seg fullstendig i traileren, og det finnes ingen ende på lovordene. Hun babler i vei med karakterene uavbrudt. For det meste henvender hun seg til Edward ved å kommentere hans minste vink i den knappe tre minutter videoen: «*Be my bad guy any day!*», «*I wanna be in your world!*» og «*Try it with me! Oh my God, the way he kisses her!*» sier hun og sukker tungt.

Når spenningen tilspisser seg i traileren henvender hun seg til skurken, James (Cam Gigandet): «*I'm gonna kill you if you don't stay away from him, bitch! ... Obviously not, because you do not exist.*» Før hun igjen henvender seg til Edward igjen med: «*Kick his ass!*» Sånn sett er det lite som skiller seg ut med denne visningen enn de tidligere visningene. Aktiviteten er den samme, bare hyppigere. Det som sørger for at hun fremstår som nærmere hysterisk er rablingen hennes de siste minuttene av den nesten ti minutter lange videoen:

«I cannot put into words how much I love that. I loved that bit with the apple. And the look on his face. And his american accent sounds so good and his voice sounds so good. And it sounds just like what you would expect Edward's voice to sound like. And I love the bit with Esme and the field, and I love the bit with... the bit when Edward's jumping out of the truck after the 'boof' with the side of Tylers van, and I love the part were the *Twilight* trailer – I love the whole part, I love the whole thing, I love the whole thing. I love it, I love it, I love it. This is the best trailer ever. I love it. I cannot wait to see this film, and now I'm gonna go and watch it over and over at the same day. I know I'm babbling right now, and I don't really care because I babble when I get excited and this is a perfectly good reason to be excited as far as I'm concerned. And if you don't think this is a good reason to be excited, that means that I disagree with you and I don't really care if I disagree with you because I agrees with me, and the one I need to be agreed with, because me thinks this is an amazing trailer. Woohoo!»

Så tar hun et tungt pust og ser tilbake inn i kamera og avslutter videoen med et muntert: «*Bye!*»

3.4. Analyse av YouTube-video 1

Et innledende spørsmål for denne analysedelen er *hvilken aktivitet innenfor fankulturen fremstiller denne videoen?* Hvilket engasjement avslører hun i videoen? I denne videoen blir det for eksempel tydelig at hun er en stor fan av bøkene til Stephenie Meyers. Dette er noe som forsterker hennes forventninger til den første filmatiseringen av bokserien. Hennes fantasier om karakterene og historien skal forankres inn i levende bilder, og dette er igjen noe hun kommer til å ha store reaksjoner på. Og disse reaksjonene kommer tydelig fram i videoen.

I denne videoen kan vi få et inntrykk over hvor kravstore fans kan være, kanskje mest av alt til adaptasjoner. Men Nutty Madam er ganske fornøyd med det produsentene har gjort med materialet. Fans kan ha en tendens til å nekte å akseptere det endelige produktet de har fått levert, som i dette tilfellet kan være den begrensede tilgangen til helheten av filmen. (Jenkins 2006: 131) Og denne utålmodigheten kan føre til at noen av dem vil påstå å ha en rett til å kunne delta i produksjonen, noe vi kan se tendenser til i hennes videoer. Men i denne har hun bare et positivt engasjement å bidra med.

Det er ikke nødvendigvis ment som at produsentene følger fansens krav, men fansen føler en rett til å kreve en deltagende plass i produksjonen. Noe som antageligvis forsterkes av de sosiale mediens oppmuntring til tilbakemelding. Her er kommentatorkulturen en glimrende måte for interaktivitet mellom fansen og produsenter. Det kan være mulig at flere produsenter bruker disse arenaene for å få tilbakemelding om hva som fungerer og hva som ikke fungerer, sånn som for eksempel Whedons synlighet på The Bronze.

I dette eksempelet ser vi hvordan Nutty Madam forsøkte å få en deltagende plass i fenomenet. Hun velger å dokumentere den delen av hverdagen som handler om *The Twilight Saga*, for å kunne formidle til likesinnede om hvor mye dette betyr for henne. Samtidig dokumenterer hun det trolig for å komme nærmere fenomenet. For å kunne skaffe seg en tilhørighet til fenomenet, få sine meninger sett og hørt av deltakerne av produksjonen så vel som likesinnede innenfor fankulturen.

Nutty Madam bruker YouTube som en arena for å formidle sine meninger og synspunkter om utviklingen av *Twilight*-filmene. Hun filmer trolig med et webcam hun har plassert over PC-skjermen sin, som hun de siste minuttene blir nødt til å holde selv. Når webcam er plassert over skjermen snakker hun mot kamera, selv om hun for det meste ser på traileren på skjermen. Nutty Madam kan bli oppfattet som en av YouTubes stjerner på grunn av hennes aktivitet som en

eksentrisk vlogger. Vlogging er jo da en form for videosamtale mellom sender og mottaker, hvor vedkommende mest sannsynligvis filmer seg selv med et webcam. «[T]he vlog as a genre of communication invites critique, debate and discussion. Direct response, through comment and via video, is central to this mode of engagement.» (Snickars, Vonderau 2009: 94) Nutty Madam tar i bruk YouTube og vlogging som sin måte å kommunisere til fansen og produsentene om hva hun syntes om førsteinntrykket av filmen.

3.5. De melodramatiske fantasiene

I denne videoen formidler Nutty Madam for eksempel at hun er svært fornøyd med valg av skuespillere, i det minste at hun godkjenner Pattinson som vampyren Edward. Dette er noe som får meg til å tenke på *hvilken fan Nutty Madam avslører seg selv som?* For først og fremst er *The Twilight Saga* et melodrama og fansen har derfor trolig flere fellestrekk med såpeoperaens tilhengere framfor science fiction sine fans.

I denne videoen avslører hun nemlig nærmest en forelskelse i karakteren Edward. Det kanskje mest iøynefallende i denne videoen er nettopp hennes opphisselse hver gang Edward dukker opp på skjermen. Når jeg ser denne delen av videoen kommer jeg til å tenke på det Jenkins skriver om groupies: «Not only are these women unable to maintain critical distance from the image, they want to take it inside themselves, to obtain 'total intimacy' with it.» (Jenkins 1992: 15) For eksempel skriker, sukker og stønner hun hver gang hun ser på traileren. Man kan da spekulere på om ikke Nutty Madams ønske først og fremst er å kunne få oppnå «total intimitet» med idolet sitt. Og i dette tilfellet er idolet Edward Cullen. Ikke skuespilleren Pattinson, men den fiktive drømmeprinsen, Edward. Hun ser en forankring av det hun drømte om da hun leste bøkene, og som noen av den norske fansen har fortalt i intervju er bøkene skrevet på en måte som setter leseren i hovedpersonens plass. (TwiHard Vilde i VG, 14. desember 2008) Drømmeprinsen forelsker seg ikke i Bella, men i leseren. Jeg mener dette kommer tydelig frem når hun avslører sin sjalusi i kyssescenene: «*Try it with me! Fuck her!*»

Etter å ha kun forholdt seg til bøkene og sine forestillinger om Edward kunne hun nå få se drømmeprinsen i «levende live». Se sine fantasier komme til live gjennom skuespilleren. Og hun er tydelig fornøyd med valg av skuespiller i denne rollen: «*And the look on his face. And his american accent sounds so good and his voice sounds so good. And it sounds just like what you would expect Edward's voice to sound like.*» Hun drømmer seg bort og er åpenlyst betatt av karakteren. På denne måten avslører Nutty Madam seg som en «orgiastic fan». Hun skriker, hyperventilerer og sukker;

hennes oppførsel har derfor mange likhetstrekk med Jenkins og Vermorels sine beskrivelser av groupies.

3.6. Den totale intimiteten med produktet

Det er muligens ikke bare karakteren hun ønsker en «total intimitet» med, men også traileren selv. Traileren, som er en forsmak og en «teaser» av hva man kan forvente seg av filmen, er det eneste hun har av materiale til å fokusere på innenfor filmserien sin. Dette er det nærmeste hun kommer til filmen på tidspunktet videoen ble laget og derfor ser hun traileren igjen og igjen for å få et større kjennskap til filmen. Det blir sånn som Inger-Lise Kalviknes Bore og Rebecca Williams påpeker når de siterer Watson i artikkelen *Transnational Twilights*: «A common aspect of fandom is the effort of the fan to attain *closeness* to the source product or producers.» (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 193) Hun ser disse trailerne igjen og igjen, samt filmer seg selv og sine reaksjoner, for å komme nærmere produktet. Når hun dokumenterer førsteinntrykket sitt kan hun se det igjen en gang i fremtiden og reflektere over sine nostalgiske minner fra denne perioden. Sånn sett blir det aldri glemt. Men hun filmer også denne aktiviteten for å komme i kontakt med andre Twihards, hun ønsker at folk skal se videoene sine, når hun for eksempel unnskylder hvordan håret hennes ser ut. Dette er Nutty Madam sitt forsøk på å komme i kontakt med likesinnede.

3.7. Beskrivelse av YouTube-video 2

Videoen starter med at hun tar et dypt åndedrag og sukker sørgmodig ut. Det har ikke engang gått et minutt før hun begynner å gråte. Hun er noe ambivalent til å se traileren. «*But you came here to watch me watch the trailer, so I suppose I better watch it. And I kinda don't want to, because once I've watched it I can't rewatch it. That's for the first time and I will never watch it again for the first time. That's it. That's another part of it I will never see for the first time.*» Hun begynner å gråte og stemmen blir tynn som følge av undertrykkningen av tårene: «*And it's all gonna end and I don't want it to end.*» Hun bryter ut i gråt før hun prøver å skjerpe seg litt. Hun forteller at hun har sminket seg hele tre ganger tidligere den dagen og hun har ikke lyst til å gjøre alt omigjen. Hun puster tungt for å slappe av, tørker tårene og advarer seerne om to ting. Det kommer til å bli banning og vi burde sette ned volumet på våre PC'er fordi, iallfall for de som kjenner til hennes videoer, det kommer mest sannsynligvis til å bli masse skriking. Og med det starter hun traileren.

Før traileren starter bruker hun tiden til å takke regissøren for det han har gjort med filmserien. «*I haven't really seen it yet and I know I'm gonna love it.*» Til tross for at hun prøver å roe seg ned

begynner hun å gråte i det hun starter traileren. Hun er voldsomt oppspilt på den første visningen av traileren, hvor hun skvetter, skriker protesterende til de onde karakterene og til slutt bare hulker av gråt. «*It's so amazing, and it really is an amazing book...*» får hun fram i all gråtingen. «*I'm so sorry if you expected to see someone happy, but four years and the tattoo...*» forteller hun og viser fram tattooveringen på håndleddet: «*B.S. Bella Swan, bitches!*» Hun har da altså tattovert navnet til sin fiktive heltinne på håndleddet og hun forteller nå hvor mye *The Twilight Saga* har betydd for henne: «*And you know what, I'm in love with this book, and I'm in love with everyone that made it what it is. And the movie, and I don't want it to end because it means so much to me.*» Hun begynner å gråte igjen: «*And the trailer is so good. And Renesmee⁴⁹ is so beautiful. And Jacob is an annoying little prick as always. And Bella... Kristen, you did such a good job. You did this what it is and I didn't think you could. I'm not gonna lie, I'm not the first person to... I don't know what I'm trying to say!*» rabler hun i vei om før hun igjen bryter ut i gråt.

«*I'm gonna watch it again. And I'm gonna cry.*» Ved den andre visningen av traileren blir det overraskende nok lite gråting, men mer kommentering og protesteringer til karakterene i traileren. Etter visningen forteller hun at traileren er «*so mindblowingly good. I don't even know how to put it into words. It's just so good.*» Hun forklarer hvilke konkrete deler av traileren som skilte seg positivt ut, noe som for eksempel innebærer selv håret til Stewart. Men det virker som om hun er ganske begeistret for den nye karakteren Renesmee (Mackenzie Foy): «*The fact that she looks so like Renesmee, and actually looks like Kristen and Robert, that makes it so much better than if she looked like an normal little girl! Because let's face it; any daughter of Kristen and Rob – or Bella and Edward if you want to be picky about it – wouldn't look like any other little girl. She looks amazing. [...] And it all looks like out of this world good.*»

Etter at hun har rost de forskjellige aspektene ved traileren hun er fornøyd med forteller hun hvor mye hun gleder seg til premieren som er i november (2012) og før premieren er den siste *convention* for Twihards i oktober. Hun begynner å gråte igjen fordi dette kommer til å bli det sist møtet og den siste premieren for filmserien hennes. «*I never thought I would love anything as much as I have loved this and I don't want to let it go. And I made myself think that it was gonna be ok, that I should just move on, but I can't move on!*» Hun prøver å ta seg sammen, puster tungt ut og inn, og setter på traileren en gang til. «*I really wanna go and get a cup of tea.*» sukker hun før traileren starter for tredje og siste gang.

⁴⁹ Renesmee er da datteren til Bella og Edward i boken og filmene «*Breaking Dawn*».

Vi hører trailerens introduserende replikker fremført av Bella; «*After 18 years of being utterly ordinary, I finally found that I could shine.*» Nutty Madam setter traileren da på pause for å komme med sin egen påstand: «*You were never ordinary, you were never ordinary. You were brilliant! You were shiny and perfect.*» Hun starter traileren igjen og når Edward dukker opp forteller hun med en liten latter at hun håper de viser sexscenene i filmen. Hun kjefter på skurkene og heiser opp heltene med ros og cheerleading gjennom resten av trailer-visningen. Når den er slutt for siste gang uttrykker hun at de (da produsentene) umulig kan forvente at hun kan vente helt til november for å se filmen (YouTube-videoen ble publisert i juli 2012). Hun skriker ut «*It's gonna be amazing!*» før hun bruker noen sekunder på å samle seg igjen. Hun sjekker for eksempel pulsen sin og sier «*Oh my God... I have got to go. I have got to go and watch it like a thousand times. Thank you so much, Bill [Condon], you have changed everything I thought about this book. And thank you, Stephenie [Meyer], and thank you everyone. You have just... You have changed our lives. Thank you.*» Og med det er videoen slutt.

3.8. Analyse av YouTube-video 2

Når man ser denne videoen dukker en del tanker opp og noen av dem sirkulerer rundt spørsmålene *hvordan fremstår Nutty Madam i denne videoen, hvilke aktiviteter avslører hun i videoen og hvordan fremstiller hun fankulturen?* Uavhengig av om hun er vitende om det eller ikke så fungerer Nutty Madam som en representant for *Twilights* fankultur og med utgangspunkt i denne videoen kan hun bidra med å skape negativt ladede assosiasjoner med Twihards. I denne videoen møter vi en fan som vet at eventyret rundt idolet sitt synger på det siste verset. Hun er nedbrutt, nedstemt og reflekterende i sin hilsen til sine tilskuere. Videoen begynner forsåvidt ganske fattet og nesten gripende, men den avslutter med et utbrudd av sterke følelser.

3.9. Den vanskelige avslutningen

Hvis man skal oppfatte henne som oppriktig så er dette en skildring av en fan som føler at hun mister idolet sitt. Filmserien avsluttes, det kommer ikke til å komme flere bøker eller noen flere filmer. Dermed kommer ingen flere produkter innenfor franchisen heller, sånn som markedsføringens trailere. Og dette er tross alt en aktivitet som hun har blitt mest kjent gjennom. Dette utgjør en avslutning for henne med serien og hun føler seg ikke helt klar for dette. Hun forteller oss innledningsvis at hun til og med har kvaler om å starte traileren, for da kan hun aldri se den for første gang igjen. Hun føler antageligvis at hun starter slutten med å se denne traileren. «*That's another part of it I will never see for the first time.*» Som hun sier innledningsvis var det

denne boken som var «make or break» for helthetsinntrykket av historien for fansen. Hun forteller oss at mange Twihards var uenige og splittet angående hvor fungerende slutten var for serien, og det er trygt å anta at dette var noe Nutty Madam definitivt hadde ventet i spenning på å se gjennom de fire årene med filmene. Men nå som avslutningen endelig er tilgjengelig er det med ambivalente følelser at hun går den i møte. Dette er ikke Nutty Madam et unikt eksempel på. Dette er antageligvis noe alle fans kan relatere seg til.

Alle fans lengter etter en helhet i serien deres, det være seg på fjernsynet eller på kinolerretet. Dette er noe som hovedsaklig angår serier som er basert på litterære verk; når fansen allerede har en kjennskap til historien og er spente på hvordan produsentene kommer til å behandle verket. Men når tiden endelig er inne for avslutningen, kan man selvfølgelig bli trist over avslutningen. I juli 2011 skulle for eksempel *Harry Potter*-serien avsluttes, etter ett tiår med filmer om elevene ved trollmannsskolen. Dette feiret de med å invitere resten av verden til en live-streaming av festpremieren i London gjennom YouTube. De ville markere dette ved å gjøre noe spesielt for fansen, og forfatteren J.K. Rowling holdt en tale sammen med resten av skuespillerne fra filmene. Det var emosjonelt for dem, og det var emosjonelt for fansen. Man vil se avslutningen samtidig som at det er vanskelig å akseptere at eventyret er slutt.

Serielle filmer må tåle et høyt forventningspress fra fansen. Avslutningen må være episk etter fansens flere år med intenst engasjement. Det er noe fansen har ventet forventningsfullt på med skrekkblandet fryd. Men når avslutningen endelig er tilgjengelig innser de at dette er siste kapittel for deres elskede serie – de vil se avslutningen samtidig som de ikke vil at det skal være slutt. For Nutty Madam var denne traileren starten på slutten.

3.10. Mobbingen av Nutty Madam

Jeg skrev «hvis man skal oppfatte henne som oppriktig» på grunn av det komiske aspektet i videoen. Hvis jeg skulle mistenke én video i hennes arkiv på over 100 videoer for å være et parodisk lurei, så faller dommen min på denne. Jeg tar meg selv i å vurdere om dette er sant. «Overdriver hun ikke litt nå?» spurte jeg meg selv flere ganger under visningen av videoen. Jeg stiller disse spørsmålene fordi det er visse deler som blir noe komisk, mens andre virker litt «for godt til å være sant», som for eksempel den barnslige gråtingen innledningsvis i videoen. I det hun gråter fram «*I don't want it to end!*» kommer assosiasjoner til et forvokst barn. Dette fører til at jeg blir noe mistenksom på om dette er oppriktighet eller et spill for galleriet. Hvorfor har hun for eksempel valgt å sminke seg for denne videoen når hun vet godt med seg selv at hun kommer til å

bli emosjonell av traileren?

På et punkt i videoen gråter hun og forteller at «*my neighbours is gonna think that I'm crazy...*». Dette er noe som YouTube-brukere, og da antar jeg at det er de tilfeldige brukerne som har snublet over videoen, har reagert på. Kommentarfeltet hennes oversvømmes av tilbakemeldinger fra tilskuerne og de er ikke spesielt hyggelige. En bruker ved navn «badpuppy282» kommenterte for eksempel denne kommentaren hennes ved å si: «*I think it's safe to say that that ship has sailed...*»⁵⁰ En annen bruker skrev dette:

Bilde 4: YouTube-kommentar⁵¹

Vedkommende er ikke engang en Twihard, men har likevel sett gjennom videoen. Dette er bare to av utallige kommentarer hun har fått på kommentarfeltet, og dette illustrerer også den negative siden ved kommentatorkulturen i dag. Alle har en mulighet til å ytre sine meninger usensurert og det er ikke alle meninger som er konstruktive eller positive. Mye av dette kan utvikle seg til å bli en form for mobbing på Internett. Dette er noe spesielt rosabloggerne har opplevd fra leserne sine. For eksempel valgte en av Norges mest populære og mest leste blogger, Voe, å slutte med aktiviteten sin etter å ha slitt seg ut i tillegg til all den negative tilbakemeldingen hun fikk på kommentarfeltene.

Det er en mulighet for at det komiske aspektet i videoen kan bidra til at den vil sirkulere til flere YouTube-brukere, også til de utenfor fankulturen. Det er noen som for eksempel velger å forvandle videoen om til en vits sånn som både «badpuppy282» og «SensesFail1810» gjorde på kommentarfeltet. Det er mange mulige måter for at denne videoen skal bli sett av de tilfeldige brukerne som står utenfor den fankulturelle aktiviteten. Den kan for eksempel sirkulere blant brukere som syntes det er en komisk video, eller man kan snuble over den hvis man ser på videoer med ordet «twilight» i søkeordene. Det kan for eksempel oppstå ved at noen Twihards plutselig snubler over videoen på grunn av at søkeordene som ligger i videoens tittel. En annen måte er ved

⁵⁰ Kommentar av YouTube-brukeren «badpuppy282». Man kan finne kommentaren i kommentarfeltet til Nutty Madams video. (Sett 25. mai 2013)

⁵¹ Kommentar av YouTube-brukeren «SensesFail1810» fra kommentarfeltet til Nutty Madams video. (Sett 25. mai 2013)

at de tilfeldige brukerne søker etter «Breaking Dawn: Part 2 trailer» kan denne videoen dukke opp blant resultatene. På grunn av tittelen på videoen hennes blir videoen anbefalt til flere brukere som «relaterte videoer» eller havner på resultatlisten etter søkeordene til brukerne. På denne måten er det ikke nødvendigvis bare fans som får se videoen. På grunn av det komiske aspektet i videoen kan Twihards videresende videoen til sine venner, som igjen kan videresender den til sine venner igjen.

Når det gjelder hva Nutty Madam selv mener om disse kommentarene er noe ukjent for meg, for jeg har ikke sett henne rette sin oppmerksomhet til denne aktiviteten. Når denne oppmerksomheten resulterer i at idolene hennes Meyer og Pattinson til og med vet hvem hun er, tror jeg hun er likeglad med denne negativiteten. «All PR er god PR.»

3.11. Nutty Madam som en såpeopera-tilhenger

Når det gjelder hvilken fan-aktivitet hun avslører i denne videoen, så skiller kanskje engasjementet hennes seg ut fra den forrige videoen her. I den forrige var hun tydelig betatt og drømmende hver gang Edward dukket opp på skjermen, noe som resulterte i at jeg kategoriserte henne som en «orgiastic fan». I denne videoen er det nesten av morsinstinkt hun roper protesterende ut. Fokuset ligger mer på datteren hans enn på ham selv. Det kan nesten fremstå at hun har forandret seg og blitt moden med filmenes emosjonelle tematikk. I den første filmen er for eksempel Bella en forelsket og usikker skolepike, mens hun i den siste har blitt vampyr, kone og mor. Hun har blitt selvsikker og likestilt med Edward, fysisk og emosjonelt. Nå er det ingenting som står i veien for deres lykke, noe som antageligvis fjerner hennes usikkerhet. Nutty Madam har tidligere uttalt seg som en stor fan av bøkene, og når den norske fansen forteller hvordan bøkene er skrevet for at man skal «bli Bella» får man muligens en sterkere relasjon til karakterene. Når Bellas datter blir feilaktig beskrevet som en «Immortal Child» utsettes hele Cullen-familien i fare for å bli utslettet av Volturi-klanen.

Nutty Madam har lest bøkene og har etablert en sterk sympati for Cullen-familien gjennom de fire bøkene. Konfliktene i historiene kan bli oppfattet som et klassisk eksempel på det melodramatiske spillet hvor sympatiske mennesker utsettes for smerte. På mange måter er det det som skjer i såpeserier; karakterer lider og de snakker om hvordan de føler seg. I *The Twilight Saga* er en serie hvor sympatiske karakterer utsettes for livsfarlige trusler og hjerteskjærende smerte ved separasjoner. Dette er en effekt som fanger tilskuernes (og lesernes) oppmerksomhet og engasjement: «Hvorfor kan dere ikke la dem få være i fred?» Til tross for at intensiteten i Nutty Madam sitt engasjement er over gjennomsnittet er det en vanlig reaksjon blant såperoperaens tilhengere.

Man kan som sagt finne likhetstrekk mellom såpeoperaens tilhengere og fansen av *The Twilight Saga*. Når man ser på familiedramaene i såpeseriene *Dallas* og *Dynasty*, er man lidenskapelig engasjert i familieintrigene og deres problemer. Mesteparten av fascinasjonen i disse såpeseriene ligger kanskje i serienes antihelter, J.R. fra *Dallas* og Alexis fra *Dynasty*. Disse antiheltene drives av noe mer fascinerende enn å stabilisere fred og harmoni, sånn som de gode karakterene i seriene er, og vi liker å se dem planlegge sine hevnlystne planer. Ut ifra denne videoen kan vi trygt anta at dette ikke er tilfellet med Nutty Madam.

Nutty Madam reagerer rasende, noe som later til å bli kraftigere for hver trailer-visning. Hun skriker for eksempel ut «*Bitch!*» omtrent hver gang vampyren Irina dukker opp på skjermen, noe som avslører hennes misnøye med karakteren. Det er nemlig Irina som starter problemene i *Breaking Dawn: Part 2* hvor hele Cullen-familiens eksistens blir risikert på grunn av hennes ønske om hevn. Dette er nok til å kunne kategorisere henne som den hevnlystige kvinnen fra såpeseriene. Men Nutty Madam sin lojalitet hviler trofast hos Bella og Edward, og protesterer for hver gang noen diskuterer «The Immortal Child».

Det som skiller Nutty Madam fra massen av Twihards er nettopp intensiteten hun eksponerer på YouTube. Ta for eksempel hvor emosjonell hun blir over en smakebit på filmen. Hvor emosjonell hun blir hver gang Renesmee blir nevnt. Denne videoen avslører henne dermed som en såpeopera-fan. Jeg mener at en av grunnene til at *The Twilight Saga* både blir dypt elsket og hatet er på grunn av sin melodramatiske sjanger. Enten elsker man såpeopera eller så hater man det. Dette er også en sjanger som har måttet tåle mye parodiering og blir ofte latterliggjort for sin tematikk og kinematografi. Dette er årsaken til at mange gjør narr av serien på nettet og det er årsaken til at mange elsker serien. Dette er en av filmsjangerne som er tydeligst på å splitte publikummet.

3.12. Fankulturenes nye hjemmesider

Jeg har tidligere forklart hvordan aktiviteten på nettstedene Tumblr og Twitter fungerer. Fansens hjemmesider, som jeg skrev om for *Buffys* «The Bronze», har altså flyttet til nettstedet Twitter. Dette er noe også *The Twilight Sagas* hjemmesider har gjort. Da jeg forsøkte å søke opp noen norske hjemmesider, var flesteparten av de som hadde blitt omtalt som Norges største og viktigste Twilight-blogger blitt lagt ned eller fjernet. Det betyr ikke at aktiviteten deres ikke var stor på nettsidene under fankulturens «storhetstid». I dag kan vi finne flere kjendiser og

produksjonsselskaper på Twitter, hvor noen bruker denne arenaen for å komme i kontakt med fansen og få deres tilbakemeldinger.

Dette er ikke så overraskende med tanke på alle kjendisene og produksjonsselskapene som ligger lett tilgjengelig her. Ennå mer fascinerende er det faktum at kjendisene deler nokså private og intime detaljer fra hverdagen sin, noe som gjør Twitter til en viktigere kilde til en «closeness» for fansen enn hva journalistenes intervjuer er i stand til å formidle. Tilsynelatende har verken Stewart eller Pattinson offentlige profiler på Twitter, dermed blir vi nødt til å bare spekulere på hvor mange følgere de hadde fått. Men Summit Entertainment sin offisielle *Twilight*-profil, @Twilight, har i skrivende stund svimlende 1.329.205 følgere på sin profil, selv et halvt år etter at filmserien ble avsluttet.

I denne delen av «eksempel 1»-analysen skal jeg se nærmere på fan-aktiviteten til Twitter-profilene @Loving_Robsten, @TwilightPoison og @Twilight, og Tumblr-bloggerne «thelifeofanniebanks» og «youbeenonmymind». Disse eksemplene skal illustrere Twihards hverdagslige nettaktivitet, da trailer-reaksjoner kommer til å bli diskutert her også. Jeg kommer i tillegg til vurdere hvordan denne aktiviteten kan være synlig for de tilfeldige brukerne

Den gjennomsnittlige Twihard er den drømmende fanen, sånn som Nutty Madam viste tendenser av i videoen «Full Length Twilight Trailer Reaction!!!!!». Det blir det samme som Townshend og Vermorel påstod i *Starlust*; det kan først virke som om boken er full av «maniacs» sine fantasier, men den består egentlig av «wonderful dreams of people just like you and me.» (Vermorels 1985: 7) Vi er alle potensielle fans i vår leting etter forbilder og rollefigurer, og vi har alle hatt en eller annen form for fantasi om en kjendis, helt eller (om du vil) guddommelige figur. (Ibid. 7) Twihards har valgt *The Twilight Saga* som en kilde for sine fantasier og drømmer for livet, noen har også valgt *Twilight*-paret som et ideal for kjærligheten.

Det som gjør denne fansen til en frustrert masse er negativiteten de blir møtt med på Internett og i pressen (da hovedsakelig gjennom filmanmeldelsene). Dette er selvfølgelig ikke unikt med Twihards. Alle kan antageligvis kjenne igjen frustrasjonen rundt kritikken av sine idoler, men denne negativiteten er som bensin på bålet for fansen: Jo mer negativitet deres elskede serie møter desto mer lidenskapelig vil de forsvare den. Og de sosiale mediene er en lett tilgjengelig arena hvor de kan nå fram til fans og kritikere rundt om i hele verden. Dette vil jeg diskutere som en del av det Hills kalte for «the just in time fandom». (Jenkins 2006: 141)

3.13. Internasjonal filmkveld og MTV-boikott

Da MTV for eksempel valgte å droppe *Breaking Dawn Part 2* i kategorien for årets beste film, ble det selvfølgelig ramaskrik fra fansen. Ta for eksempel Nutty Madam sine kvaler med å se traileren. En filmseries avslutning er ikke noe fans lett aksepterer. Og da de ble snytt for den siste feiringen av filmen, som denne prisutdeling kunne ha vært for dem, blir de selvfølgelig provosert. Serien hadde vært nominert hvert år tidligere og de følte seg nå snytt for at deres «*grand finale*» ikke skulle få den oppmerksomheten den fortjente. *The Twilight Saga* hadde dominert MTV Movie Awards siden oppstarten i 2008, hvor de for eksempel hadde vunnet i kategorien for beste filmkyss i 4 år på rad.

Fansen reagerte dermed med å tvitre på Twitter og oppfordre hverandre til å boikotte programmet. Noen ville at fansen skulle ha en filmkveld framfor å se på programmet. På Twitter trendet hyperlenken «#BreakingDawnPart2Night» hvor meldingene enten forklarte situasjonen eller uttrykte akkurat det de mente:

Bilde 5: MTV-boikott

Andre valgte å fokusere på arrangementet de prøvde å gjennomføre. De oppfordret andre Twihards rundt omkring i verden til å heller se på filmen som ikke fikk noen nominasjon, *Breaking Dawn: Part 2*, fremfor MTV-programmet. Bidraget til Twitter-profilen @TwilightPoison sørget for at dette arrangementet kunne regnes som en internasjonal filmkveld. Twitter-profilen består trolig av flere brukere fra hjemmesiden «Twilight Poison: Your Daily Twilight Dose»⁵² som er en hjemmeside for både engelsk- og spansktalende fans. Selv om MTV-programmet ble sendt den 14. april 2013 i

⁵² Hjemmesiden finner du på: <http://en.twilightpoison.com/> (Sett 28. mai 2013)

USA, forklarte @TwilightPoison hvordan fansen over hele verden kan delta på boikotten. Det er samme hvor du bor hen i verden. Når programmet sendes i din tidssone, starter du filmen. I flere dager oppfordret profilen fansen til å dele når MTV-programmet ble sendt i landene deres, sånn at de kunne holde kontakten under filmvisningen. Den 16. april deltok de på den europeiske filmkvelden: «One hour 'til our European #BreakingDawnPart2Night! Get your dvd, popcorn and candy ready. Everyone can join us!» Resten av dagen tvitret brukeren om favorittscener og snakket med fans gjennom filmvisningen. (Bilde 6: Internasjonal filmkveld)

Bilde 6: Internasjonal filmkveld

Dette er et godt eksempel på det Hills mente om «just in time fandom». (Jenkins 2006: 141) Det hele startet som en protest mot MTVs Movie Awards, men utviklet seg til å bli en internasjonal filmkveld. Nå kan fansen ha kontakt med hverandre selv om de sitter på hver sin side av jordkloden og kan kommunisere gjennom en filmvisning i to forskjellige tidssoner. Dette har blitt en del av fans sin hverdagslige nettaktivitet. At de for eksempel kan kose seg med filmene mens de deler sine ideer og oppfatninger med sine likesinnede på diverse nettsider. Tidligere måtte man skrive brev eller ringe hverandre for å oppnå denne kontakten, men de kommer mest sannsynligvis ikke i nærheten av de mulige «brevvenner» som de har i dag på Twitter.

Med Twitter kan de protestere (i dette eksempelet mot MTV) og umiddelbart komme i kontakt med

hverandre (kommunisere under internasjonal filmkveld). Denne internasjonale filmkvelden kan regnes som en fandrevet «mediaevent», hvor fansen rundt omkring i verden kunne føle en form for *felleskap* gjennom arrangementet. Twitter er et nettsted som bryter ned mange geografiske grenser mellom fans, og denne filmkvelden utviklet seg fort til å bli en internasjonal handling. Denne fan-aktiviteten kan @TwilightPoison være en stolt representant for. De klarte å snu en negativ situasjon til en positiv mediaevent.

Når det gjelder hva som kan bidra til at denne aktiviteten blir synlig for Twitter-brukerne utenfor *The Twilight Sagas* fankultur, tror jeg at det er takket være listen over hvilke ord som trender. Fansens «arkivering» ved å skape hyperlenker med hashtags fører til at deres diskusjoner og meninger ligger lett tilgjengelig for den tilfeldige brukeren. Til og med nettaviser og andre nettsteder skriver om reaksjonene på Twitter etter at MTV droppet *Breaking Dawn: Part 2*.

3.14. Twihards reaksjoner på trailere

På Twitter finnes det som sagt flere produksjonsselskaper som bruker dette nettstedet som en kanal til å nå fram til sine fans. Et eksempel på dette er hvordan produksjonsselskapene hincer og minner dem om produkter som kommer til å dukke opp på de sosiale mediene i den nærmeste fremtid.

Brukeren @Twilight står for markedsføringen for *The Twilight Saga* på Twitter, og hadde oppdateringer noen dager før teaser traileren skulle slippes på nettet. Den 18. juni 2012 postet de et ultranært bilde av øyet til Bella som skulle minne tilskuerne om at hun nå har blitt en vampyr (noe som også kan fungere som en *eksposisjon*). I det røde øyet kan vi også se speilbilde av en silhuett, mest sannsynlig Edward som møter Bella etter forvandlingen. (Bilde 6.) Dette lille vinket til fansen oppfattes som en «teasing» hvor de skal fange fansens nysgjerrighet og samtidig la dem sitte igjen med et ønske om mer.

Produksjonsselskapet minner fansen kan de få en smakebitt på historiens fortsettelse om noen dager. Meldinger sier ganske kortfattet: «ALERT! New #BreakingDawn – Part 2 teaser trailer premieres Wed @YahooMovies 8am ET/5pm PT! Get a sneak peek tomorrow!»

THE TWILIGHT SAGA @Twilight

18 Jun

ALERT! New #BreakingDawn - Part 2 teaser **trailer** premieres Wed @YahooMovies 8am ET/5am PT! Get a sneak peek tomorrow! pic.twitter.com/g2T2GiNy

[Collapse](#) [Reply](#) [Retweet](#) [Favorite](#) [More](#)

1,947
RETWEETS

807
FAVORITES

3:38 PM - 18 Jun 12 · Details

Flag media

Bilde 7: Vampyren Bella

@Twilight tvitret om flere meldinger gjennom disse dagene og oppfordret fansen til å dele sine reaksjoner på smakebitene de postet på Twitter. Tilbakemeldingene de fikk var gjennomsnittlig positive og optimistiske og hvis noen klaget så var det på grunn av den lange ventetiden på filmpremieren i november. Flesteparten sier det samme som Nutty Madam fortalte i videoen om sin reaksjon på traileren: «Dere kan umulig forvente at jeg skal kunne klare å vente helt til november med å se denne filmen!» Noen tilsto at de allerede hadde sett traileren utallige ganger:

Bilde 8: Utallige visninger av traileren

Nutty Madam er ikke alene med å reagere sterkt på trailere. Det er forøvrigt ikke en uvanlig

reaksjon blant tilskuere, men det store skillet mellom vanlige tilskuere og fans ligger på intensiteten i deres reaksjon. Når det gjelder aktiviteten på Tumblr har jeg valgt å se på trailer-reaksjonene på denne nettsiden også. Noen velger å bare poste traileren sammen med noen setninger hvor de beskriver hvor mye de gleder seg, men jeg mener de som uttrykker seg med gif-bilder er et mer interessant analysemateriale. Årsaken til dette kommer av at Tumblr er et bloggsamfunn med et massivt materiale innenfor forskjellige fankulturer. Hvis målet til brukeren er å bli sett av likesinnede blir de her nødt til å skape et blikkfang for å kunne sikre seg oppmerksomheten til de andre brukerne. Jeg kan demonstrere dette ved å se på to Tumblr-brukere, «thelifeofanniebanks» (bilde 8) og «youbeenonmymind» (bilde 9), som postet innlegg om traileren til *Breaking Dawn: Part 2*.

Twiharden «thelifeofanniebanks» skrev på bloggen sin at «I just about passed out watching the Breaking Dawn trailer. The inner old twiHard came out!» I tillegg til dette, og hennes entusiastiske utbrudd med overdrevent mange utropstegn, har hun lagt til et gif-bilde hvor teksten «#DEAD» blinker foran bildet av en mann som ligger utstrakt på magen i en heis:

Bilde 9: Twihard på Tumblr

Tumblr-bloggeren, «youbeenonmymind», postet et innlegg uten bilde, hvor hun forteller at hun nettopp har sett den nye traileren til *Breaking Dawn: Part 2* og hun må tilstå at hun ikke forstår

hvorfor hun er så oppspilt for den nye filmen. Hun klarer ikke å beskrive hvor fantastisk filmen ser ut og antar at hun innerst inne har vært en *Twilight*- og *Robsten*-fan:

Bilde 10: Twihard i skapet på Tumblr

«thelifeofanniebanks» illustrerer det jeg synes er humoristisk og fascinerende blant fangirls på Tumblr (legg merke til at hun også tagget innlegget sitt med hyperlenken «#fangirl»). Hun har forklart seg noe kort og presist: hun likte traileren. Bruken av gif-bildet skal illustrere hvor sterkt hun reagerte på traileren og her, i motsetning til Nutty Madam som bare virker hysterisk, fremstår denne intensiteten som en humoristisk aktivitet.

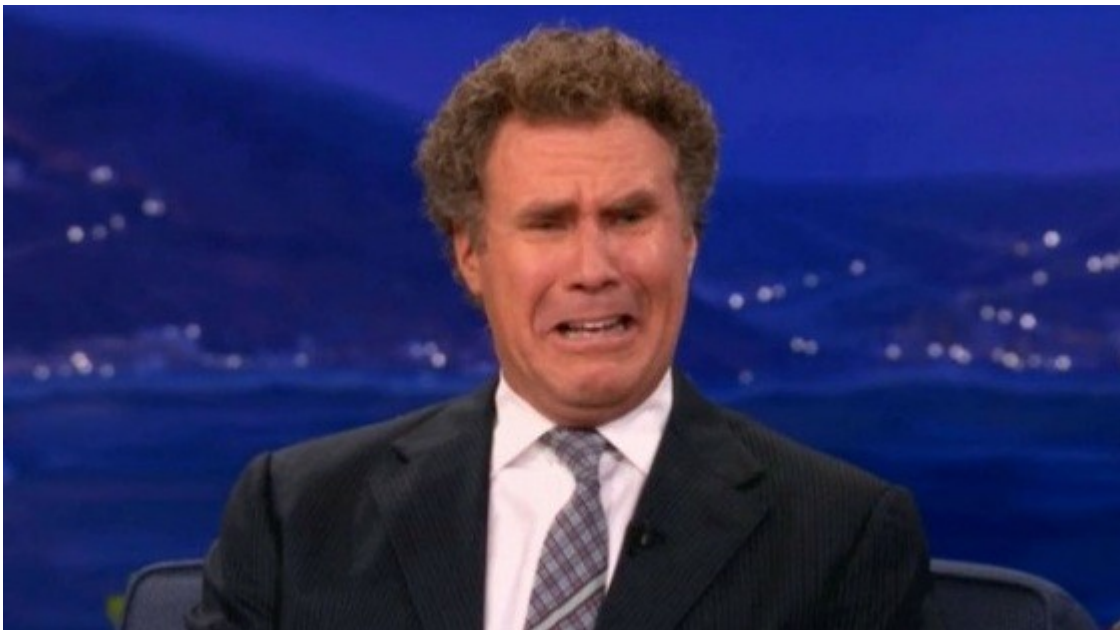
Nettstedet legger forholdene til rette for at brukerne skal kunne uttrykke seg på flere måter, og hvorfor ikke gjøre det da gjennom humoristiske gif-bilder? Jeg tror ikke at «thelifeofanniebanks» bokstaveligalt besvimte ved synet av traileren, men det illustrerende bildet bidrar til at det blir en underholdende visualisering. En del av formålet med bildene er også å skape et blikkfang i det enorme arkivet av blogginnlegg på nettsiden. Dette blikkfanget skal sørge for at innlegget skal kunne skille seg ut fra den enorme massen av fan-aktiviteten på nettstedet. «youbeenonmymind» kan ende opp som en av de mange som forsvinner i massen, for det er ingenting ved innlegget som lokker til seg ens oppmerksomhet. I tillegg har hun bare to hyperlenker, mens «thelifeofanniebanks» hadde sju hyperlenker, noe som resulterer i at hun kan bli sett på flere søkeord. På Tumblr er konkurransen om å bli sett ganske tøff. Man må derfor gjøre noe interessant for å skulle kunne fange ens oppmerksomhet.

3.15. Eksempel 2: Twihards reaksjoner på utroskapsdramaet

Nutty Madam er et enkelttilfelle når det kommer til intensitet i engasjement samtidig som hun kan regnes som en representant for Twihards. Er hun en av de mest dedikerte innenfor fankulturen?

Absolutt. Men det finnes noen litt mer intense enn resten av fansen innenfor enhver fankultur. Intense og hysteriske reaksjoner er for eksempel ikke en gjennomsnittlig karakterisering av en Twihard. Men da bildet av Stewart omfavnet av en annen mann begynte å sirkulere på nettet reagerte nok flesteparten av fansen, da mest sannsynlig «Robsten»-fansen.

Som om ikke Nutty Madam sine videoer gjorde sitt (dog det muligens ikke var hennes hensikt) for å fremstille Twihards som hysteriske fans, sørget Stewarts utroskapsskandale for at hysteriet, spesielt rundt den siste filmen, økte. Derfor er det ikke uforståelig at paret møter skepsis og anklagelser fra pressen og utenomforstående (av filmserien) om å følge PR-strategien «*showmance*». PR-stunt eller ei, skandalen sørget for at interessen rundt filmseriens siste premiere var større enn noensinne. Reaksjonene fra fansen var splittet: noen sørget, andre var rasende. Komikeren Will Ferrell parodierte dette ganske dekkende på *Conan Show*. Om denne parodien er smigrende eller fornærmende for fansen er ikke det vesentlige i denne sammenhengen. Hva som kan være interessant med parodien er at han er nødt til å ha fått med seg fansens reaksjoner på denne skandalen for å kunne portrettere dem.

Bilde 11: Will Ferrell på Conan Show

Sladder er tross alt noe de fleste får med seg, frivillig eller ei. Men Ferrells parodi fokuserer ikke nødvendigvis på skandalen, men selve forestillingen om hvordan fansen kan ha mottatt denne nyheten. Da Ferrell gjestet *Conan Show* spilte han en deprimert fan: «... *she cheated on him, and they're broken up, they're not gonna get back together, ever. And what they had was so special,*

Conan, you don't even know what they had. They were in love. And she just threw it all away! And I just don't know, if there were anything I could have done to have prevented it? And I don't know what it means to the Twilight-franchise, I just don't know.» Conan O'Brian prøver å trøste Ferrell og sa at alt antageligvis kom til å ordne seg, noe som gjorde Ferrell rasende: «*It's not gonna be fine, ever! It's never gonna be fine! What they had was so special, you don't even know! You would never know.»* Conan sliter med å holde latteren tilbake, men utbryter hva Ferrell mener med at han aldri kan forestille seg det. Han har da også vært forelsket. «*Oh, not like them! Not like them. She is a trampire! That's what she is!*»

Man kan trygt si at Ferrell overspiller rollen sin, men den er likevel fantastisk spilt. For eksempel den delen hvor han hevdet at *han* vet mer om deres kjærlighet enn Conan er en morsom forestilling om hvordan noen fans kan ekskludere andre. Dette er en overdrivelse på den ekskluderende holdningen fans kan ha mot utenomforstående. «Dere forstår ikke dette engang, så ikke prøv engang.»⁵³ Personlig mener jeg at dette er en holdning de inntar når de føler de blir latterliggjort eller ikke tatt på alvor av andre. Det later til å være en stereotypisk fremstilling av fans, siden vi finner tendenser av dette i *Saturday Night Live*-sketsjen som Jenkins nevner i *Textual Poachers*. For eksempel med delen av sketsjen hvor en mann ler hånlig av en yngre fan som ikke kan kammerrommet til Yeoman Rand. (Jenkins 1992: 9)

Men fra spøk til alvor: Mange fans reagerte sterkt på denne skandalen. Da det først ble kjent at romansen mellom Stewart og Pattinson fortsatte bak kamera så vel som foran, lot nok mange fans seg rive med av begeistring. Noen glemte kanskje grensen mellom hva som var Stewart/Pattinson og Bella/Edward, noe som kan ha ført til at mange idealiserte dem som et par. Noen av fansen har definitivt forvekslet disse to parene, for hvorfor skulle de ellers bli så rystet av nyheten? Årsaken til deres sterke reaksjoner kommer av deres *forestilling* om hvordan de er som et par. Og når de trenger materiale for å utvikle en forestilling blir nok virkeligheten (for eksempel inntrykk av intervjuer, fotoshoots og paparazzibilder) blandet med fiksjonen (skuespillet i filmene). Da deres forestilling om det idealiserte paret ble ødelagt ble nok mange fans skuffet. I denne delen av analysedelen skal jeg ta for meg noen av reaksjonene fra fansen.

3.16. Fansen protesterer: «Robsteners», «Krisbians» og Nutty Madam

Noen blant fansen reagerte med å formidle sine meninger på de sosiale mediene. Og i denne

⁵³ Et annet eksempel på dette er i komiserien *Spaced* (Wright, 1999-2000), hvor Simon Pegg skjeller ut en guttunge fordi han vil kjøpe en Jar Jar Binks-leke, en av Star Wars mest forhatte karakterer innenfor filmseriens fankultur. Se YouTube-klipp av scenen her: <http://www.youtube.com/watch?v=hUkCJDkG3fg>

analysedelen kommer jeg til å ta utgangspunkt i denne aktiviteten på nettstedene YouTube, Twitter og Tumblr. Jeg kommer nok en gang til å ta for meg Nutty Madam sin YouTube-video i tillegg til Twitter-profilen @WowKristenStew for å illustrere hvordan fansen reagerte på nettet. Jeg referer også til aktiviteten på Tumblr i denne delen med bloggerne «Robsten Monster» og «Elenlutz». Årsaken til at jeg bruker Nutty Madams videoer er at hun her avslører hvorfor hun reagerer så kraftig på skandalen også. Jeg mener at hovedårsaken til at fansen reagerte er fordi flesteparten av dem idealiserte kjærlighetsforholdet mellom *Twilight*-paret. Sterkest av alle reagerte nok Robsten-fansen, som til og med Nutty Madam følte seg fremprovosert til å kommentere. Men Stewart sine fans reagerte også, da både på nyhetssaken og Robsten-fansen. Det er ikke overraskende at mange tok Edward sin side i denne saken og det er derfor Stewarts sine fans, de såkalte «Krisbians», følte seg nødt til å kommentere aktiviteten også.

Her kommer jeg til å ta for meg videoen til Nutty Madam som handler om hennes reaksjoner på Stewarts utroskap. Videoen «How could you do this Kristen?!» regnes som *Twilight*s versjon på Chris Crockers «Leave Britney Alone!», som jeg har nevnt tidligere i oppgaven. Jeg har for eksempel beskrevet «How could you do this Kristen?!» i innledningskapittelet, men jeg kommer til å gi en mer detaljert beskrivelse og tolkning av videoen i denne delen.

3.17. Beskrivelse av YouTube-video 3

Nutty Madam starter videoen ved å tilstå at hun tidligere hadde sagt at hun ikke kom til å lage noen video om denne saken, fordi hun ikke ville at det skulle være sant. Hun hadde trodd at bildet (bildet av Stewart og Sanders) var manipulert og hadde villet tro at det var falskt. «... *And I thought that they are just making this all up, because they don't want it to be true.*» Men så hadde hun vært innom nettsiden til Perez Hilton hvor hun hadde lest pressemeldingen til Stewart hvor hun tilstod at hun hadde vært utro mot Pattinson. Hun mister litt kontroll over stemmen som skjelver på grunn av undertrykte tårer, før hun utbryter mer aggressivt at Stewart ber om tilgivelse «*like that makes it okay!*» Hun tar et dypt åndedrag mens hun tar seg til ansiktet med den ene hånden før hun starter en bablende enetale: «*I feel like everybody needs to back off, okay? This is none of your business! This is not anybody's business. But her releasing that statement... it's like saying 'Hello World, come on in!' It's like saying 'It doesn't matter' or 'It's okay'. It's.... oh, I don't understand how she could do this!*» Hun gnir seg i ansiktet og i øynene og er tydelig frustrert over nyheten hun leste.

Plutselig ser hun rett inn i kamera og henvender seg nå direkte til Stewart med en hard tone i

stemmen: *«Why? Why would you cheat on Robert Pattinson? What's the point of that? What do you stand to achieve by cheating on Robert Pattinson with... skin...Rupert... whatever his f...»* før hun lager en frustrert lyd og igjen gnir seg i ansiktet med hånden. Når hun snakker igjen reflekterer igjen over hvordan hun oppfattet meldingen: *«I'm just so not okay with this.»* Før hun ber resten av fansen om å la *Twilight*-paret få være i fred og forsøker å skille seg fra denne fansen: *«Like seriously though, leave them alone! Let them get over this by themselves, okay Robsten? Or whatever you want to call them. I have never been a big fan of it. I think I'm a fan of them because of the movies. And I'm a fan of them because of their acting in the movies. And the books and Stephenie Meyer.»*

Hun tar et dypt åndedrag og stirrer rundt i rommet forbi kameraet. *«And I'm not... You wouldn't walk into a shop and ask the sales assistant: 'Hey, when was the last time you craped?' Because, let's face it, that's inappropriate! That's someone's personal information. Someone's personal life.»* Hun har nå blitt ganske sint og har tydeligvis bestemt seg for å gi fansen (da mest sannsynligvis Robsten-fansen) litt hard virkelighetsorientering: *«You wouldn't do that, so why is it okay to ask Robert and Kristen? Why is it okay to butt into their life and act like you deserve to be a part of their personal space? You don't, okay? If you're lucky, you get to meet them, and maybe say a few words to them, or maybe get a hug or a photograph and a signature of them at the premiere or an event or where ever. But you don't get to butt in, okay? You leave them alone! You fucking leave them alone!»*

Hun roer seg ned noe, men har ikke bestemt seg for å skåne Robsten-fansen for ytterligere kjærlighetssorg; *«If they are gonna break up because of this then they are gonna break up, okay? And if they are gonna stay together then are gonna stay together. But what ever happens was what always was gonna happen, okay? That's just the way it works, okay? So you need to just fucking leave them alone!»*

Hun tar et nytt tungt åndedrag etter denne lange bablingen i rasende fart og forteller som sant er; hun er sjokkert over Stewarts pressemelding. Hun bestemmer seg for å lese pressemeldingen for tilskuerne sine og blir gråtkvalt når hun kommer til delen om Pattinson. Etter å ha lest opp meldingen henvender hun seg igjen til Stewart, til tross for sine egne meldinger til fansen om å ikke gjøre det; *«If you loved him that much you would not have done it. If you cared about him that much you wouldn't have done it.»* Hun trekker pusten igjen. *«And if you want people to back off and not being involved, then you wouldn't have posted that statement.»* Og plutselig forandrer hun tonefall igjen og nærmest kjefter på Stewart: *«But, you see, the thing is that you were stupid enough*

to get photographed doing it, okay?! Don't be so stupid!» før hun igjen tar et åndedrag og et langt og slitent sukk.

Hun rister litt på hodet og henvender seg igjen til fansen blant tilskuerne; *«I have never been Kristen Stewarts number one-fan, never. But this is just like one step too far. This is just like... I can't get... I just...»* forteller hun før hun begynner å gråte stille. Hun dekker ansiktet med den ene hånden og gråter stille før hun fortsetter med en tynn og gråtkvalt stemme: *«I can't believe that she would do this,»* får hun fram før hun gråter litt til. *«And I thought it was photoshoped, and I thought it wasn't real, but it is real. I can't believe that she would do this. And I feel so sorry for Rob, I just can't imagine what they both are going through right now. I just thought it wasn't real.»* Hun gråter mer og tårene renner nedover ansiktet hennes. *«Leave them alone! Both of them. Just leave them alone and let them go on with this, okay? Just leave them alone.»* Hun snufser og ler en smule mens hun fortsetter: *«And at the risk of sounding like Chris Crocker, if you don't you'll have to go through me.»* Hun ler litt mer og gnir seg i ansiktet før hun avslutter videoen ganske brått med den korte avrundingen: *«I have got to go.»*

3.18. Analyse av YouTube-video 3

Denne knapt fem minutter lange videoen er hennes mest sette video. Hele 3 millioner ganger har denne videoen blir sett av YouTube-brukerne. En av årsakene til dette er på grunn av at den omhandler en situasjon som det var en stor interesse for. Jeg har jo for eksempel omtalt dette dramaet som en «såpeopera i sladrepressen». Videoen får mange visninger på grunn av aktualiteten rundt situasjonen, både for fansen og den tilfeldige brukeren. Igjen kan noen, og da mener jeg først og fremst de tilfeldige brukerne, syntes at det er en komisk video og sender den videre som en spøk. Dette kan føre til at Nutty Madam for eksempel får flere uhyggelige meldinger i kommentarfeltet. Jeg vil tro at hun kan ha provosert på seg et par fans med denne videoen også, for hun er ikke særlig skånsom i sin kritikk.

3.19. Ordkrig mellom Twihards: Falske fans

Er det én video jeg virkelig skulle ønske hun kunne ha basert seg på et manus så må det være i denne. Istedenfor å organisere et budskap til fansen hun provoseres av, ender hun opp med å antyde at hun er en bedre fan enn resten og forteller dem at de ikke får lov til å kritisere paret. Til tross for at hun advarte Robsten-fansen mot å kritisere Stewart, og la *Twilight*-paret få være i fred, velger hun selv å kritisere Stewart. Dette kan vekke tanker hos fansen om at hun tror hun har en større rett enn

resten av fansen. Nutty Madam har tross alt blitt en YouTube-stjerne og et nettfenomen selv. Kan denne berømmelsen ha gått til hodet på henne? Det ligger en dobbelmoral mellom linjene i budskapet hennes: Dere har ingen rett til å kritisere noen, men jeg har lov. Hvis hun ikke mener dette, hvorfor har hun ikke redigert videoen eller klippet bort delene hvor hun leverer selvmotsigende budskaper. Men videoen er verken klippet eller redigert, noe ingen av videoene hennes er (som jeg har brukt i analysen). Videoene kunne omtrent ha vært en live-overføring av sine impulsive reaksjoner siden hun ikke har redigert materialet.

I tillegg til at hun signaliserer at hun har rett til å kritisere Stewart, men ingen andre, hakker hun også på resten av fansen: «[...] okay Robsten? Or whatever you want to call them. I have never been a big fan of it. I think I'm a fan of them because of the movies. And I'm a fan of them because of their acting in the movies. And the books and Stephenie Meyer.» Her forsøker hun å skille mellom seg selv og Robsten-fansen, hvor hun igjen kan virke litt fiendtlig og fremstille seg selv som en virkelig Twihard, mens de andre tydeligvis bare liker *Twilight*-paret. Hun fortsetter videre å trekke ned fansen når hun sier at: «*Why is it okay to butt into their life and act like you deserve to be a part of their personal space? You don't, okay? If you're lucky, you get to meet them, and maybe say a few words to them, or maybe get a hug or a photograph and a signature of them at the premiere or an event or where ever. But you don't get to butt in, okay?*» Hvorfor er det for eksempel greit at Nutty Madam bryr seg, men ikke resten av fansen? Men det er ikke dette som er det mest oppsiktsvekkende i denne teksten. Hun fremstiller scenarioet for at fansen skal kunne møte idolene sine som en usikkerhet ved å si «*if you're lucky*» i tillegg til måten hun uttaler det på. Hun er tross alt sint på både Robsten-fansen og Stewart, og så begynner hun å forklare hva som er sannsynligheten for at de skal få møte idolene sine? Det høres ut som om hun ikke tror det er noen stor sannsynlighet for det. Selv har hun møtt samtlige av *Twilight*-skuespillerne og fått en klem av drømmeprinsen selv. Istedenfor å oppmuntre fansen med for eksempel høflighets-strofer om hvor hyggelige og imøtekommende idolene er, distanserer hun fansen fra idolene.

Det er oppsiktsvekkende hvor fiendtlig innstilt hun er til Robsten-fansen. Ikke får de kritisere Stewart og ikke får de møte idolene sine heller. Nutty Madam er virkelig sint, men hun er ikke alene om det. Twitter-profilen @WowKristenStew, som kaller seg selv for en «Krisbian», er også sint på noen hun kaller for «falske fans».

Bilde 12: Falske fans

Tatt til betraktning at hun er en Krisbian liker hun nok ikke det Nutty Madam sa i sin video. På Twitter-profilen var hun aktiv med å uttrykke sin støtte og lojalitet til Stewart, selv etter at Stewart publiserte pressemeldingen, mens Nutty Madam mistet all respekt for Stewart etter pressemeldingen. I all sitt raseri kritiserer hun henne for det merkeligste, til og med hennes udugelighet med å være utro også: «*But, you see, the thing is that you were stupid enough to get photographed doing it, okay?! Don't be so stupid!*» Hva er det hun mener med å si dette? Dette kan oppfattes som at hvis hun hadde unngått paparazziene ville alt vært i den skjønneste orden. Hun burde her ha forholdt seg til et manus sånn at hun kunne ha ramset opp noen gode argumenter i tillegg til at videoen hadde vært mindre selvmotsigende. Men hun var tross alt rasende og skuffet da hun filmet seg selv og hadde ikke helt bestemt seg for hva hun egentlig mente.

3.20. «The Orgiastic Fan»: Drømmen om Edward

Jeg skrev tidligere at Nutty Madam i YouTube-video 1 avslørte seg selv som betatt av Edward og at hun hadde en sjalusi for Bella. I YouTube-video 3 virker hun mest opprørt over hvordan Pattinson måtte føle det under denne perioden og skulle ønske at folk kunne la dem være i fred. Når hun snakker om Pattinson blir hun ganske beskyttende og ønsker at fansen (da henvender hun seg mest sannsynlig til Robsten-fansen) kunne la dem være i fred. Men så fort hun nevner Stewart blir hun rasende og gjør det stikk motsatte av hva hun selv oppfordret fansen til å gjøre; hun kritiserer og hakker på Stewart: «*I have never been Kristen Stewarts number one fan, never. But this is just like one step too far.*»

Men hun har som sagt mange selvmotsigende ytringer i denne videoen. Her forteller hun for eksempel at hun aldri har vært noen stor fan av Stewart, mens hun tidligere hadde irettesatt fansen med; «*I think I'm a fan of them because of the movies. And I'm a fan of them because of their acting*

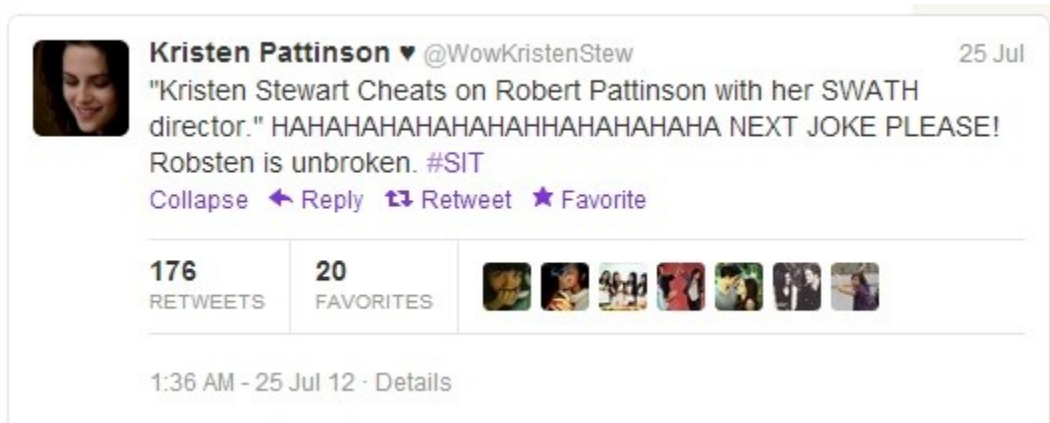
in the movies.» Så hun er fan av Stewart. Midt i ytringen om at hun ikke er fan av Stewart bryter hun likevel sammen i tårer og forteller hvor uforståelig og sjokkerende denne nyheten var for henne. Hun er tydelig opprørt over nyheten og jeg mener det kan være et tegn på at hun idealiserte *Twilight*-paret.

Nutty Madam er som sagt en stor fan av bøkene og har allerede avslørt seg som tydelig betatt av vampyren Edward, noe som gjør henne til en «orgiastic fan». I YouTube-video 2 avslører hun også at hun har en tatovering med Bellas initialer. Jeg mener dette kan være tegn på at Nutty Madam i det minste drømte om å oppleve det samme som Bella og Edward. Hun tilsto tidligere i videoen at hun ikke hadde trodd at det var sant. Hun forteller at hun trodde at bildet var blitt manipulert og at hun ikke ville at det skulle være sant. Denne urokkelige tilliten til *Twilight*-paret blir rystet i det Stewart offentlig tilstår å ha vært utro. Det kan derfor være mulig at hun (og resten av *Robsten*-fansen) føler seg skuffet og såret over at *Twilight*-paret ikke var som de trodde.

Dette kan komme av at fansen lett kan glemme skillet mellom fiksjon og virkelighet når det finnes en romanse foran og bak kameraet. Fansen av bøkene er nok forelsket i kjærlighets-historien, den norske Twiharden Vilde fortalte for eksempel VG-journalisten Halleraker at «bøkene er skrevet på en måte som gjør at du blir Bella. Edward er den perfekte på en ikke-perfekt måte. Du forelsker deg på deres vegne.» (Halleraker 2008) I *Starlust* forklarer også Townshend at vi mennesker er på en evig «søken etter perfektjon» det enten være i oss selv eller i andre mennesker. Selv sammenligner han denne søkingen som letingen etter Gud, og han mener dette er noe vi finner i våre idoler. (Vermorels 1985: 7) For fansen (i det minste for *Robsten*-fansen) er Edward det perfekte: «Edward er den perfekte på en ikke-perfekt måte.» (Halleraker 2008) Når *Twilight*-skuespillerne har en romanse i tillegg til at fansen ser romansen mellom Bella og Edward kan de begynne å fantasere om at skuespillerne deler en kjærlighet som er tilsvarende den i filmene.

3.21. En såpeopera på Twitter og Tumblr: Fansens historier bak «bildet»

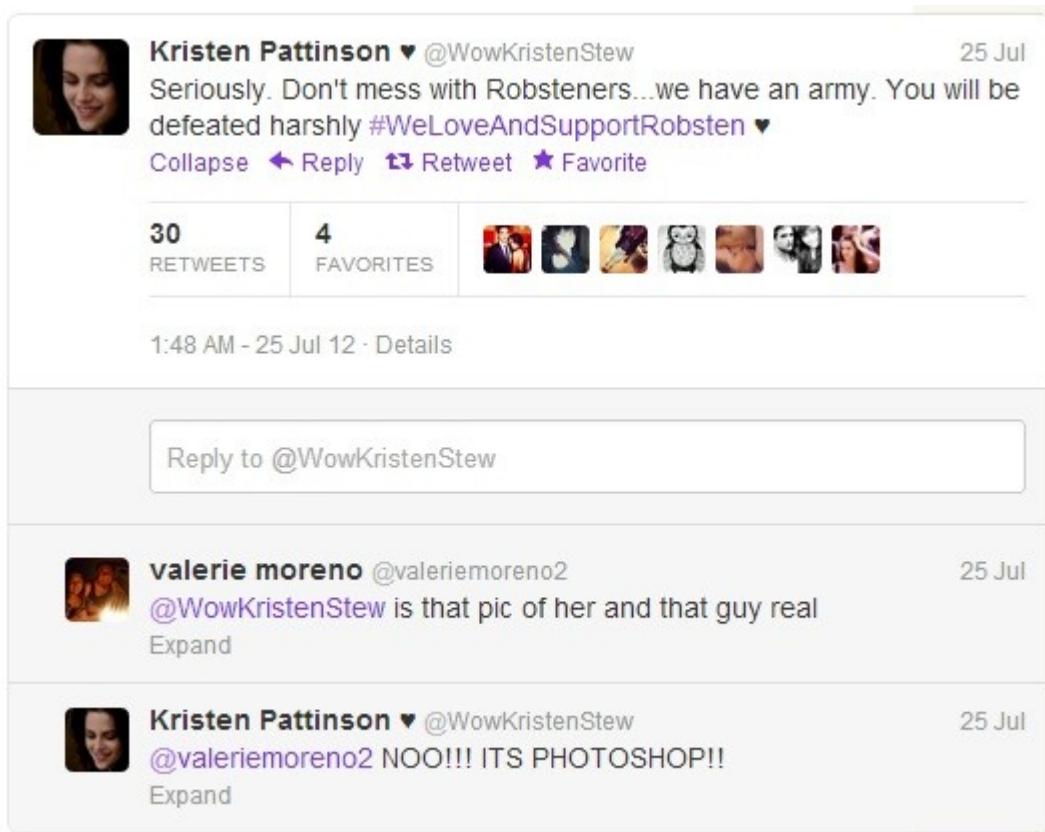
Disse voldsomme reaksjonene som vi finner i Nutty Madam sin video kan vi også finne tendenser av blant fansens aktivitet på Twitter og Tumblr. Reaksjonene på nyheten om utroskapen på Twitter-profilen til @WowKristenStew gir også en oppfatning av at fansen har en stor tro på styrken i *Twilight*-parets forhold. Da denne Twitter-brukeren fikk høre om nyheten tvitret hun denne meldingen, hvor hun valgte å påstå at nyheten var en spøk:

Bilde 13: Robsten

Man kan nesten spørre seg selv om hvorfor fansen ser på det mystiske og hemmelige forholdet *Twilight*-paret hadde (de var tross alt ganske hemmelighetsfulle på spørsmål om de var kjærester) som et «kjærlighetsideal». En mulig forklaring på dette er at på grunn av spekuleringene om deres romanse, kan de ha lettere for å bli oppfattet som Bella og Edward fremfor Stewart og Pattinson. Når fansen idealiserte og glorifiserte forholdet mellom Bella og Edward i bøkene og filmene, kan det hende at de fort kan glemme forskjellen mellom karakteren Bella og skuespillerinnen Stewart. At fansen kan glemme å skille mellom fiksjon og virkelighet. For hvilket grunnlag har de egentlig til å kunne påstå at *Twilight*-paret hadde et sterkt forhold? Har de for eksempel tatt utgangspunkt i talk shows, prisutdelinger, intervju eller paparazzibilder? Det kan være en større sannsynlighet for at @WowKristenStew tar utgangspunkt i det forholdet hun *tror* Stewart og Pattinson har. Og her kan *The Twilight Saga* antageligvis styrke dette inntrykket.

Ti minutter etter denne meldingen av @WowKristenStew postet hun en ny melding hvor hun advarte andre mot å angripe *Twilight*-paret: «Seriously. Don't mess with Robsteners... We have an army. You will be defeated harsly #WeLoveAndSupportRobsten» Det hun mest sannsynligvis mener med at «Robsteners» har en hær er en referanse til kampscenene fra *Breaking Dawn: Part 2*, hvor varulvene slår seg sammen med Cullen-familien i kampen mot Volturi-klanen. En annen fan spurte henne om bildet av Stewart og Sanders var ekte og da svarte hun klart og tydelig, med store bokstaver: «Nei, bildet er manipulert!»

Bilde 14: Det manipulert bildet

Mange av *Twilight*-fansen trodde altså at bildet var manipulert, noe Nutty Madam også tilstod at hun gjorde. Det var mange teorier og spekulasjoner (og ikke minst avvísninger) som sirkulerte blant fans før Stewart tilstod utroskaperen i pressemeldingen. En av disse teoriene var, som allerede nevnt, at bildet var manipulert. En blogger på Tumblr hadde laget et gif-bildet som skulle illustrere hvilket bilde de hadde brukt i manipuleringen, og dette sirkulerte rundt på Tumblr med meldinger som «Obviously fake»⁵⁴. Noen Twihards videresendte disse blogginnleggene på Twitter med meldinger som «You're welcome». Men denne teorien hadde et problem. Det var ikke bare ett bilde. Det fantes mange flere bilder av deres møte i parken.

En annen Tumblr-blogger som hadde en teori om dette møtet er den russiske bloggeren «Elenlutz»⁵⁵. Elenlutz var overbevist om at Stewart ikke kunne være i stand til å være utro med *Twilight*'s drømmeprins. Ikke bare det, men personen trodde heller ikke hun var i stand til å gjøre en

⁵⁴ Se Tumblr-bloggen her: <http://robstenmonster.tumblr.com/post/27968923681/saharadreams-obviously-fake> (Publisert den 25. juli 2012, sett den 03. oktober 2012)

⁵⁵ Se Tumblr-bloggen her: <http://elenlutz.tumblr.com/post/28131754142/rupert-asshole-sanders> (Usikkert når den ble publisert, mellom 25-28. juli 2012, sett den 03. oktober 2012)

sånn handling: «*I DON'T believe that Kristen is able to cheat! I think that this asshole Sanders is the only one who is guilty.*» Filmregissøren Rupert Sanders ble ganske upopulær blant *Twilight*-fansen etter denne hendelsen, forståelig nok. Sanders er 42 år gammel, var gift med modellen Liberty Ross, som, ironisk nok, spilte Stewarts mor i filmen *Snow White and the Huntsman*. Etter denne skandalen skilte paret, som hadde en datter sammen, seg. Elenlutz sin teori blir derfor ganske utroverdig med tanke på at hun ikke vurderer hans tap i situasjonen.

Hun skriver videre at «*I'm sure he chased her. That day he asked her to come to that place and asked a photographer wait there too.*» Hun oppfatter altså Sanders som en utspekulert skurk som forsøker å ødelegge for *Twilight*-paret. Hun lister forskjellige motiver han kunne ha hatt for disse handlingene; Kanskje han ville hevne seg på grunn av noe, kanskje han ville utpresse henne, kreve at hun skulle ligge med ham. Men hun er overbevist om at Stewart avviste ham, og dette er årsaken til at sendte bildene til *US Magazine*. Det er en vill historie hun forteller og det høres ut som noe tatt rett ut ifra en såpeopera. Men, som hun avsluttet innlegget med, det er hennes mening om saken: «*I will always be on Kristen's side! And haters can shut up!*»

Hun hadde riktignok ikke fått like mye tilbakemelding på denne som de andre hadde fått på teorien om bildemanipulering. Andre mente at det var et PR-stunt for å skape drama og mer oppmerksomhet rundt *Breaking Dawn: Part 2*-premieren, noe som inngår i «showmance»-teorien. Det kan virke som om det er et melodramatisk aspekt ved fansens teorier om historien bak det berømte bildet. En tredjepart dukker opp og truer med å ødelegge harmonien mellom *Twilight*-paret, det er sånn fansen (i det minste «*Robsteners*») oppfatter situasjonen. Elenlutz sine teorier kunne for eksempel ha vært en historielinje innenfor en såpeopera. Sanders utgjør omtrent samme rolle som Irina i *Breaking Dawn: Part 2*, som Nutty Madam reagerte så kraftig på. Dette er skurkaktige karakterer som skaper problemer for *Twilight*-paret. Fansen ønsket virkelig å tro at Stewart var en uskyldig part i denne situasjonen, noe flesteparten gjorde fram til hun publiserte pressemeldingen.

Kapittel 4: Konklusjon

Problemstillingen min for denne masteroppgaven var «*hvordan kommer The Twilight Sagas fankultur til uttrykk gjennom de sosiale mediene?*» Underproblemstillingen til oppgaven var «*hva kan være årsaken til fankulturers nye synlighet?*» I mitt forsøk på å svare på disse problemstillingene endte jeg opp med å skrive om tre ting i teorikapittelet; fankultur, såpeopera og de sosiale mediene. I min redegjørelse for min fremstilling av Twihards og deres fankultur har jeg valgt å ta utgangspunkt i Henry Jenkins sitt arbeid i *Fans, Bloggers, and Gamers* og *Textual Poachers*. I tillegg til dette brukte artikkelsamlingen *Bitten by Twilight* og diverse nyhetsartikler i min fremstilling av den norske Twilight-fansen. Jeg valgte også å bruke Fred Vermorels *Starlust* og W.J.T. Mitchell sin *What Do Pictures Want?* i delen om fansens fascinasjoner for idolene sine.

I teorikapittelets andre del tok jeg utgangspunkt i Marius Wangen Strand sin masteroppgave om *Bølgen av Blodtørstige*. I hans analyse av *Twilight* hevdet han at denne filmen hadde flere likhetstrekk med filmsjangeren melodrama fremfor vampyrsjangeren. Derfor valgte jeg å se på Twihards som tilhengere av såpeopera. I denne delen har jeg dermed brukt Barry Langford sin *Film Genre*, Christine Geraghty sin *Women and Soap Opera* og Tania Modleski sin *Loving with a Vengeance*. Jeg brukte også såpeseriene *Dallas* og *Dynasty* for å illustrere likhetstrekk mellom disse og *The Twilight Saga*.

I denne delen av oppgaven har jeg diskutert *The Twilight Saga* i form som et fenomen, en fankultur og en såpeopera. Dette har vært nødvendig for å kunne få et klarere bilde av hva Twihard sin fanaktivitet egentlig går ut på. Når man ser på *The Twilight Saga* som en såpeopera blir også fansen tydeligere. De motiveres av drømmen om kjærlighet og fantasien om Edward, som kan elske sin kjære til evig tid. Fansen idealiserte *Twilight*-paret Stewart og Pattinson, noe som ble veldig tydelig da de fikk sjokknyheten om at Stewart hadde vært utro. Denne idealiseringen kan komme av det som Townshend fortalte om at vi alle er potensielle fans på grunn av vår søken etter perfektionisme i oss selv og i andre: «we all need to have heroes that are of this world, as well as spiritual figures that we put above or beyond it.» (Vermorel 1985: 7) Og Twihards hadde valgt Stewart og Pattinson som sine helter. En norsk Twihard fortalte at hun likte at hovedpersonen Bella ikke var en sterk heltinne: «hun er bare en vanlig jente som finner kjærligheten i denne drømmegutten... Da er det liksom håp for resten av oss.» (Ekeberg 2010) Tatt til betraktning at mesteparten av fansen består av tenåringsjenter som forelsker seg i denne kjærlighetshistorien som tilbyr dem en form for trygghet, kan det være sannsynlig at de glemmer å skille mellom kjæresteparene Bella/Edward og Stewart/Pattinson.

I den tredje og siste delen gjorde jeg rede for de forskjellige sosiale mediene som jeg skulle bruke som analysemateriale. Dette gjaldt YouTube, Twitter og Tumblr, som er tre enorme nettsider med vidt forskjellige uttrykksformer. På YouTube uttrykker man seg gjennom video-opptak, på Twitter kommuniserer man med hverandre gjennom kortfattede meldinger, mens man på Tumblr uttrykker seg gjennom bilder. Her har jeg derfor brukt Jenkins sin *Convergence Culture* og artikkelsamlingen *The YouTube Reader*, i tillegg til artikkelsamlingen *Fighting the Force* om fansens interaktivitet på hjemmesiders forumer.

Jeg har i denne oppgaven forsøkt å gi en illustrasjon over hvordan Twihards sin fanaktivitet kommer til uttrykk gjennom de sosiale mediene, i tillegg til dette har jeg også forsøkt å gi et svar på hvordan fankulturers aktivitet har blitt mer synlig for de tilfeldige nettbrukerne. Personlig mener jeg at denne generasjonen, som kalles for Se Meg-generasjonen, har en stor påvirkningskraft på fansens nye synlighet. Denne generasjonen har vokst opp med en oppfattelse av at oppmerksomheten på nettet er verdt å streve etter. Det finnes for eksempel mange aspekter ved spesielt rosabloggene som kan virke forlokkende på tenåringsjenter. Disse bloggerne kan bli tilbudt diverse produkter av produksjonsselskaper (hvis bloggen har store besøkstall) for at de kan reklamere for dem. På denne måten kan bloggern tjene store penger. Ifølge Aftenpostens journalist, Fuglehaug, kan de tjene opp mot 100.000 kroner. Det er derfor ikke særlig overraskende at jentene oppfatter denne eksposisjonen som en positiv ting. I NRK-programmet *Puls* hevdet de at reality-programmene også hadde bidratt til denne utviklingen, med de eksponerende program som *Robinson* og *Paradise Hotell*. Mennesker ønsker i dag å bli både sett og hørt, og Internett, da spesielt nettstedet YouTube, kan tilby dem en arena for denne aktiviteten.

I min redegjørelse for hvordan fanaktivitet til Twihards sin kommer til uttrykk gjennom de sosiale mediene, valgte jeg å fokusere på YouTube, Twitter og Tumblr. I tillegg til dette illustrerte jeg hvordan fanaktiviteten foregikk på hjemmesiden til *Buffy*-serien, *The Bronze*. I dag regnes Twitter som «fanklubbene» sin nye arena. I nyhetsartikkelen «*Fanklubbene har flyttet til Twitter*» forteller Aftenpostens journalist, Nipen, at 34% av brukerne velger nettstedet for å kunne følge kjendiser. Twitter har bidratt til at våre idoler, i tillegg til produsentene av våre favorittserier og filmer, nå ligger lett tilgjengelig for oss. Det som var unikt med *Buffys* *The Bronze*, hvor produsentene og fansen var interaktive på hjemmesidens forum, har i dag blitt en hverdagslig tilgjengelighet. Denne muligheten til kommunikasjon, kan også ha påvirket journalistenes arbeid. Deres intervjuer av idolene er ikke lenger sensasjonelle – flesteparten av fansen kan for eksempel oppfatte det som at de

kommer nærmere «privatpersonen» på Twitter enn hva journalistene gjør i intervjuer. Dette har ført til at journalistene i dag blir nødt til å referere til idolenes Twitter (og Instagram)-profiler: «For gigakjendiser dreier dette seg om enveiskommunikasjon, der de selv velger hva fansen skal få se. Men ofte er det overraskende intimt og privat, i alle fall i kombinasjon med bildene de deler her og på Instagram.» (Nipen 2012)

Med idolenes synlighet, og ofte deres respons til sine fans, har også fankulturen blitt mer synlig på dette nettstedet. Listen over de mest brukte ordene og hyperlenkene (med hashtags) kan holde den tilfeldige Twitter-brukeren oppdatert på denne aktiviteten. En annen nettside som har overtatt for mange hjemmesider er bloggkjempen Tumblr. Dette nettstedet har per dags dato svimlende 108 millioner blogger og rundt 50 milliarder blogginnlegg. Man orienterte seg etter Twitter-funksjonen med hyperlenker for å bli oppdatert på de nyeste bidragene innenfor ett bestemt emne. Hovedproblemet, som er verre her enn på Twitter, er det problematiske ved å orientere seg etter tid og dato. Fanaktiviteten på Tumblr er derfor tidløs uavhengig av aktualitet eller ei.

Nettstedet YouTube er det mest synlige og mest eksponerende av disse nettsidene. I tillegg til at dette nettstedet nå utgjør omtrent den eneste kanalen for oss nordmenn til å kunne se de nyeste musikkvideoene, er dette ett populært nettsted for vlogging. Dette er den dominerende formen for YouTube-brukeren, noe mange av bloggerne også tar i bruk som sine alternative blogginnlegg. Denne bruker-aktiviteten regnes også som den grunnleggende formen for YouTubes forståelse av samfunn. Vlogging regnes som en nettaktivitet som har vokst fram med webcam-kulturen, personlig blogging og «confessional culture» som karakteriserer fjernsynets talk shows og reality-program. Med tanke på beskrivelsen av Se Meg-generasjonen er det ingen overraskelse at dette er den dominerende formen for YouTube-aktivitet blant brukerne. Mennesker ønsker å bli sett og hørt, og YouTube og vlogging utgjør en perfekt måte å gjennomføre dette på. De mest populære vloggerne kan til og med oppnå en status som «YouTube-stjerner». Noe som mitt hovedeksempel, Nutty Madam, har oppnådd.

4.1. Fansens hverdagslige nettaktivitet

I analysedelen valgte jeg å ta utgangspunkt i to forskjellige aktiviteter; fansens hverdagslige aktivitet (eksempel 1) og protesteringer på aktuelle hendelser (eksempel 2). I analysen av Twihards sin hverdagslige aktivitet brukte jeg eksempler som trailer-reaksjoner og deres internasjonale kommunikasjon. Jeg liker spesielt det eksempelet om protestene mot MTV (som var en negativ

aktivitet) utviklet seg til å bli en mediaevent bestående av en internasjonal filmkveld (en positiv aktivitet). Når slike hendelser oppstår må man innse at Twitter er en fantastisk arena for fans. De geografiske grensene forsvinner og man kan kommunisere med mennesker på den andre siden av jordkloden. Dette er noe som skaper en nærhet og et fellesskap.

Nutty Madam sine videoer av hennes reaksjoner på trailere kan være et eksempel på fans sin umettelige appetitt på materiale. Produksjonsselskaper «teaser» fansen med noen smakebiter på kommende produkter, men aldri nok til at fansen blir ordentlig fornøyd. De lar alltid fansen sitte igjen med et ønske om mer. Når Nutty Madam ser traileren igjen og igjen er det på grunn av mangel på annet materiale; hun repeterer visningene helt til hun kjenner hver minste detalj av videoen. Dette er et forsøk på å oppnå det Watson kaller for «closeness» - de vil komme så nærmere essensen. (Click, Aubrey, Behm-Morawitz 2010: 193)

Mens Twitter-profilen @TwilightPoison opplevde mye positivt med sin aktivitet på Twitter, møter Nutty Madam tendenser til mobbing i kommentarfeltet. Dette er det jeg finner problematisk med kommentatorkulturen: absolutt alle har en mening og altfor mange av dem velger å dele meningene sine selv om de ikke bidrar til noe positivt eller konstruktivt. Noen kommenterer med slemme vitser bare for moro skyld, andre kritiserer dem for å eksponere seg på nettet. Det er ikke alle som takler dette presset fra kommentator-folket, og noen velger å gi seg med nettaktiviteten sin på grunn av dette. Men gjennom sin popularitet på YouTube har hun blitt et nettfenomen og omtrent en kjendis innenfor *The Twilight Sagas* fankultur. Når Pattinson og Meyer vet hvem hun er, er hun nok likeglad om hva de tilfeldige brukerne kommenterer på videoene hennes.

Når det gjelder det enorme bloggsamfunnet på Tumblr er man nødt til å skape et blikkfang og lage et oppsiktsvekkende blogginnlegg i håp om å få oppmerksomhet her. Med en statistikk på utrolige 50 milliarder blogginnlegg skal det godt gjøres å skille seg ut på dette nettstedet. Derfor er man avhengig av morsomme bilder og vittige kommentarer. Tumblr er et av de mest interessante nettstedene hvor brukerne oppfordres til uttrykke seg gjennom bilder, noe som er en underholdende utfordring. Hvis man bare har et vanlig innlegg bestående av tekst kan det fort drukne i det voldsomme arkivet på bloggsamfunnet. Noe som eksempelet mitt forsøkte å illustrere.

4.2. Fansens forsvaringer og protesteringer

Delen om eksempel 2 tar for seg fansens reaksjoner på utroskapsskandalen til Stewart. Jeg påstod i

analysen at årsaken bak reaksjonene var fansens idealisering av *Twilight*-paret. De hadde en forestilling om hvordan *Twilight*-paret var, og denne forestillingen var påvirket av skuespillet i filmene. Skuespillerne hadde tross alt spilt inn et bryllup i filmene. Det er ikke sikkert fansen forveksler det fiktive og virkelige forholdet bevisst, men når de for eksempel ser bryllupsscenerne kan de kanskje ta seg selv i å tenke om det er ekte følelser de er vitne til eller om det bare er skuespill. Det oppstår noe utenom det vanlige når to kjendiser blir kjærester: «Kjendis + kjendis blir kjendis opphøyd i annen.» (Aurstad 2013) Oppmerksomheten rundt dem vil øke og fantasiene blir kanskje mer melodramatiske; det fansen kjenner fra *The Twilight Saga* blir en gjenganger i det turbulente forholdet. Ta for eksempel Tumblr-bloggeren Elenlutz sine dramatiske spekulasjoner rundt det berømte bildet av Sanders og Stewart. Det kunne ha vært en egen historielinje i en såpeopera.

Det virker som om denne skandalen splittet fansen; noen valgte å ha sympati med Pattinson, mens andre forsvarte Stewart. Gjennom alle spekulasjonene virker det som om det har oppstått krangling innenfor fankulturen. Dette finner vi tegn på i Nutty Madam sin video (YouTube-video 3) hvor hun snakker nedlatende om Robsteners, og Twitter-profilen @WowKristenStew som påstår at noen er falske fans. Nutty Madam hadde tidligere avslørt seg selv som en «orgiastic fan» gjennom sine beundringer av karakteren Edward. Hun hadde også avslørt en sjalusi for Bella tidligere (YouTube-video 1), og nå tilstod hun at hun aldri hadde vært noen stor fan av Stewart. Lojaliteten hennes ligger tydelig hos Pattinson, mens @WowKristenStew er en selverklært Krisbian.

4.3. Fankulturens uttrykksform

Kort oppsummert kommer *The Twilight Sagas* fankultur til uttrykk gjennom YouTube sin vlogging, gjennom interaktivitet på Twitter og gjennom bildeillustrasjoner på Tumblr. Dette er de eksemplene jeg har sett på i masteroppgaven og dette er hoved Twihards kan uttrykke seg gjennom de sosiale mediene. Hvis man ser på gjennomslagskraften til disse aktørene må man tilstå at de har utført utrolige prestasjoner; Nutty Madam har blitt en YouTube-stjerne og hun har fått møtt drømmepriinsen sin som et resultat av sin aktivitet⁵⁶. Mens @TwilightPoison klarte å forvandle den negative aktiviteten rundt boikottingen av MTV til en positiv aktivitet med en internasjonal filmkveld.

⁵⁶ Ifølge henne selv møtte hun Pattinson på *Breaking Dawn*-premieren: <http://www.youtube.com/watch?v=nsyF0FD9MB0> (Publisert 29. november 2011, sett 29. mai 2013)

4.4. Fansens nye synlighet

I denne oppgaven har jeg spurt spørsmål om *The Twilight Sagas* fankultur. Om hvordan deres nettaktivitet kommet til uttrykk gjennom de forskjellige nettstedene i tillegg til hvordan denne aktiviteten har blitt mer synlig for de tilfeldige nettbrukerne. Fankultur har absolutt gjennomgått en forvandling, hvor de har gått fra å ha en kultstatus til å bli en «mainstream» aktivitet blant nettbrukere. Jeg hevder at spesielt nettstedene YouTube og Twitter har mye av årsaken til denne forvandlingen. Disse nettstedene holder brukerne oppdatert på den mest aktive og populære aktiviteten, hvor YouTube fremhever de videoene som har store visningstall mens Twitter holder oss oppdatert på hvilke aktiviteter som er de mest populære. YouTube opprettholder et minne over hvilke videoer som brukerne har sett og vil dermed anbefale brukerne om lignende og relaterte videoer. I tillegg til at nettstedet har lagt forholdene til rette for at fans skal kunne dokumentere sin hverdag innenfor fankulturen, og her er NuttyMadam et godt eksempel på dette.

Disse nettstedene er glimrende arenaer for fankulturer, hvor de oppdaterer både fans og de tilfeldige brukerne om hva som er det mest diskuterte i miljøet for øyeblikket. I tillegg til dette har Twitter utfordret journalistene når det kommer til aktualitet. Journalistene har nå måttet begynne å referere til Twitter-profiler som sine kilder nå. På denne måten belyser også nettavisene om fansens aktiviteter på nettstedene. Sann som med Justin Bieber-eksempelet tidligere.

4.5. Tilfellet Nutty Madam

Nutty Madam er muligens ikke en god representant for Twihards. Det er muligens ikke flatterende for fansen å bli karakterisert som hysteriske. Fansen er som sagt drømmende «orgiastic fans», men det er nok mer sjeldent med en hysterisk «groupie» innenfor fankulturen. Nutty Madam skiller seg fra resten av fansen på grunn av intensiteten sin. Hun har også blitt et eget nettfenomen, hvor flere enn bare fansen kjenner til henne. Men når de tilfeldige brukerne ser videoen for første gang kan de assosiere henne som «*Twilight*-dama», noe som kan sette henne i en rolle som fankulturens ansikt. På den andre siden har *The Twilight Sagas* fankultur mange forskjellige ansikter, som for eksempel «Robsteners», «Krisbians», «Team Jacob» og «Twilight Moms». Nutty Madam er bare en fan som befinner seg et sted mellom disse.

4.6. Avslutning

Jeg åpnet masteroppgaven med en nostalgisk refleksjon over de sosiale mediens utvikling gjennom 10 år og jeg vil gjerne avslutte med å kommentere dette. Var det bedre før? Det kunne virke sann på

min sammenligning mellom min pubertet og dagens tenåringer. Man kan antageligvis skille mellom disse to ved å kalle det å vokse privat og offentlig. I dag kan man ha et bilde av seg selv på Facebook før man i det hele tatt er født (ved for eksempel at foreldrene postet et bilde av fosteret).

Jeg sa tidligere at «de sosiale mediene bare ekstremgjør essensen av alle generasjoners pubertet.» Dette stemmer jo. Som om ikke ungdomsskolen var nok å skulle håndtere. Men mennesker trenger som sagt å bli sett og hørt i dag og dette er de sosiale mediene en flott arena for. Det jeg vil si virker som en positiv side ved det å vokse opp med disse sosiale mediene, er den enkle tilgjengeligheten til likesinnede. Gjennom disse 10 årene har det kommet plattformer som forsøker å fjerne de geografiske grensene og samle mennesker nærmere. De sosiale mediene har skapt forskjellige arenaer hvor det er enklere å være en del av en fankultur. I dag har vi en tilgjengelighet til våre idoler hver eneste dag, og kan nå diskutere hendelser med et større antall mennesker når noe skjer. De sosiale mediene kan nå tilby en nærhet og et fellesskap mellom mennesker, som tidligere tok altfor lang tid å bygge opp (som for eksempel med den firdigitale fankulturen).

I dag er fankultur tilgjengelig overalt. Alt man trenger å gjøre er å søke etter ordet: «#fangirl».

Kildehenvisning

Bibliografi

Aubrey, Behm-Morawitz og Click, (2010) *Bitten By Twilight: Youth Culture, Media and the Vampire Franchise*, 1. Utgave, Peter Lange Publishing Inc.

Braaten, Kulset og Solum (2006) *Introduksjon til Film: Historie, teori og analyse*, 3. utgave, Gyldendal Norsk Forlag AS

Cotta Vaz, Mark (2009) *Twilight: The Complete Illustrated Movie Companion*, 1. utgave, Gyldendal Norsk Forlag AS

Geraghty, Christine (1991) *Women and Soap Opera: A Study of Prime Time Soaps*, 1. Utgave, Polity Press

Jenkins, Henry (1992) *Textual Proachers: Television Fans & Participatory Culture*, 1. Utgave, Routledge, Chapman and Hall, Inc.

Jenkins, Henry (2006) *Fans, Bloggers, and Gamers: Exploring Participatory Culture*, 1. Utgave, New York University Press

Jenkins, Henry (2006) *Convergence Culture: Where Old and New Media Collide*, 1. Utgave, New York University Press

Langford, Barry (2005) *Film Genre: Hollywood and Beyond*, 1. Utgave, Edinburgh University Press Ltd.

Lavery, David og Wilcox, Rhonda V. (2002) *Fighting the Force: What's at Stake in Buffy the Vampire Slayer*, 1. utgave, Rowman & Littlefield Publishers, Inc.

Mitchell, W.J.T. (2005) *What Does Pictures Want? The Lives and Loves of Images*, 1. utgave, The University of Chicago Press

Modleski, Tania (2008) *Loving with a Vengeance: Mass-Produced Fantasies for Women*, 2. utgave, The Shoe String Press, Inc.

Strand, M. W. (2011) *Bølgen av blodtørstige: Nåtidige vampyrfremstillingers likheter og mangfold på film og fjernsyn*, masteravhandling, Kunst- og medievitenskap, NTNU

Vermorel, Fred (1985) *Starlust: The Secret Fantasies of Fans*, 2. oppslag, Faber and Faber Ltd.

Nettartikler

Andersen, I. Og Brenna, J.G. (2009) *Ga fansen rumpa til Demi Moore*, Tilgjengelig fra: <http://www.vg.no/rampelys/artikkel.php?artid=552315> (Hentet 29. mai 2013)

Aurstad, C. (2013) «Showmance», *ELLE* (Nr. 4), s. 98-100

Doty, M (2013) *'Twilight' Fans Taking a Time Out from MTV Movie Awards*, Tilgjengelig fra: <http://movies.yahoo.com/blogs/movie-talk/twilight-fans-taking-time-mtv-movie-awards-010253237.html?cache=clear> (Hentet 29. mai 2013)

Ekeberg, I. (2010) «Total Eclipse of the Heart», *Romerrikes Blad* 02. juni 2010

Eriksen, S. (2013) *Justin Bieber fraktet til sykehus etter kollaps*, Tilgjengelig fra: <http://www.tv2.no/underholdning/justin-bieber-fraktet-til-sykehus-etter-kollaps-4004051.html> (Hentet 29. mai 2013)

Fuglehaug, W. (2013) - *Rosabloggere kan tjene 100.000 kroner i måneden*, Tilgjengelig for: <http://www.aftenposten.no/nyheter/iriks/--Rosabloggere-kan-tjene-100000-kroner-i-maneden-7094822.html> (Hentet 29. mai 2013)

Gjelsvik, A. (2010) *Vampyren eller nerden?*, Tilgjengelig fra: <http://rushprint.no/2010/6/vampyrer-eller-nerd/> (Hentet 29. mai 2013)

Glans, M. (2012) «'Twilight'-fansen skaper ny filmtrend», *VG*, 15. november 2012

Halleraker, T. (2008) «Det er alltid tid for sex, blod, død og kniplinger hvis man finner den rette innfallsvinkelen.», *VG*, 14. desember 2008

Kleve, M. (2010) «*Twilight*»-forfatter planla ikke ny bok, Tilgjengelig for: http://www.dagbladet.no/2010/06/17/kultur/litteratur/bok/twilight/stephenie_meyer/12176984/ (Hentet 29. mai 2013)

Nipen, K. (2012) *Fanklubbene har flyttet til Twitter*, Tilgjengelig fra: <http://www.aftenposten.no/kultur/Fanklubbene-har-flyttet-til-Twitter->

7029071.html#.UaXnmEDwm3t (Hentet 29. mai 2013)

NTB, E24 (2013) *Blar opp seks milliarder for bloggnettsted*, Tilgjengelig for:

<http://e24.no/digital/yahoo-blar-opp-6-milliarder-kroner-for-bloggnettsted/20371196> (Hentet 29. mai 2013)

Skjervold, H. (2009) «Vi klarte ikke puste eller snakke. Hjertet bare slo og slo. Mange gråt», *Aftenposten*, 09. januar 2009

Usignert (2011) «Mindre «hot» i blogg», *Bergensavisen*, 13. november 2011

Filmografi

Bram Stoker's Dracula (Coppola, 1992)

Interview with the Vampire: The Vampire Chronicles (Jordan, 1994)

Harry Potter and the Deathly Hallows: Part 2 (David Yates, 2011)

Raiders of the Lost Ark (Steven Spielberg, 1981)

Serenity (Joss Whedon, 2005)

Star Wars (George Lucas, 1977-1983)

The Avengers (Joss Whedon, 2012)

The Twilight Saga: New Moon (Chris Weitz, 2009)

The Twilight Saga: Eclipse (David Slade, 2010)

The Twilight Saga: Breaking Dawn Part 1 (Bill Condon, 2011)

The Twilight Saga: Breaking Dawn Part 2 (Bill Condon, 2012)

Twilight (Catherine Hardwicke, 2008)

X-Men: The Future Past (Bryan Singer, 2014)

Andre medier

Buffy the Vampire Slayer (Joss Whedon, 1997-2003)

Dallas (David Jacobs, 1978-1991)

Dynasty (Ester Shapiro, Richard Alan Shapiro, 1981-1989)

Firefly (Joss Whedon, 2002-2003)

Sherlock (Mark Gatiss, Steven Moffat, 2010-)

Star Trek: The Original Series (Gene Roddenberry, 1966-1969)

Star Trek: The Next Generation (Gene Roddenberry, 1987-1994)

The Big Bang Theory (Lorre, Prady, 2007-)

The Vampire Diaries (Julie Plec, Kevin Williamson, 2009-)

True Blood (Alan Ball, 2008-)

Bildereferanser

Bilde 1: Nutty Madam, Tilgjengelig for: <http://www.popcracker.com/index.php?page=blog-detail&blogid=290&catid=28> (Hentet 29. mai 2013)

Bilde 2: Idiot Nerd Girl, Tilgjengelig for: <http://memegenerator.net/instance/23832076> (Hentet 29. mai 2013)

Bilde 3: This is how it should have ended, Tilgjengelig for: <http://memberfiles.freewebs.com/28/16/76461628/photos/random-funny/twilight%20MP.jpg> (Hentet 29. mai 2013)

Bilde 4: YouTube-kommentar. Mitt bilde, sett: 25. mai 2013

Bilde 5: MTV-boikott. Mitt bilde, sett: 25. mai 2013

Bilde 6: Internasjonal Filmkveld, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 7: Vampyren Bella, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 8: Utallige visninger av traileren, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 9: Twihard på Tumblr, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 10: Twihard i skapet på Tumblr, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 11: Will Ferrell på Conan Show, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 12: Falske fans, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 13: Robsten, mitt bilde, sett 25. mai 2013

Bilde 14: Det manipulerte bildet, mitt bilde, sett 25. mai 2013